

KADINLARIN BİRLİĞİ

8

Kadınların Birliği Gücünü ve Zeminini Nereden Alıyor?

“Kadınların Birliği” köşesi ikinci makalesi ile gazetemizin 222’inci sayısında!

Önümüzdeki her sayıda gazetemizde yer alacak olan “Kadınların Birliği” köşesi 8’inci sayfamızda, “Kadınla-

rın Birliği, Gücünü ve Zeminini Nereden Alıyor?” başlığı ile Kadınların Birliği’nin ne anlama geldiğinin tartışıldığı yazıda:“Sınıf mücadelesinin temel sorunlarından ve mücadele alanlarından biri olan kadın özgürlük ya da kurtuluş mücadelesinin kadınların birliğinden anladığı şey, kadınların örgütlü mücadelesidir. İşte onu nicel bir olgu olmaktan çıkartıp nitel bir gerçeklik haline getiren şey tam da budur.

özgür gelecek

pêşeroja azad

Gerçekler Devrimcidir 21 Ekim - 3 Kasım 2020 15 Günlük Devrimci Gazete | Sayı 223 www.ozgurgelecek18.net Fiyatı: 2 TL

DAYANIŞMA İLE ABLUKAYI DAĞITALIM!

EMEK

7

TÜİK: Semptom Göstermeyen İşsiz İşsiz Değildir!

Türkiye de 2018 yılı ile açığa çıkan ve etkileri artarak devam eden ekonomik krizin koronavirus pandemisi ile beraber bir üst boyuta çıkması var olan işsizliğinde artmasına neden oldu. Bu gerçeklik karşımızda dururken iktidar sahipleri tıpkı pandemi rakamlarında olduğu gibi işsizlik rakamlarını da Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) eliyle gerçeklerden uzak olarak açıklamaya devam etmektedir.

KAMPANYA

24

Dayanışma Yaşatır, Gerçekler Özgürleştirir!

Özgür Gelecek gazetesi olarak 2 aylık bir süreci kapsayan, dayanışma ve sahiplenme kampanyasının startını veriyoruz. Kampanyamız, devrimci-sosyalist medyamızın kitleler nezdindeki kolektif örgütleyici misyonu ve dayanışmadaki önemi üzerine odaklanmaktadır.

Suzan Zengin Ölümsüzlüğünün 9. Yılında Mezarı Başında Anıldı

Devrimci gazeteci Suzan Zengin, ölümsüzlüğünün 9. yılında mezarı başında ailesi ve yoldaşları tarafından anıldı.

2009 yılında bir komplo sonucu tutuklanan ve 2 yıllık tutsaklığı boyunca tedavisi engellenen, Özgür Gelecek gazetesinin öncülü İşçi-Köylü gazetesi Kartal büro çalışanı Suzan Zengin tahliyesinin ardından 12 Ekim 2011 yılında kaldırıldığı hastanede ölümsüzleşmişti.

Zengin, ölümsüzlüğünün 9. yılında yoldaşları ve ailesi tarafından mezarı başında anıldı.

Yapılan anma, Suzan Zengin şahsında devrim ve komünizm şehitleri adına 1 dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından Özgür Gelecek gazetesi adına bir konuşma yapıldı.

Yapılan konuşmada, Suzan Zengin'in gazetecilik kimliğinden öğrenmenin önemine vurgu yapılarak, "Suzan ablayı daima işçi direnişlerindeki ısrarlı gazeteciliğiyle, işçi havzalarındaki kalemi ve objektifi ile daima hatırlayacağız ve bugün zor koşullarda gazetecilik yaparken onun ısrarlı gazetecilik pratiğinden, gazeteciliğin devrimci mücadeledeki misyonundan, bıraktığı mirasından öğreneceğiz" denildi.

"Bir komplo ile içeride tutuldu"

Ardından ailesi adına eşi Bekir Zengin bir konuşma yaptı. Zengin, eşinin tutuklanma süreci ve tedavisinin engellenme sürecine dair konuşurken, 9 yıl önce aramızdan ayrılan Suzan Zengin'in bir komp-

lo sonucu tutuklanmasına vurgu yaptı.

Boş bir dosya ile tutsak edildiğini, bilinçli bir şekilde o dosyaya dahil edildiğini ve bununla komplo kurularak içeride tutulduğunu dile getirdi.

Zengin, eşinin sert ve soğuk görünümünün altında aslında oldukça düşünceli, şefkatli bir kişi olduğuna dair örnekler verdi. Gazetecilik ile toplumsal sorunları mizah ile iç içe verilmesine dair örnekler verirken önemli ayrıntıları bu şekilde yakaladığını dile getirerek, onun mirasını bugüne kadar sahiplendiği ve sahiplenmeye devam edeceğini sözlerine ekledi.

Ardından Suzan Zengin ile birlikte faaliyet yürüten bir yoldaşı da söz alarak Zengin'in yapılan hatalara karşı sert olduğu kadar kitle ile kurduğu ilişkilerde oldukça yapıcı ve çözücü bir zeminde yaklaştığını ve Suzan Zengin'in gazeteciliğe yaklaşımı ile devrimciliği ele alışının tamamlayıcı olduğunu vurguladı. Birlikte çalıştığı döneme dair örneklerle verilerek Suzan Zengin'in örnek alınmaya devam edileceğinin vurgusu ile konuşmasını sonlandırdı.

Anma etkinliği son olarak Suzan Zengin'i, gazeteciliğin, devrimci faaliyetin pratiğinde anmaya ve ondan öğrenmeye devam edileceği sözleri ile sonlandırıldı.

5 yıl önce IŞİD çetelerinin gerçekleştirdiği Ankara Gar Katliamı'nda yaşamını yitiren Tekin Arslan ve Erol Ekici için anma düzenlendi. Anma, Tekin Arslan'ın Tuzla'da bulunan mezarı başında gerçekleştirilirken, İnşaat-İş Sendikası'nın çağrısıyla gerçekleştirilen anmaya Partizan okurları da katıldı.

İlk olarak saygı duruşu ile başlayan anmada "Ankara Gar katliamı 5. yıldönümünde Unutmadık, Unutmayacağız" ile İnşaat-İş Sendikası imzalı "Bitmedi Daha, Sürüyor O Kavga" yazılı pankartlar taşındı.

Ardından İnşaat İş Sendikası adına Anıl Deniz Gider bir konuşma yaptı. Deniz, "Tekin abimizin sendikamızın her putrelinde, her tuğlasında alinteri vardır. Varlığıyla 'güvendiğimiz dağlardan' biriydi" dedi.

Gider, Tekin Arslan'ın yaptığı işlerle kurduğu ilişkilerin, onun nasıl bir insan olduğunu yeterince özetlediğini dile getirerek "o, düzenli, verdiği söze sadık, en iyisini yapma çabasını usanmadan sürdürmeye çalışan bir kumaştan dokunmuştu" dedi.

Deniz Gider, üyeleri Erol Ekici için ise, "Sendikamızın kültürünün, politik çizgisinin ve ruhunun oluşmasında emeği, alinteri olan Erol Ekici, şimdi çok sevdiği Erzincan'da, çok sevdiği annesiyle kucak kucağa uyuyor.

Yanında olmasak da o bizimle, her yerde. İşçi sınıfına gönül vermiş, yaşamını ona adanmış, onunla birlikte nefes alıp vermeyi hiçbir hazzla değişmemiş, devrimciliği yaşam tarzı haline getirmiş bir semboldür o bizim için" şeklinde konuştu.

"Hep yanı başımızdalar"

Gider, "10 Ekim'de kallesçe katledilen kurucu üyelerimizin hepsi, özelde de Erol ve Tekin abiler her daim yanımızda. Her zorlanma anımızda bizi sırtımızdan okşayarak ileriye fırlamaya teşvik ettiklerini hissediyoruz. Her başarımızda onlara gururla dönüp bakıyor, her hüznümüzde derin bir sohbeteymişiz gibi dalıyoruz" şeklinde sözlerini bitirdi. Gider mücadele analarının hepsinde 2 üyesini de yanlarında hissettiklerini sözlerine ekleyerek bitirdi konuşmasını.

Anmada Tekin Arslan'ın ailesi tarafından bir konuşma yapıldı. Ailesi adına konuşan Nebahat Tekin, eşinin çok yönlü biri olduğunu vurguladı.

Anma etkinliği atılan "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganlarıyla sona erdi.

Özgür Gelecek gazetesi olarak hazırlamış olduğumuz "İşyanlı Yıllar 2021 Takvimi" önümüzdeki günlerde dağıtımında olacak.

2021 Takvimi Baskıda

İşyanlı Yıllar 2021 Takvimi Özgür Gelecek tarafından baskıya hazırlanıyor. Önümüzdeki günlerde çıkmış olacak olan takvimin temasını dünya genelinde patlak veren isyanlar oluşturuyor.

2018-2019 ve 2020 yıllarında dünya genelinde patlak veren isyanlardan öne çıkan fotoğrafların yer alacağı takvimi Nisan Yayımcılık irtibat bürolarından temin edebilirsiniz.

Piramit - masa takvimi türünde hazırlanmış olan takvimi dilediğiniz durumlarda Nisan Yayımcılık ile iletişime geçerek sipariş de edebilirsiniz.

Ankara Gar Katliamında Yaşamını Yitiren Tekin Arslan Mezarı Başında Anıldı

Ankara Katliamında yaşamını yitiren Tekin Arslan katledilişinin 5. yılında mezarı başında anıldı.

ASKIDA EKMEĞE MUHTAÇ DEĞİLİZ! GELECEĞİMİZİ KAZANACAĞIZ!

Yaşananları hakim sınıf klikleri içinde tartışılan “erken seçim” meselesinden ayrı düşünmemek gerekir. Nitekim AKP-MHP iktidar kliğinin AYM üzerinde kurduğu baskının bir nedeni olarak da Cumhurbaşkanlığı seçimleri gösterilmektedir.

Ekim ayı ortaları itibariyle dünya genelinde Covid-19 tespit edilen kişi sayısı 38 milyon 746 bini aştığı koşullarda Türkiye’de salgının kendi haline bırakıldığı anlaşılmaktadır. Rejimin virüs bulaşanları “vaka” ve “hasta” olarak ayırdığı koşullarda, açıklanan rakamların hiçbir kıymeti harbiyesinin olmadığı görülmektedir. Halka yalan söylenmektedir. Halka yalan söylendiğini açıklayanlar ise faşizmin hedefi haline getirilmektedir. Salgınla mücadele eden ve tam da bu nedenle kayıplar veren bir meslek örgütü “terör” örgütü olarak tanımlanabilmektedir. İktidarı uyaran ve açıklanan rakamların gerçeği yansıtmadığını ifade eden (açıklanan rakamların en az 19 ile çarpılması gerektiği ileriye sürülmektedir.) Tabipler Birliği hedefe konularak, tıpkı baro düzenlemesinde olduğu gibi “yeni bir yasal düzenleme” ile terbiye edilip, hizaya getirilmeye, başarısızlığı koşullarda iktidara tam bağımlı bir “meslek loncası” kurulması amaçlanmaktadır.

Rejimin kendisine biat etmeyene yönelik bu tavrının arkasında “ya bendesin ya da düşmanısın” konsepti yatmaktadır. Hatırlanırsa bu yaklaşım, ABD emperyalizmi tarafından 11 Eylül saldırıları sonucunda “terörle mücadele” konsepti olarak hayata geçirilmişti. Emperyalistler kendi hakimiyetlerini kabul etmeyen, kendilerine biat etmeyen herkesi “terörist” olarak kodlamış ve saldırmıştı. Em-

peryalizm kendi katliamcılığını, baskı ve şiddetini bu şekilde meşrulaştırmaya çalışmıştı. AKP-MHP rejimi de aynı yöntemi kullanmakta, kendi iktidarlarına biat etmeyeni, faşizme şu veya bu şekilde eleştiri getiren herkesi “terörle iltisaklı” ilan ederek kurtulmaya çalışmaktadır.

Bu politika rejimin “bekâ sorunu” olarak gördüğü örneğin Kürtlere yönelik saldırı ve katliamlarda bütün hakim sınıf klikleri tarafından ortak kabul görünürken, AKP-MHP iktidarının hareket ve manevra alanı daraldığı koşullarda rakip hakim sınıf kliğini de hedeflemektedir. Ankara kulislerinde en son yaşanan “ışıklar yanıyor” kapışması rejimin kendi içinde sıkışması ve önümüzdeki süreçte atılacak adımların düzenlenmesini içermektedir.

Yargı bürokrasisi içinde yaşananlar ve artık ayyuka çıkan “Saray’a bağlı özel hakimler” meselesi, sanki daha önceden yargının “bağımsız” olduğu yanılsamalarıyla tartışılrsa da gelinen aşamada “kör kör parmağım gözüne” bir hal almış görünüyor. Türk hakim sınıf klikleri arasında dalaşa çekilen mızraklar çuvala sığmıyor.

Nitekim son olarak Anayasa Mah-

kemesi’nin verdiği kararı anayasa gereğince uygulamak zorunda olan alt bir mahkeme, bu kararı tanımıyor. Ardından rejim kurumları arasında sosyal medya atışması gündeme geliyor. “Işıkların yanması” meselesi her ne kadar “darbe” tartışmalarıyla birlikte ele alınsa da meselenin arka planında iktidarın AYM’yi baskılama pratiği de es geçilmemelidir.

Burjuva klikleri arasında erken seçim atışması

Hatırlanırsa daha önceden İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, AYM Başkanı’nı açıktan tehdit etmişti. İktidar kliğinin “sözcü”sü konumunda olan MHP lideri Devlet Bahçeli, AYM’nin yeniden düzenlenmesi çağrısında bulunmuştu. Dolayısıyla iktidarın mahkemeye yönelik çekidüzen verme pratiği yeni değil. Kimi burjuva kalemşörler bu baskının önümüzdeki günlerde mahkemenin önüne gelebilecek; yeni seçim kanunu çalışması ve R.T.Erdoğan’ın 3. dönem cumhurbaşkanlığının yasal olup olmayacağı gündemi başta olmak üzere çeşitli düzenlemelerle ilgili olduğunu ileriye sürmektedir.

Yaşananları hakim sınıf klikleri

inde tartışılan “erken seçim” meselesinden ayrı düşünmemek gerekir. Nitekim AKP-MHP iktidar kliğinin AYM üzerinde kurduğu baskının bir nedeni olarak da Cumhurbaşkanlığı seçimleri gösterilmektedir. Burjuva feodal devlet aygıtı içinde iki kez Cumhurbaşkanı olan R.T. Erdoğan’ın, yeniden aday olmasını engellemek için muhalefet kliğinin AYM’ye gitmesinin önünü şimdiden almak istemektedir.

T. Erdoğan’ın yeniden aday olabilmesinin şu veya bu şekilde bir “erken seçim” gerçekleştirilmesine bağlı olması hakim sınıf klikleri arasında yaşanan dalaşı da arttırmış görünüyor. Hatırlanırsa daha önceden erken seçim çağrısı yapmayan CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu, AKP’den ayrılıp yeni bir parti kuran Ali Babacan’la görüşmesinden sonra erken seçim çağrısı yapmıştı. CHP’nin bu çağrısına MHP liderinin “bir yerlerden işaret alma” olarak yanıt vermesi dikkate değerdir. Özellikle Ali Babacan’ın ve kurduğu partinin önümüzdeki yıllarda emperyalistler ve Türk hakim sınıflarının belli bir kesimi tarafından hazırlandığına işaret etmektedir.

Faşizm ne kadar azgınlaşırsa azgınlaşsın ne kadar saldırganlaşırsa saldırganlaşsın, karşısında devrimci-demokratik bir direniş hattı bulacaktır. Rejimin her şeye muktedir olmadığı, giderek artan manipülasyonlardan, gaz müjdelerinden, hamasi nutuk ve söylemlerden rahatlıkla anlaşılabilir.

Yaşanan erken seçim tartışmalarına ilişkin R.T.Erdoğan'ın açıklaması da dikkate değerdir: “Çıkıyorlar erken seçim, Hangi erken seçim ya? Dünya'nın hangi gelişmiş ülkesinde belirlenen zamanın dışında bir seçime gidilir? Bunlar kabile devletlerinin yaptıkları iştir, bakarsınız üç ayda bir, 6 ayda bir, sende bir seçime giderler.” (15 Ekim) AKP döneminde 18 yılda sadece 14 seçim (5 genel, 4 yerel seçim, 3 referandum ve 2 cumhurbaşkanlığı seçimi) yapıldığı ve AKP'nin oyların 3'te 1'iyle Meclis'in 3'te 2'sini alıp hükümet kurduğu 2002; peşinden Fethullah Gülen Cemaati'yle birlikte Ergenekon, Balyoz, KCK vs. operasyonlarını yaptıkları 2007; Haziran'da iktidarı kaybedince yaptırdığı kasım 2015 seçimi ve krizin etkilerinden kaçmak için 19 ay öne çektikleri 2018 seçimleri birer erken seçimdi. Dolayısıyla R.T.Erdoğan'ın bu açıklamasının bir tutarlılığı bulunmamaktadır.

Yaşananlar, başta Kürt hareketi olmak üzere, devrimci muhalif kesimlere yönelik tutuklama saldırıları, operasyonlarla birlikte ele alındığında, Ankara'nın kararlık koridorlarında yeni tartışmaların ve hazırlıkların olduğuna işaret etmekte-

dir. Nitekim Saray tellalı A. Selvi gazete köşesinde siyasi hesaplarla operasyon yapıldığını itiraf etmektedir: “HDP'ye yönelik operasyonlarla İYİ Parti'yi millet ittifakından koparmak ve muhalefeti güçsüzleştirmek için adımlar atılırken...” (15 Ekim)

İşçi sınıfına ve halka virüs salgını günlerinde ölüm mü işsizlik mi açlık mı ikilemini dayatanlar, kendi bekalarını ülkenin bekası olarak tanımlayarak yol almaktadır. Bir yandan işçi sınıfı ve halka karşı saldırılarını her alanda artırarak devam ettiren kendi aralarında da klik dalaşını da sürdürmektedirler.

İşsizlik, açlık, yoksulluk ve bir parça ekmeğe muhtaç olmak!

Türk hakim sınıfları cephesinde bütün bu tartışmalar yaşanırken, halkın gündeminde ise işsizlik, hayat pahalılığı, yoksulluk ve elbette korona virüs salgını bulunmaktadır. Emperyalist mali sermayeye her açıdan bağımlı bir ekonomiye sahip rejimin izlediği başta mali olmak üzere politikalar beraberinde Türkiye toplumunun her zamankinden daha fazla yoksullaşmasına, yaşam koşullarının kötüleşmesine, hayat pahalılığına, işsizliğe ve açlığa neden olmaktadır. İhracat azalmakta,

ithalat artmakta ve döviz kurundaki artışa da bağlı olarak enerji ithalatına daha çok para harcanmaktadır. Döviz kurundaki her yükseliş karşılığında halka zam olarak yansımaktadır.

DİSK-AR'ın 12 Ekim'de açıkladığı rapora göre işsizliğin giderek arttığı vurgulanmaktadır. Temmuz ayı baz alınarak hazırlanan raporda Covid-19'un yarattığı gerçek istihdam kaybı ve işsizlik hesaplandı. Rapora göre; “Covid-19 etkisiyle revize edilmiş geniş tanımlı işsiz sayısı ve iş kaybı Temmuz 2020'de 10.4 milyon olarak kaydedildi! Revize edilmiş geniş tanımlı işsizlik ve iş kaybı yüzde 29.1 olarak hesaplandı. Covid-19 Temmuz 2020'de en az 1 milyon 879 bin yeni eşdeğer istihdam kaybına yol açtı. Geniş tanımlı işsiz sayısı 9.8 milyona yükseldi. Geniş tanımlı işsizlik oranı yüzde 27.3 olarak gerçekleşti. İstihdam bir yılda 1 milyon 254 bin kişi azaldı. İstihdam oranı yüzde 43.5'e geriledi. İşbaşında olanların sayısı son bir yılda 1 milyon 333 bin kişi azaldı. Ümitsiz işsizlerin sayısı bir yılda 614 binden 1 milyon 335 bine yükseldi. Kadınlar Covid-19'dan daha fazla etkileniyor: Kadın işgücü yüzde 7.5, kadın istihdamı yüzde 6.3 azaldı.”

İşsizlik ve iş kaybının toplamının

10.4 milyon olarak ortaya çıkmasında ve koşulların bu denli ağırlaşmasında dünya çapında yaşanan virüs salgınının etkisi bulunmamaktadır. Buna rağmen bizzat R.T.Erdoğan'ın ağzından “salgının fırsata çevrilmesi” lafları çıkabilmektedir. Ve hatta “ekonominin uçtuğu” ilan edilebilmektedir.

“Uçan ekonomi”nin gerçek yüzü ise Birleşik Metal-İş Sendikası Araştırma Merkezi (BİSAM), Açlık ve Yoksulluk Sınırı Eylül 2020 Dönem Raporu'nda açıkça ifade edilmektedir. Rapora göre; Eylül ayında açlık sınırı 2 bin 360 TL, yoksulluk sınırı 8 bin 165 TL olduğu ifade edilmektedir. Dört kişilik bir ailenin sağlıklı beslenmesi için aylık yapması gereken harcama tutarı (açlık sınırı) 2 bin 360 TL olduğunu belirtilen raporda, bu harcama tutarının sadece gıda için yapılması gereken minimum tutar olduğunun altı çizilmektedir.

Aslında halkın içinde bulunduğu durumu en iyi yansıtan gelişme, İstanbul'da ekmeğin 1 kilo azami satış fiyatı 7.5 TL olması ve buna göre 200 gr. ekmeğin fiyatı 1.25 TL'den 1.5 TL'ye yükseltildiği koşullarda faşist rejimin iktidar ortağı MHP'nin askıda ekme kampanyası başlatmasıdır. Egemenler, halkı bir parça ekmeğe muhtaç hale getirmiş durumdadırlar.

Bu koşullar altında Soma ve Ermenek maden işçilerinin direniş ve mücadelesi önemli bir yerde durmaktadır. Benzer işçi direnişlerinin varlığı yarımlar için önemli bir potansiyel biriktirme ve çıkış yolunu göstermektedir. Yine HDP PM toplantısının sonuç bildirgesinde ifade ettiği “heyecan ve kararlılıkla Türkiye tarihinin en büyük anti-faşist hareketini büyütecek ve faşizmi yenmeyi başaracaktır. Faşizmi yeneceğiz ve özgür bir ülkeyi inşa edeceğiz” vurguları önemlidir.

Açıktır ki faşizm ne kadar azgınlaşırsa azgınlaşsın ne kadar saldırganlaşırsa saldırganlaşsın, karşısında devrimci-demokratik bir direniş hattı bulacaktır. Rejimin her şeye muktedir olmadığı, giderek artan manipülasyonlardan, gaz müjdelerinden, hamasi nutuk ve söylemlerden rahatlıkla anlaşılabilir.

Andaki devrimci görevimiz bulunduğumuz bütün alanlarda, faaliyet yürüttüğümüz her yerde faşizme karşı bütün direniş ve mücadelelerle ilişkilenecek, bu direniş ve mücadelelerin parçası olacaktır. Faşizme biat etmeyeceğiz, geleceğimizi kazanacağız.

İşçi Direnişleri Yasaklamalara Karşı Devam Ediyor

AKP iktidarının pandemiyle birlikte katmerleştirdiği sömürüye karşı işçi direnişleri devam ediyor. İşçiler, kısa çalışma ödeneğine mahkum edilmeye, işten atılmanın yasaklanması adı altında ücretsiz izne çıkarılmaya karşı mücadelelerini sürdürüyor.

Dilovası Systemair HSK fabrikasında ücretsiz izne zorlanan işçiler direniş başlattı

Kocaeli Dilovası'nda bulunan Systemair HSK Havalandırma Endüstri Sanayi Fabrikası'nda Birleşik Metal-İş Gebze 1 No'lu Şube'ye üye oldukları için "ücretsiz izin" uygulamasıyla karşılaşan işçiler 19 Ekim pazartesi günü direnişe başladı.

İşyerindeki iş yoğunluğu dolayısıyla fazla mesai ile çalışıldığını ve bu koşullarda ücretsiz iznin uygulanamayacağını belirten Birleşik Metal-İş Sendikası, "Sendikalaşmanın cezası günde 39 lira ödenekle ücretsiz izin uygulaması olamaz. Kocaeli Dilovası'nda faaliyet gösteren İsveç sermayeli Systemair HSK Havalandırma Endüstri Sanayi işçileri sendikamızda örgütlendiler. Sendikamız işyerinde yasanın aradığı çoğunluğu sağladı ve çoğunluk; Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı tarafından verilen yetki tespitiyle belgelendi. İşyerinde kölelik koşullarında işçi çalıştırmaya alışan ve sendikal örgütlülüğe tahammül gösteremeyen işveren, bugün üyelerimize ücretsiz izin uygulamasını dayatmaktadır" açıklamasında bulundu.

Grevleri yasaklanan işçilerin TİS görüşmesi sonuçsuz kaldı

Mersin Akdeniz İlçesi Kazanlı Mahallesi'nde Kimyasallar Grubu'na ait Soda Sanayi, Kromsan ve Tuz İşletmeleri A.Ş fabrikalarında çalışan işçiler ile patron arasındaki görüşmeler sonuçsuz kaldı. Kimyasallar Grubu ile fabrikada çalışan işçiler arasında 2 yılda bir gerçekleşen Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmeleri 8 Ekim'de sonuçsuz kalınca Petrol-İş Sen-

dikası'na bağlı işçiler grev kararı almıştı. Alınan grev kararı, AKP'li Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan tarafında "milli düzeni bozucu nitelik" gerekçesiyle yasaklandı. İşveren de fabrikalarda çalışan toplam 550 işçiyi ücretsiz izne ayırdı.

Fabrika önünde bekleyen yüzlerce işçi, "Direne direne kazanacağız" sloganları atarak fabrika önünden ayrıldı. Konuyla ilgili açıklama yapan Petrol-İş Sendikası grev yasağına karşın direnişin süreceğini vurguladı.

Bimeks işçisi mücadeleyi sürdürüyor: "Direnişimize devam edeceğiz"

Maaş ve tazminatlarını almak için eylemde olan Bimeks işçileri, hakları verilmediği takdirde 2 Kasım'da patronlarından Vedat Akgiray'ın ders verdiği Boğaziçi Üniversitesi önünde çadır kurarak nöbet tutacaklarını belirtti.

İşten çıkarılan satın alma personeli Atakan Başaran, "Şirket, 140 üzerinde şubeye sahipken ve her şubede 30 trilyonluk mal varken şu anda Çekmeköy'de 30 metrekairelik dükkânda küçülerek hayatına devam ediyor."

100 üzerinde mağaza kapandı. Şirketin sahiplerinden Vedat Akgiray, Boğaziçi Üniversitesi'nde finans profesörü olarak devam ediyor. Vedat Akgiray'a 1500 işçisine borcu olduğu söylendiğinde 'Ben şirketi kardeşime devrettim' diyor. Murat Akgiray ise 'işçilerin maaşını ve tazminatını ödeyeceğini' söylüyor" dedi. Davayı kazanmalarına karşın şirketin üzerinde hiçbir şey olmadığı için haciz işleminin başlatılmadığını kaydeden Ba-

şaran, "1500 işçi 20 senelik tazminatlarını alamıyor. Şirket iflasını açıklamadı. 1500 işçinin alacağı para 30 trilyon üzerindedir. Türkiye'nin en zengin 100 iş insanı listesine girmiş Murat Akgiray'dan alacağımız var" dedi.

İşçiler Cargill merkezindeki eylemlerini sonlandırarak eylemlerini başka biçimlerde sürdüreceklerini ifade etti

Cargill işçileri işlerine geri dönmek ve iş güvencesi talebiyle 913 gündür sürdürdükleri direnişe Palladium Tower'da bulunan Cargill Genel Merkezi önünde devam ediyordu.

Genel merkez önündeki eylemlerini sonlandırdıklarını duyuran işçiler, sosyal medyada yaptıkları açıklamada Cargill yönetiminden bir adım atılmazsa farklı eylem planları ile yola devam edeceklerini ifade etti.

10 haftalık eylem planını Eren Holding önünde yapılacak açıklama ile tamamlayacaklarını belirten işçiler işe iadeleri yapılmadığı koşullarda yeni eylem planlarını açıklayacaklarını duyurdu.

Maden işçilerinin direniş sürüyor

Uyar Madencilik'in yaşanan iş kazası sonucu madeni kapatması üzerine tazminatlarını alamayan işçiler 8 yıldır alamadıkları hakları için mücadelelerini sürdürüyor. Ödenmeyen tazminatlarını alabilmek için mücadeleyi sürdüren işçiler 12 Ekim'de Ankara'ya yürüme kararı almıştı.

Ermenek'teki Cenne Madencilik işçileri ile birlikte Ankara'ya yürüyüşe başlayan işçilere jandarma ve polis saldırmıştı. Polis saldırısının ardından Uyar Madencilik işçileri Soma'da direnişlerine devam etti, tekrar yürüyüşe geçen 31 madenci ve Bağımsız Maden İş Örgütlenme Uzmanla-

rı Salihli'de gözaltına alındı.

Gözaltından sonra serbest bırakılmalarının ardından 7. gününde direniş Salihli'de devam ediyor. İşçiler Ankara yürüyüşlerine devam edeceklerini vurgularken, gözaltıların ve saldırıların kendilerinin vazgeçirmeyeceğini ifade ettiler.

Kadıköy Belediyesi'nde grev kararı asıldı

Kadıköy Belediyesi'nde grev kararı asıldı. Belediye yönetimi seyyanen zam önerirken işçiler yüzdelik şekilde enflasyon oranında zam talep etmişti.

Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube'nin örgütlü olduğu Kadıköy Belediyesi'nde grev kararı asıldı. 220 kadrolu işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde belediye yönetimi seyyanen zam önerirken işçiler ise yüzdelik şekilde enflasyon oranında zam talep etti. Görüşmelerde anlaşma sağlanamaması üzerine işçiler belediyeye grev kararını astı. Anlaşma sağlanmadığı takdirde işçiler 23 Ekim'de greve çıkıyor.

Tüvtürk Reysaş'ta Nakliyat İş üyesi 9 işçi işe iade davasını kazandı

Tüvtürk Reysaş idaresi taşıt muayene istasyonlarında Nakliyat-İş'te örgütlenen 41 işçiyi hukuksuz şekilde işten attı. İşe iade davası açan işçilerden 9'u davayı kazandı.

Konuya ilişkin bir açıklama yayımlayan Nakliyat-İş şunları kaydetti:

"Reysaş Tüvtürk İşvereni 12+4 olmak üzere 16 aylık sendikal tazminat ödemeye mahkum oldu. Ayrıca, işverenin itiraz ettiği yetki davası da istinaf mahkemesinde sonuçlanmış ve mahkeme Tüvtürk Reysaş'da sendikamızın yetkili sendika olduğuna karar vermiştir."

Grup Tekstil işçileri: Hakkımızı almadan gitmeyiz!

Tekirdağ Çorlu'daki Grup Tekstil Fabrikası'nın önünde işçiler 50 günü aşkındır direnişte. Fabrika, pandemi döneminde kapatıldı ve satıldı; ama patron Adem Genç, 150 işçiye halen kıdem ve ihbar tazminatlarını, ücret alacaklarını ödemiş değil. Fabrikaya yıllarını veren işçiler, "Çoluk çocuğumuzun rızkını kimseye bırakmayız. Haklarımızı alana dek direneceğiz" diyor.

Köylünün Ayacağındaki Pranga: Banka Kredi Borcu!

Tarım Bakanlığı'na yanıtlaması için verilen, "Çiftçinin bankalara olan kredi borcu miktarı ne kadar"dır sorusuna Bakan Bekir Pakdemirli: "Çiftçilerin bankalara olan kredi borcu ticari sırdır" diyerek cevap vermiyor. Tarım Bakanlığı tarafından köylünün küçük üreticinin kredi borcu "sır" gibi saklansa da Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu (BDDK)'nın açıklamış olduğu verilere göre "2019 yılı sonunda 107 milyar 834 milyon lira olan Türk Bankacılık sektörünün Tarım alanında kullandığı kredi miktarı bakiyesi bu yılın temmuz ayının sonunda 123,5 milyar liralık borcun 35,5 milyar lirası kısa vadeli, 81 milyar lirası orta ve uzun vadeli, 5,3 milyar lirası da takipteki kredi miktarı. BDDK verilerine göre 2019 Temmuz'dan 2020 Temmuz'a kadarki süreçte çiftçinin batık kredi oranı yüzde 19,5 artmıştır. Bankalara olan borcun 73,4 milyar lirası Ziraat Bankası'na geri kalanı ise diğer bankalardır.

Çiftçi, köylü, küçük aile işletmeleri tarımsal üretim faaliyetlerini sürdürebilmek için neden bankadan kredi çeker? Niçin ödemeyecekleri borç yükünün altına girip iflas eder? Bu sorunun cevabı bellidir, yaşamlarını sürdürebilmek için başka bir seçeneklerinin olmamasıdır.

AKP iktidarının tarımsal alanda uyguladığı "tarımı tasfiye etme", "çökertme" politikası köylüye başka bir imkan sunmadığı için üretici ödeyemeyeceği kredileri çekmek zorunda kalır. Siyasi iktidar partisinin sorun çözme politikası "çökertme" üzerine kurulduğundan sorunu çözmek o şeyin yok edilmesinden başka bir şey olmuyor. Tarım alanında uygulanan neo-liberal serbest piyasa politikası köylü-

nün üzerindeki borç yükünü onlarca kat artırarak üreticinin altında kalkamayacağı bir yüke dönüştürmüştür.

2020 yılında çiftçilerin, köylülerin bankalara olan borcu 2,4 milyar lira iken 2020 yılında 123,5 milyara yükselmesi tarımın çökertilmeye çalışılmasının sonucudur. Tarım sektörünün BDDK Temmuz 2020 verilerine göre bankalara olan kredi borcu 123,5 milyar lira olarak görülse de bu oran üreticinin gerçek borç miktarı değildir. Gerçek borç bunun çok daha ötesinde olduğu için köylünün kredi borcu Tarım Bakanlığı tarafından "ticari sır" denilerek açıklanmıyor. BDDK'nın açıklamış olduğu veriler üreticinin bankalara olan resmi tarım kredisi verileridir. Türkiye'de küçük üretici bankadan tarım kredisi çekmek istediğinde karşısında birçok bürokratik engel çıkarıldığı için "tarım kredisi" olarak kabul edilmiyor. Bunun yanı sıra çiftçi, köylü/küçük üretici Tarım Kredi Kooperatiflerinden kredi çeker, buldukları bölgelerdeki zirai bayilerden, tüccarlardan, tefecilerden, eş-dost-akrabadan yani bir sonraki yıl üretim yapabilmek için çevresinde borç para alabileceği kim varsa onlardan "piyasa dışı faizle" borç alır. BDDK tarafından açıklanan tarım kredi borcu görülenin bir kısmıdır.

Köylü neden bankalardan kredi çekmek borçlanmak zorunda kalıyor sorusuna verilecek yanıt çok basittir, çünkü yaşamını sürdürebilmesi, ailesinin geçimini sağlayabilmek için tarlasını – bahçesini ekmek zorundadır. Üretim yapmadığı taktirde kendisinin ve ailesinin geçimini sağlayamayacağı açıktır. Bu da köylünün ödeyemeyeceği borç yükünün altına gir-

mesine neden olmaktadır.

Küçük üretici, hasat sonu elde ettiği parayla bir önceki sezon borçlandığı yerlere borcunu ödeyebilmeli ve elinde para kalmalı ki sonraki yıl üretim yapabilecek birikimi, altyapıyı oluşturabilsin. Siyasi iktidar eliyle uygulanan neo-liberal tarım politikası Türkiye'de tarım sektörünü çökertme noktasına getirmiştir. Özellikle çıkartılan tarım kanunları sonrasında köylü ürününden kar elde etmek şöyle dursun kimi zaman girdi maliyetini karşılayamaz olmuş, bir sonraki sezona yeni borç yüküyle başladığı için de var olan borç istikrarlı bir şekilde her yıl katlanarak artmaya başlamıştır.

Köylünün bankalara, tüccara, tefeciye olan borcunun katlanmasının nedeni kuşku yok ki siyasi iktidar partisi ve onun uluslararası gıda ve ilaç şirketleriyle kurmuş olduğu ilişki biçimi ve sonuçlarıdır. Bu ilişkilene biçiminin niteliği iktidardaki mevcut partiye has bir ilişkilene biçimi değildir. Emperyalist kapitalist rejime göbekten bağımlı yar-sömürge ülkelerde iktidara (hükümette) komprador burjuvazinin hangi kampının siyasi temsilcisi kliğinin bulunmasının (pek de) önemi yoktur. Emperyalist kapitalist ülkelerle ekonomik-siyasi ve askeri ilişkilene biçimi hükümetler üstü bir sınıf (devlet) politikasıdır. Hal bu şekilde olsa da hükümete gelen hakim sınıf temsilcilerinin emperyalistlerin politikalarını uygulamada istek, azim ve kararlılığı belli derecede değişkenlikler oluşturabiliyor. 1980'ler sonrası DB, IMF, DTÖ'nün Türkiye'ye dayattığı tarım yapısal uyum politikalarının özünü "devlet (kamu) – köylü ilişkisinin çözülerek yerine sermaye – köylü ilişkisinin alması" oluşturur. 1980 ile 2020 yılları arası hükümete gelen siyasi partiler bu doğrultuda hareket etmiş, çıkardıkları yasa ve yönetmeliklerle belli düzeyde yol kat etmişlerdir. Köylüye, tarıma asıl büyük darbeyi vuran, çökerten uygulamalar ise mevcut iktidar partisi tarafından yapılmıştır.

Çiftçinin, köylünün bankalara olan kredi borçlarına ve bu borçları ödeyememe nedenlerine kısaca bakacak olursak; "desteklenen ürün sayısının azaltılması", "Tarımsal sübvansiyonun düşürülmesi", "Destek ödemelerinin zamanında yapılması", "Tarım ürünlerinde piyasa dengelemek adına yapılan ithalat – ihracat", "girdi maliyet kalemlerinin döviz kuruna bağlı olması", "Tarım kredi kooperatiflerinin

köylüye düşük faizle kredi vermemesi", "Büyük şehir yasasıyla bir gecede binlerce köyün kırsal alan statüsünden çıkarılıp mahalle statüsüne alınması nedeniyle tarımsal sulamada kullanılan su ve elektriğin sanayi fiyatına faturalanması", "sözleşmeli tarım" vb. listeyi daha da uzatabiliriz.

"18 Nisan 2006'da 5488 sayılı Tarım Kanunu'nun çıkartılmasından sonra coğrafyamızda tarımsal üretim emperyalist kapitalist çok uluslu gıda ve ilaç tekellerinin kontrolüne geçmiş "sokulmuş, emperyalist tarım şirketleri dış pazarda olduğu gibi iç pazarda da belirleyici güç konumuna gelmiştir. Bunu basit bir örnekle açıklayacak olursak (Birçok örnek gösterilebilir ancak son zamanlarda Yunanistan'la karşılıklı çıkartılan gerginlik, savaş söylencele-ri eşliğinde yapılmakta olan pamuk ithalatına bakmak yeterli olacaktır.) Türkiye'nin pamuk ithalatına bakmak yeterlidir.

Son 30 yılda 337 bin hektar pamuk ekim alanı azaldı. Son 25 yılda ise Ege Bölgesi'nde yüzde 65 oranında pamuk ekim alanı azalmıştır. AKP iktidarı döneminde 13,3 milyon ton pamuk ithalatı yapıldı ve %15'i Brezilya'dan yapıldı. Türkiye dünyada en çok pamuk üreten ülkelerden biri iken üretimde dünya sıralamasında bile yer almayan Yunanistan'dan pamuk ithalatı yapıyor. Yerli üretici pamuktan kar elde edemediği için üretimden çekiliyor veya başka ürünlerde şansını deniyor. Ekim ayında pamuk hasadı başlarken Yunanistan'dan pamuk ithalatı yapılacağı açıklanması, pamuk daha tarladayken fiyatının düşmesine neden oldu. Böylece, köylü hasadını toplamadan zarar ettirildi.

Uluslararası Tarım tekelleri AB, Türkiye'de ne kadar alana pamuk ekildiğini biliyor, ne kadar pamuk toplayacağını, ne kadar pamuk ihtiyacı olacağını ve ne kadar pamuk ithalat yapacağını hazırladıkları tarım raporları ile biliyorlar. Yunanistan'a Türkiye'ye pamuk satması için pamuk ettiriyorlar. Emperyalist kapitalist tarım tekelleri dünya tarım piyasasını kontrol altında tuttukları gibi ülkemizdeki tarım piyasasını da kontrol altında tutarak, köylünün her yıl düzenli olarak tarımsal üretimden zarar ettirerek büyük borçlar eşliğinde üretimden çekilmeye zorluyor. Sadece ağustos ayında 1000'in üzerinde köylünün bankalara olan borcu nedeniyle toprakları haciz yoluyla satışa çıkarılmıştır. Siyasi iktidar partisinin uyguladığı politikalara örgütsüz oluşu nedeniyle karşı koyamayan köylü-küçük üretici kendi öz gücünü kolektif bir bütünlük haline getiremediği sürece kredi borçları altında parpa parça yok olacaktır.

TÜİK: Semptom Göstermeyen İşsiz İşsiz Değildir!

İşsiz sayılmak için işsiz olmanın yetmediği bir saat çalışmayla işçi sayılmanın yettiği gibi döneme göre verilerde yapılan bazı revizyonlarla gerçekler bulanıklaştırılmaya çalışılmaktadır.

Türkiye de 2018 yılı ile açığa çıkan ve etkileri artarak devam eden ekonomik krizin koronavirüs pandemisi ile beraber bir üst boyuta çıkması var olan işsizliğinde artmasına neden oldu. Pandemi süreci ile beraber binlerce işçi ve emekçi ya işsiz kaldı ya da günde 39 lira ücretle ücretsiz izne çıkarıldı. Bu gerçeklik karşımızda dururken iktidar sahipleri tıpkı pandemi rakamlarında olduğu gibi işsizlik rakamlarını da Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) eliyle gerçeklerden uzak olarak açıklamaya devam etmektedir.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), temmuz ayına ilişkin Hanehalkı İşgücü Araştırması (HİA) sonuçlarını 12 Ekim 2020'de açıkladı. TÜİK'in açıkladığı verilere göre, işsiz sayısı 2020 yılı Temmuz döneminde geçen yılın aynı dönemine göre 369 bin kişi azalarak 4 milyon 227 bin kişi olarak gerçekleşti. İşsizlik oranı 0,5 puanlık azalış ile yüzde 13,4, tarım dışı işsizlik oranı 0,6 puanlık azalış ile yüzde 15,9 oldu. Genç işsizlik oranı ise yüzde 25,9 olarak açıklandı. İstihdam edilenlerin sayısı 2020 yılı temmuz döneminde, bir önceki yılın aynı dönemine göre 1 milyon 254 bin kişi azalarak 27 milyon 263 bin kişi, istihdam oranı ise 2,9 puanlık azalışla yüzde 43,5 olarak açıklandı. Yani TÜİK'e göre aynı anda 1 milyon 254 bin kişi işten çıkarılırken işsizlik düşmektedir.

TÜİK: Her İşsiz, İşsiz Değil!

"Her vaka hasta değildir, testi pozitif olup semptom göstermeyen var. Bunlar çoğunluğu oluşturuyor. Günlük verilen, daha doğrusu hasta sayısı sadece hastaneye yatan hasta sayısı değildir. Hasta olarak semptomu olan kişilerden bahsediyoruz. Semptomu olan, hastanede yatmayan ve yatan kişileri günlük hasta sayısı olarak vermiş oluyoruz..." Alıntılarımız söz koronavirüs salgınında vaka sayılarının gizlendiğine dair soruya cevap veren Sağlık Bakanı Fahrettin Koca'dan. TÜİK'de

tıpkı koronavirüs salgınında her vakanın hasta sayılmaması gibi her işsizi işsiz saymamaktadır. İşsiz olup hiçbir işsizlik semptomu göstermeyenler var. Bu vakalar işsiz sayılmıyorlar. TÜİK'e göre işsiz "15 yaşın üzerinde olmakla beraber herhangi bir biçimde istihdamda olmayan, son 4 hafta içinde aktif biçimde iş arayan ve gelecek 2 hafta içinde çalışmaya hazır" kişi olarak tanımlanmaktadır. TÜİK bu tanımları yaparken Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Avrupa İstatistik Ofisi'nin (Eurostat) referanslarını temel almaktadır. Salgın döneminde birçok ülke verilerini revize etmesine rağmen TÜİK aynı tanımları kullanarak devam etmektedir. TÜİK'e göre işsiz sayılabilmemiz için sadece işsiz olmanız yeterli değildir. TÜİK'in işsizliği hesapladığı anketten dört hafta önce iş aradığınızı ve iki hafta içinde çalışmaya hazır olduğunuzu resmi kurumlara başvurarak beyan etmeniz gerekmektedir. Yıllardır iş arayıp bulamadıktan sonra iş aramaktan ümidini kesen milyonlarca işsiz, işsiz olarak sayılmamaktadır. Aynı zamanda iş aramayan ancak bir iş olsa çalışırım diyen kişilerde TÜİK'e göre işsiz sayılmamaktadır. Hesaplama yöntemi böyle olunca işsiz sayımız giderek azalmaktadır.

DİSK-AR; Veriler Gerçeği Yansıtmaktan Uzak!

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Merkezi (DİSK-AR) TÜİK verilerinin 'gerçeği yansıtmaktan uzak olduğunu' belirtti. DİSK-AR, hazırladığı raporda Koronavirüs pandemisiyle birlikte işsiz sayısının Temmuz 2020'de 9,8 milyona ulaştığını açıkladı. Raporda TÜİK'in

Temmuz 2020 dönemine ait sonuçlarında yer alan dar tanımlı (resmi) işsizlik oranı ve işsiz sayısı Covid-19 döneminde yaşanan istihdam ve iş kaybını yansıtmadığı belirtildi. Geniş tanımlı işsizlik oranı yüzde 27,3 olarak açıklandı. TÜİK'in işsiz saymadığı iş bulma ümidi olmayanlar, mevsimlik çalışanlar, iş aramayıp çalışmaya hazır olanlar ve zamana bağlı eksik istihdam edilenleri hesaba katarak geniş tanımlı işsizlik oranına ulaşılmaktadır.

Pandemiden kadınların daha fazla etkilediğinin açıklandığı raporda kadın işgücünün yüzde 7,5, kadın istihdamının yüzde 6,3 azaldığı kaydedildi. Raporda değinilen diğer önemli nokta TÜİK'in işsiz olarak saymadığı iş aramaktan vazgeçen ümitsiz işsizlerin son bir yılda 721 bin kişi artarak 1 milyon 335 kişiye yükseldiği. Ümitsiz işsizler geçen yıla göre yüzde 117 arttı. DİSK-AR'ın yayınladığı raporda belirlemeleri şöyle; Temmuz 2020'de de Covid-19 ve ekonomik krizin işgücü piyasaları üzerindeki tahribatı sürüyor. Revize edilmiş geniş tanımlı işsizlik ve iş kaybı yüzde 29,1 olarak hesaplandı. Covid-19 Temmuz 2020'de en az 1 milyon 879 bin yeni eşdeğer istihdam kaybına yol açtı. İstihdam bir yılda 1 milyon 254 bin kişi azaldı. İstihdam oranı yüzde 43,5'e geriledi. İşbaşında olanların sayısı son bir yılda 1 milyon 333 bin kişi azaldı.

Açıklanan verilere baktığımızda son yıllarda sayıları artan bir kesimin üretim alanının dışına itildiği görülmektedir. Kadınların işgücüne katılımında düşüş ve genç işsizlik oranı ortadadır. Bu durum bize kadınların ve gençlerin ağır işsizlik koşulları altında olduğunu göstermektedir.

Gerçekleri Gizlemek İçin Açıklanan Veriler!

Yaşadığımız sistemde verilerin ulaşılmaz kılınması, bulanıklaştırılması, gerçeklikle bağının koparılması veya teyit edilmesinin zaman alması meselesi doğrudan sistemin kendi otoritesinin sorgulanmasının önüne geçilmesi için izlediği yöntemlerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle pandemi sürecinde ortaya çıkan vaka sayıları tartışmaları bu durumun net olarak görünmesine vesile olmuştur. Verilen sayıların tutarsızlığı, gerçekle bağının kopukluğu, neyin ne olduğunun tam bir muamma olduğu, her şeyin birbirine karıştığı bu dönem tam da verilere ulaşmadaki zorluklara işaret etmektedir. İktidar sahipleri bilinçli bir saptırma ile gerçek verilerin altını oyarak kendi yarattıkları gerçekliği gizleme peşindedirler. İnananı neredeyse kalmayan resmi enflasyon rakamlarının, vaka sayılarının, işsizlik rakamlarının vb. verilerin bile bile aynı saptırma ile açıklanmaya devam edilmesinin nedeni budur. TÜİK'in açıkladığı son işsizlik rakamlarında olduğu gibi gerçekleri gizlemek için veriler kullanılmaktadır. İçerisinde tutarlılık olup olmaması önemli değildir. İstihdamın düştüğü anda işsizliğinde düşmesi gibi herkesin hayretle anlamlandırmaya çalıştığı veriler. İşsiz sayılmak için işsiz olmanın yetmediği bir saat çalışmayla işçi sayılmanın yettiği gibi döneme göre verilerde yapılan bazı revizyonlarla gerçekler bulanıklaştırılmaya çalışılmaktadır. Bu yapılan revizyonlar, geniş kitleleri etkileyen gerçeklerin sonuçlarının belirsizleştirilmesine yol açmaktadır.

KADINLARIN BİRLİĞİ

Kadınların Birliği, Gücünü ve Zeminini Nereden Alıyor?

En nihayetinde sınıf mücadelesinin temel sorunlarından ve dolayısıyla da mücadele alanlarından biri olan kadın özgürlük ya da kurtuluş mücadelesinin kadınların birliğinden anladığı şey, kadınların örgütlü mücadelesidir. İşte onu nicel bir olgu olmaktan çıkartıp nitel bir gerçeklik haline getiren şey tam da budur.

Kadınların birliğinden ne anladığımızı, nasıl bir birlikten bahsettiğimizi tartışmaya devam edelim. Bir önceki sayımızda da belirttiğimiz gibi kadınların birliği nicel bir birliktelik değil, niteliğe dairdir ve “hücrelerimize kadar işleyen ve kendimize dahi düşman haline getirildiğimiz patriarkal dünyada, onu yenmek için birliğimiz, hem **ihtiyaç** hem **gereklilik** ve hem de **zorunluluktur!**

Kadınların birliği soyut, kızkardeşlik gibi ütöpik bir zemine sahip bir birliktelik değil, aksine somut ve sınıfsal zemine sahip bir olgudur ve kesinlikle ulaşılabilen tüm emekçi kadın kesimlerinin aklından, iradesinden ve pratiğinden beslenen, tüm bunları ortak bir “platformda” işleyerek aynı zamanda bu akıl, irade ve pratiği besleyen bir birliktir. Soyut kavramlar, kitle ajitasyonu olarak tartışmasız bir etkiye sahip olsa da, komünist kadınlar patriyarkal sömürü sistemini ortadan kaldıracak olanın, sağlam ve bilimsel ideolojik-politik-örgütsel temelleri olan, politika yapan, gündem belirleyen, demokratik mücadeleyi ıskalamayan ve fakat bu mücadeleyi sınıf mücadelesi zeminine oturarak bir ileri aşamaya taşıyan bir birlikten bahsetmektedir. Zira kadının tüm zincirlerinden kurtuluş mücadelesini proletaryanın

davasının ayrılmaz temel bir parçası olarak tanımlamaksızın yapılacak tüm mücadeleler belli sınırlar içinde kalacak, ataerkil sistemi yıpratıcı, kazanımlar elde edecek ancak o sistemi yıkamayacaktır. Tersinden de söylersek, ancak “... tüm diğer ezilen ve sömürülen kesimlerin kurtuluşunu temsil ettiği oranda tarihsel rolünü” (Lenin) oynayabilecek olan proletaryanın savaşımı da diğer kesimlerle birlikte kadın mücadelesini de içine alamadığı, onu temsil edemediği sürece politik iktidarı ele geçiremeyecektir.

Kadınların birliğinin beslendiği, beslenmesi gereken en önemli dinamiklerden biri de, özellikle 2010 sonrası giderek artan bir ivme ve kitlesellikte dünyanın dört bir yanında sokakları tutuşturan kadın isyanlarının zengin deneyimleri ve hareketliliğidir. Kadın cinayetlerinin önlenmesinden, kürtaj hakkına, eşit işe eşit ücret talebinden başörtüsü zorunluluğuna, cinsel şiddete karşı vb. geniş bir yelpazede kadınları sokağa taşıyan bir zenginlik taşıyor bu isyanlar. Bu hareketi küçümseyenler, burun kıvrıyanlar, bu hareketin dışında kalanlar ne devrim mücadelesini ne de kitle hareketlerinden bir şey anlamayan dogmatiklerdir. Milyonlarca kadının sokaklarda taleplerini haykırdığı, kolluk güçlerinin saldırıları karşısında militan bir duruş sergiledikleri bu hareketin tüm kolları birbirini etkiliyor, güç veriyor, tüm dünya üzerinde görülmemiş bir birliktelik ortaya çıkartıyor. İşte kadınların birliği aynı zamanda, bu güçten, bu ısrardan, bu militanlıktan, bu zenginlikten beslendiği oranda gücünü somutlayabilecektir.

Kadınların birliği aynı zamanda, kadınların ortak mücadelesiyle kazanılmış olan haklarını korumanın, ilerletmenin de zeminini oluşturmaktadır. Ekmek isyanlarından cinsel şiddete karşı ayağa kalkışlara kadar uzun bir tarihi sürecin ka-

zanımları, her fırsatta gasp edilme tehlikesine girerken, onları sadece korumak değil aynı zamanda geliştirmek de kadınların birliğinin zeminini ve mücadele konusudur. Kadın mücadelesinin geliştiği, kadınların birliğinin sağlandığı her alan dönüşüme uğruyor, kendisiyle birlikte çevresini de değiştiriyor. İşte bu değişim-dönüşüm dinamiği olarak birlikteliğimiz sadece biz kadınların değil, bütünü ilerlemesine zemin sunuyor.

Kadınların birliği dediğimizde, başta T. Kürdistanı ve Rojava olmak üzere Kürt kadınların mücadelesinin zengin deneyimlerinden öğrenmekten, açığa çıkardığı enerjiden beslenmekten bahsediyoruz aynı zamanda. Hiçbir mücadele aracını reddetmeyen, bu araçları kendi iradeleri ve inisiyatiflerinde, kendi örgütlenmeleri içinde işgale, siyasi soykırıma, tecavüz kültürüne, DAİŞ gericiliğine vs. etkin bir silah olarak kullanan Kürt kadınların direniş ve mücadelesi kadınların birliğinin de gücünü aldığı bir odak noktası olmak zorunda.

Ve kadınların birliği dediğimizde, on yılı aşkın süredir yürüttüğümüz kadın çalışmasından, komünist kadınların kolektif düşünme gücünden beslenen ama tüm yukarıda saydığımız dinamiklerle birlikte bu on yıllık çalışmayı da ileri bir aşamaya taşımayı amaçlayan bir birliktelikten bahsediyoruz.

En nihayetinde sınıf mücadelesinin temel sorunlarından ve dolayısıyla da mücadele alanlarından biri olan kadın özgürlük ya da kurtuluş mücadelesinin kadınların birliğinden anladığı şey, **kadınların örgütlü mücadelesidir.** İşte onu nicel bir olgu olmaktan çıkartıp nitel bir gerçeklik haline getiren şey tam da budur.

İpek Er'e karşı “nitelikli cinsel saldırı” suçundan yargılanan Musa Orhan, tutuksuz yargılandığı davasının ilk duruşmasında susma hakkını kullandı.

Musa Orhan'ın Tutuklanması Talebi Reddedildi

İpek Er'e tecavüz edip, intihara sürükleyen eski uzman çavuş Musa Orhan hakkında açılan davanın ilk duruşması Siirt 1'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapıldı.

'Nitelikli cinsel saldırı' suçundan tutuksuz yargılanan Orhan'ın Ankara'dan Ses ve Görüntü Bilişim Sistemi (SEGBİS) ile katıldığı duruşmaya, İpek Er'in annesi, babası ve ağabeyi müşteki sıfatıyla katılırken, tarafların avukatları da hazır bulundu.

Ayrıca duruşmaya HDP Kadın Meclisi Sözcüsü Ayşe Acar Başaran, HDP Milletvekilleri Meral Danış Beştaş, Feleknaş Uca, Dersim Dağ, Sıddık Taş, Rosa Kadın Derneği üyeleri, CHP Kadın Kolları Genel Başkanı Aylin Nazlıaka, ÖHD'li avukatlar, İHD Eş Genel Başkan Yardımcısı Rehşan Bataray, Batman Baro Başkanı Hamid Çakan ile Diyarbakır, Batman, Siirt, Şırnak ve Urfa barolarına bağlı avukatlar katıldı.

Gazeteciler, 46 avukat ve duruşmayı izlemeye gelen çok sayıda kişi ise yer yok bahanesiyle duruşma salonuna alınmadı.

Fail susma hakkını kullandı, avukatı Twitter'dan duyurdu

Duruşmada konuşan Musa Orhan, ısrarla beyanda bulunmak istemediğini ve susma hakkını kullanmak istediğini dile getirdi.

Bu arada Orhan'ın avukatı Mehmet Erkan Akkuş, duruşma başlamadan 5 dakika önce Twitter üzerinden yaptığı paylaşımda “Musa Orhan susma hakkını kullanacaktır” demesi dikkat çekti.

Tutuklanması talebi reddedildi

İddia makamı, Orhan'ın tutuklanmasına ilişkin taleplerin reddi yönünde mütalaa verdi.

İpek Er'in annesi baygınlık geçirmesi üzerine duruşmaya ara verildi. Ardından ise kararını açıklayan mahkeme, Musa Orhan'ın tutuksuz yargılanmasının devamına karar verdi.

Öte yandan duruşma öncesinde İpek Er'in annesi Hakime Kılınç, “Allah kızımın hakkını yerde bırakmasın. Ne hakla bunu bize yaptı? Allah onu serbest bırakanlara da hakkımızı bırakmasın” demişti.

YDK ile Kampanyasına Dair Söyleşi; Kampanyamız Bir İsyanı da Barındırıyor!

Yeni Demokrat Kadın'ın kampanyasının ilk kısmının bitmesiyle YDK aktivisti Rahime Karvar ile bir araya gelerek, yürütülen çalışmayı değerlendiren bir söyleşi yaptık.

YDK'dan Rahime Karvar, çalışmanın çıkışına, genel olarak nasıl geçtiğine ve ikinci aşama için neler yapıldığına dair değerlendirmelerde bulundu.

Öncelikle kampanyanızın çıkış noktasından başlasak. “Kadınlar konuşuyor patriarkanın maskesi düşüyor. Pandemiye bir de bana sor” şiarlı kampanyanız nasıl başladı? Biraz çıkış noktasına dair tartışmalarınızı öğrenebilir miyiz?

Rahime Karvar, İsminden de anlaşılacağı gibi aslında pandemi döneminin kadınlara ve LGBTİ+’lara dönük baskılarını teşhir etmek, konuşmak ve paylaşmak üzerine doğan bir fikirdi. Tam da pandemi döneminde oluşan bir fikir oldu bu. O dönemde YDK olarak iletişimimizi süreklileştirmek adına fiziksel olarak yana gelişlerimiz zayıflasada çeşitli zoom görüşmeleri ile iletişimimizi geliştirdik ve burada “pandemi sürecinde yaşananlara; devletin kadınların kazanımlarını gaspetmeyi hedefleyen politikaları karşısında sessiz ve politikasız kalamayız” tartışmasının sonunda böyle bir kampanya yürütme kararı aldık. Özellikle “normalleşme” diye dayatılan bu süreçte kadınlarla temasımızı güçlendiren, kadınların kendi normalini tartışacağı/yaratacağı, kadınların pandemi sürecinde bir kez daha açığa çıkan örgütlenme eğilimini YDK politikaları ile buluşturan bir kampanya fikri açığa

çıkı.

Bu dönemde açığa çıkan deneyimleri konuşabileceğimiz bir çalışma yürütelim dedik ve fikir oradan doğdu. Ve kampanyamız bir isyanı da barındırıyor. Çünkü pandemi boyunca gördük ki, kadınlara bir şey sorulmuyor. Pandemi boyunca “Evde kal” çağrıları yapıldı. Bu çağrılara paralel evdeki bakım yükü, ev içi hizmet yükü kime kalacak, nasıl paylaşılacak buna dair hiçbir düzenleme yapılmadı. Ve kadınlara ev içi emek sömürsünün katlandığı bir süreç dayatıldı.

Çalışma ile ilgili nasıl bir dönem geçirdiniz, Bu dönemi nasıl değerlendiriyorsunuz, çalışma sırasında hangi kesimlerle bir araya geldiniz? Nasıl tepki aldınız, nasıl hareketlilik oldu?

Bu süreçte temas ettiğimiz her kadınla bu süreci birlikte konuşma, deneyim paylaşma ve aslında o deneyimleri bir araya getirerek mücadeleye dair birlikte sonuçlar çıkarma, çözüm yolları geliştirme hedefine yöneldiğimiz bir dönem oldu. İstanbul açısından daha çok emekçi mahallelerde bu süreçte işsiz kalan veya ev emekçisi kadınlarla temas kurduk. Sarıgazi, Gülsuyu, Gazi, Esenyurt’ta ev emekçisi, tekstil işçisi kadınlarla, genç kadınlarla, işsiz kadınlarla bir araya geldik. Yine LG-BTİ+larla bir araya geldik. Biraraya gelerek deneyimleri paylaştık. Yine çalışma

sırasında genç kadınların sorunları üzerine tartışma fırsatı bulduk. Zaten bir kaygı vardı. Ancak bu süreçte geleceksizlik, işsizlik kaygısının daha fazla yaşandığını gördük. Özellikle pandemi döneminde genç kadınların daha fazla işsizleştiğini, kriz dönemlerinde çalışma alanında ilk vazgeçilenin, “eve gönderilenin” kadınlar olduğunu en canlı hali ile gördük.

Kampanya özgülünde çalışma tarzımızın da altını çizmemiz gerekiyor. Biz kampanya faaliyetine başlamadan önce çalışma tarzımıza dair kapsamlı tartışmalar yürüttük. Bunun uzun süreli kampanya faaliyetinin istikrarı için önemli olduğunun farkındaydık. Komisyonlar oluşturduk. Kitap çalışmasına odaklanan yazı komisyonu, bulunduğu yerdeki ihtiyaca göre kitle çalışmasını organize edecek bir teknik komisyon ve bu dönemde çalışmalarımızı daha aktif, düzenli bir şekilde yansıtmak sosyal medya komisyonunu öncelikli olarak sıralayabiliriz. Komisyonlara dayanan çalışma tarzımız, işlerimizi organize ederken bize epey kolaylık sağlayan, kadınlarla bir araya gelişlerimizi daha sistematikleştiren bir yerde durdu. Uzun süredir uzaklaştığımız kolektif çalışmanın önemini bizlere hatırlattı. Bu nedenle önemliydi.

Komisyonlarımız düzenli bir araya gelişlerle işleri organize etti. YDK çalışmasının daha fazla kurumsallaşmasını katkı sağlayan bir işlevi oldu. Yine burada eklememiz gereken bir şey daha; biz mümkün mertebe daha fazla kadınla, YDK’lı kadınlarla kolektif bir şekilde, ara buluşmalar gerçekleştirdik. Hem zoom görüşmeleri hem de birebir bir araya gelişler bize nefes aldırırken, çalışmayı daha kolektif bir şekilde organize etmemizin önünü açan bir yerde durdu. Ulaştığımız kadınların çeşitliliği gerçekten önemliydi. Kampanya çalışması boyunca hedeflediğimiz üstünde kadın ve LGBTİ+ ile temas ettik. Kitap çalışması için 100’ün üstünde söyleşi var elimizde ancak bir araya geldiğimiz kadın sayısı çok daha fazla.

“Kadınlar pandemiye rağmen kapılarını sonuna kadar açtı”

Bizim genel ulaştığımız kesimler içinde çok olmayan, birlikte yol yürümediğimiz, özellikle daha muhafazakar kadınlara te-

mas ettik. Örneğin KHK ile işlerinden edilen 2 öğretmenle söyleşi yaptık. Bu oldukça önemli.

İstanbul dışında İzmir, Ankara, Antalya’da birebir kitle çalışması yürüttük. Antalya’da özellikle sera işçisi kadınlarla, ev işçisi kadınlarla bir araya geldik. Çalışmanın bütününde kapısını çaldığımız kadınların kiminin balkonunda, kiminin evinde toplu buluşmalar yaptık.

Kadınlar pandemiye rağmen kapılarını sonuna kadar açtı. Çünkü insanlar konuşmak ve paylaşmak istiyor. Pandemi yarattığı, devletin yaratmaya çalıştığı yalnızlığa, “sosyal mesafe” denilerek, yaratılmak istenen yalnızlığa karşı bizim kapıları çalmamıza bir dönüt oldular. Bu bizler açısından öğretici bir süreçti. Biz aslında bu dönemi sosyal medya açısından verimli, canlı kullandık. Sosyal medya platformlarımızdan çeşitli canlı yayın programları yaptık. Akademisyenlerle, feminist, anarşist, sosyalist, ilerici örgütlerle, kadınlarla temas etmiş olduk. Ve onlarla da bu süreci konuşmuş, fikirlerini, nasıl baktıklarını, ne tartıştıklarını paylaşmış olduk. Tepkiler çok çok önemliydi. Temas ettiğimiz kadınların büyük bir kısmında; devletin kadınları önemsemediği, kazanımlarını hedef aldığı, keza LGBTİ+’lar açısından nefret söylemi ve saldırının daha fazla arttığı bu süreçte, temas etmenin, paylaşmanın, dayanışmanın önemsendiğini güçlü biçimde gözlemlediğimizi ve hissettiğimizi söyleyebiliriz.

Peki kampanyanızın ikinci kısmı olan çalışmanızı kitaplaştırma kısmına dair neler söylemek istersiniz, şuan kitap çalışmanız nasıl gidiyor?

Çok kısa olarak bu kısma dair; çalışma tarzımızın bir parçası olarak ele alıyoruz. İlk kısmı kitle çalışması, ikinci aşama ise kitle çalışmasından elde ettiğimiz verilerin değerlendirilerek bir kitap haline dönüştürülmesiydi. Şuan elimizde olan röportajların toparlanmasına, çözümüne ve belli başlıklara ayırmaya başladık. Söyleşileri belli başlıklar altında sıralayarak, kadınların aktardığı değerli deneyimleri inceleyeceğimiz bir çalışma süreci olacak bizim için. Bu süreçte yine kolektif bir şekilde komisyonumuzla birlikte ele alıyoruz. Bu süreci daha ağırlıklı olarak yazı komisyonumuz işletiyor. Yakın zamanda yani 25 Kasım’a kadar bitirmeyi hedefliyoruz.

İçerde ve Dışarda Kürt'e Saldırı!

AKP faşist iktidarının ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'ne dahil olması Ortadoğu'da çatışmalı süreçlerin içerisine girmesini birlikte getirdi. 2011'de Suriye'de başlayan iç çatışmalara taraf olan ve bu çatışmaya/savaşa bilfiil katılan AKP faşist iktidarı, Rojava Devrimi'ne saldırdı. Kürtlerin Rojava'da kurdukları/oluşturdukları demokratik özerk yönetimi boğmak için IŞİD denilen cihatçı çeteleri de destekledi.

AKP faşist iktidarı kendisinin eğittiği, donattığı, silahlandığı IŞİD artığı cihatçı çeteleri İdlib'de Suriye'nin silahlı güçlerinden korumak için askeri gözlem noktaları oluşturdu. Denetimindeki bu çeteleri Kuzey-Doğu Suriye'de Kürtlerin kazanmış olduğu demokratik hakların yok edilmesi için kullandı. Rojava'da ortaya çıkan/oluşturulan özgürlükçü Kürt oluşumuna karşı düşmanca davrandı. Afrin'i, Serekaniye'yi, Gre Spi'yi işgal etti.

AKP faşist iktidarının Kürt halkına yönelik savaşı sadece içeride değil, bu savaşı sınırlarının dışında da devam ediyor. Rojava, Irak Kürdistanı ve Şengal, AKP faşist iktidarı tarafından savaş alanına dönüştürülmüş durumda. Son olarak Dağlık Karabağ saldırısındaki aktif varlığıyla savaşı Kafkaslar'a taşıdı.

TC'nin KDP ile işbirliğinde Kandil'e saldırıları

TC devleti, 15 Haziran'da Kandil'i işgal amacıyla Irak Kürdistanı'na Pençe-Kartal-Pençe-Kaplan adını verdiği bir işgal saldırısı başlattı. Kürt ulusal özgürlük güçlerinin olduğu alanları uçaklarla bombaladı. TSK'nın hava saldırılarında halktan insanlar da yaşamlarını yitirdi, bombardımanlar sonucu çok sayıda köy boşaltıldı. Mahmur mülteci kampındakiler ve Şengal'de Ezidiler saldırıya uğradı.

Zap ve Kandil bölgelerinde gerilla

alanlarının bombalandığı bildirildi. Karadan başlayan saldırılarda ise TSK güçleri ile gerilla arasında Haftanın'de şiddetli çatışmalar gerçekleşti. Helikopterlerin, İHA, SİHA'ların ve her türlü tekniği kullanmasına rağmen TSK başarı sağlayamamış durumda, gerilla bölgesinde saplanıp kaldı.

TC devletinin Kandil'i işgal planına KDP'yi de ortak etmek istiyor. Bu anlamıyla KDP ile olan ilişkilerini daha üst seviyeye çıkarma çabasıyla MİT'in KDP istihbaratıyla ortak çalışması için görüşmeleri sıklaştırıp derinleştiriyorlar. KDP'nin başı Mesut Barzani, Kürt ulusal özgürlük güçlerinin bu alanda olmalarını istemiyordu. Her defasında "TC ile savaşmayın ama savaşıyorsanız da bizim topraklarımızı kullanmayın" diyor, Mahmur mülteci kampından da ciddi anlamda rahatsızlık duyduğunu ifade ediyordu. KDP, TC'nin istekleri doğrultusunda gerilla alanlarının daraltılması ve gerillanın köylülerle ilişkilerini koparmak için Kandil'in çevresindeki bölgelere (örnek Zine Werte) karakollar kurup Peşmergeyi yerleştiriyor. TC, MİT vasıtasıyla ajanlaştırdığı KDP Peşmergeleri aracılığıyla aldıkları istihbaratla Kürt ulusal özgürlük güçlerinin önemli kadrolarına yönelik İHA'larla saldırılar yaptılar, suikastlar gerçekleştirdiler.

Diğer yandan Irak hava sahası, Irak devletinin ve tartışmasız bir şekilde burada konumlanan ABD'nin kontrol ve sorumluluğunda. ABD, Kürt ulusal özgürlük güçlerinin güçten düşürülmesi, zayıflatılması için TC'nin uçaklarına hava sahasını açmış durumdadır. Dolayısıyla TC'nin saldırılarına ABD emperyalizminin de dolaylı destek verdiğini söyleyebiliriz.

Şengal'e saldırı hazırlığı...

AKP-MHP faşizmi, Şengal'de kurulan de-

mokratik özerk yönetimi tasfiye etmek için saldırı hazırlıkları yapıyor. Şengal'deki Kürt ulusal özgürlük gerillaları bahane edilerek "Şengal ikinci Kandil olmamalıdır" demagojisi yapılarak Şengal hedef alınıyor.

AKP-MHP faşist iktidarının Şengal'e yönelik planları yeni değil. Şengal ve sınırındaki Karaçok Dağı'na yönelik saldırılar 2017 yıllarına dayanıyor. Kritik bir öneme sahip Karaçok Dağı'ndan Cizre ve Nusaybin'deki mücadelelere destek sağlamak üzere geçişleri gerekçe gösteren AKP faşist iktidarı Nisan 2017'de Şengal ve Karaçok dağına F-16'lar ile hava saldırıları yapmıştı.

Bundan 6 yıl önce Ezidi halkı yaşadıkları Şengal'de 73. defa katliama uğradılar, IŞİD bir katliam gerçekleştirdi. Binlerce Ezidi genci, yaşlısı öldürüldü. Kaçabilenler dağlara sığındılar. 7 bine yakın esir alınan Ezidi kadın, köle pazarlarında satıldı. Ezidilerin yaşadığı Şengal ve köylerini savunmakla görevli KDP peşmergeleri IŞİD saldırıları karşısında direnmeden kaçtılar. Adeta katliama çanak tuttular.

Şengal'i IŞİD saldırısı karşısında terk eden KDP bugün Şengal'i savunan YBŞ/YJŞ güçlerini Şengal'den çıkarmak istiyor. Şengal'de kurulan demokratik özerk yönetim tasfiye edilmeye çalışılıyor. Yapılmak istenen Şengal'in KDP gibi işbirlikçi bir duruma getirmek, Şengal'de kurulan "Şengal Demokratik Özerk Yönetimi"ni boğmaya çalışanların esas amacı buradaki Kürt ulusal özgürlük hareketinin tasfiyesine yöneliktir. Amaçları bu yönetimi zayıflatma, başarabilirlerse tasfiye etmektir.

Bugün Şengal'de "Şengal Demokratik Özerk Yönetimi"ni boğmaya çalışanlar Rojava Devrimi'ne de saldırmaktadırlar. AKP faşist iktidarı Afrin, Serekaniye ve Gre Spi'yi işgal ederek buradaki demokratik yapıyı hedef almıştır. KDP ve Irak yönetimi de TC'nin bu saldırılarına ortak olmaktadır. Kürt ulusal özgürlük hareketinin kuşatılması ve zayıflatılması projesinin uygulayıcıları başta AKP-MHP faşist iktidarı, KDP ve Irak yönetimidir. Bu projenin planlayıcısı da ABD emperyalistleridir.

AKP-MHP faşist iktidarı Kürtlerin kendilerini yöneten bir yapı oluşturmasına kesinlikle karşı ve bu kazanımları kendisi için bir beka sorunu olarak görüyor. Kürt ulusal özgürlük güçlerini gerekçe göstererek Irak Kürdistanı'na, Rojava'ya, Şengal'e saldırıyor.

HDP'ye yönelik operasyonlar

AKP-MHP faşist iktidarı içeride ve dışarıda siyasal ve askeri anlamda sıkıştığı bu süreçte *-her zaman olduğu gibi-* içeride devrimci demokratik güçlere yönelik sürekli bir saldırı halinde oluyor. AKP-MHP faşist iktidarı ülke içerisinde ve dışarıda kaybettikçe çözümü devrimci ve demokrasi güçlerine saldırmakta buluyor. Saldırıları da işçi sınıfına, emekçilere ve Kürtlere yöneliyor. Yasal alandaki Kürtlerin, demokratların temsilcisi HDP'ye yöneliyor. Kürdistan'da seçimle iş başına gelen/seçilen belediye başkanlarını, meclis üyelerini görevden alarak yerine AKP'li valileri, kaymakamları kayyum olarak atıyorlar. Basında yer alan haberlere göre tutuklanan, hapse atılan HDP belediye eş başkanları, meclis üyeleri, il başkanları ve HDP üyelerinin sayısının 15 bini aştığı ifade edilmektedir.

Son olarak 25 Eylül'de Ankara Cumhuriyet Baş Savcılığı, 6-8 Ekim 2014 tarihleri arasında gerçekleşen Kobanê eylemleriyle ilgili, *-daha doğrusu bu eylemler bahane edilerek-* yürüttüğü soruşturmada 82 kişi hakkında gözaltı kararı verildi. HDP merkez yürütme kurulu üyeleri, eski HDP'li vekil ve Kars Belediye Eşbaşkanı Ayhan Bilgen'in de bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı.

2017 yılında aynı davadan yargılanıp 8.5 ay hapis yattıktan sonra davanın beratla sonuçlanmasıyla, bu dosyadan tazminat alan Ayhan Bilgen'in tekrar bu davadan gözaltına alınıp tutuklanması ve hemen ardından Kars AKP valisinin Kars Belediyesi'ne kayyum atanması aslında Ayhan Bilgen'in tutuklanmasının esas nedenini açıklayan bir eylem olarak orta yerde duruyor. Ayhan Bilgen'in tutukluluğu sırasında Kars Belediye Eş Başkanlığı'ndan istifa etmesinin ardından HDP'li meclis üyelerinin gözaltına alınması eylemini de kayyum olarak atanan valinin önünün süpürülmesi eylemi olarak görmek gerekir.

HDP'ye yönelik saldırılar aynı zamanda HDP'yi zayıflatma, tasfiye etme, kapısına kilit vurma operasyonlarıdır. HDP'ye yönelik bu operasyonlar topluma gözdağı verme operasyonlarıdır.

AKP-MHP faşist iktidarı gelinen aşamada içeride ve dışarıda yaşadığı çıkmazı devrimcilere, işçilere, emekçilere, Kürtlere, kendisine muhalif olan tüm demokratik güçlere saldırmak için aştığını istiyor.

Devrimci güçlerin faşizme karşı ortak mücadeleyi örgütlemekten başka seçeneği yoktur. Gün faşizme karşı mücadele günüdür.

Dersim'de Gerilla Alanına Dönük İmha Saldırısı Sürüyor

TC devletinin T.Kürdistanı'nda sürdürdüğü baskı ve imha politikası özellikle bahar ve sonbahar mevsimlerinde daha da artmakta, bölgeyi insansızlaştırma, doğa ve bitki türlerini yok etme politikalarına her gün bir yenisi eklemektedir. Ülkenin hemen her bölgesinde orman yangınlarıyla, gerillaya dönük imha saldırıları ile özellikle köylerin ve bölgedeki ilçelerin boşatılması politikasına devam etmektedir. Zengin coğrafyayı kendi sınıfına peşkeş çekmek gayretindedir.

Dersim'de egemenlerin gözaltı, tutuklama ve baskı ile devrimci muhalif kesimin faaliyetlerini engellemeye odaklı politikalarına, gerilla alanlarına dönük teknolojik üstünlüğünü kullanarak imha politikaları eşlik etmektedir.

Gerillaya dönük operasyonlar Dersim-Ovacık kırsalında 2 Haziran 2020 tarihinde çıkan çatışmada Hasan Ataş isimli gerillanın şehit düşmesi ile hızlandırılmıştı.

24 Haziran günü Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Neynikan alanında TC ordusu ile HPG güçleri arasında yaşanan çatışmalarda 3 gerillanın şehit düştüğü kamuoyu ile paylaşılmıştı. İsimleri Yahya Atmaca, Osman İşleyen ve Metin Cilo olan gerillaların ölümsüzleştiği saldırılar ile imha politikaları sürdürüldü.

Dersim'de 7 Eylül'de 3 gün boyunca süren operasyonlar sırasında çıkan çatışma sonucu TKP/ML gerillaları Erol Volkan İldem ile Fadime Çakıl isimli iki gerilla daha şehit düştü. Operasyonlar aralıklı olarak aynı bölgede sürerken 2-4

Ekim arasında TKP/ML gerillaları Ovacık kırsalında gerçekleşen operasyonda Ali Kemal Yılmaz ve Gökçe Kurban isimli gerillalar şehit düştü.

Yine devletin artık sistematik ve rutin bir işkence ve baskı aracı haline getirdiği diğer bir saldırı biçimi ise gerilla cenazelerini ailelere vermemek. Özellikle OHAL'den bu yana ailelere cenazeleri vermeyerek işkence ettiği gerilla cenazelerine bir de ailelere vermeyerek yeni bir sindirme yöntemi kullanılmakta.

Dersim'de şehit düşen 4 gerillanın cenazeleri ailelerin teşhis etmesine rağmen DNA dayatılarak verilmedi.

“Cenazelerimizi verin”

Dersim'de 7 Eylül'de yaşamını yitiren Erol Volkan İldem ve Fadime Çakıl'ın cenazelerinin ailelerine teslim edilmesi isteyen aileleri yaptıkları açıklamalar ile “Bizim çocuklarımızın ölüsünden bile korkuyor bu sistem” şeklinde tepki gösterdi.

Ardından yine Ali Kemal Yılmaz ve Gökçe Kurban'ın cenazelerinin verilmemesine karşılık İstanbul, Dersim ve Ankara'da bir araya gelen aileler ve DKÖ'ler farklı tarihlerde yaşanan çatışmalarda ölümsüzleşen tüm gerillaların cenazelerinin ailelerine verilmemesine ilişkin basın toplantısı yaparak, “Cenazelerimizi verin çağrısı” yaptı.

2 Haziran 2020 tarihinde çıkan çatışmada Hasan Ataş isimli gerillanın uğurlanmasını engelleyerek benzeri bir tutum gösterildi. Hatırlanacağı gibi Malatya Adli Tıp Kurumu'na götürüldüğü belirti-

len cenaze, aile teşhis ettikten sonra alınarak Mazgirt Cemevi'ne getirilmiş, fakat Ataş'ın cenazesinin defnedileceği Pulhan Köyü'ne girişler kapatılmıştı. Mazgirt Merkez'e giden ana yolu, Bulgurcular ve Lazvan girişini kapatan askerler, cenazeye katılmak için gidenleri engelledi.

Cenazeleri vermemek ve mezarlıklara saldırı sistematikleşti
TC devleti son yıllarda devrimcilere, yurtseverlere yönelik nefretini ve öfkesini, gerilla cenazelerine işkence yaparak, cenazelerini ailelere vermeyerek, mezarlıkları tahrip ettirerek boyutlandırıyor. İmha, inkar ve asimilasyonun bir parçası olarak cenaze vermemeyi sınıf kininin bir halkasına eklemiş durumda.

10 Ağustos 2015'te Muş'ta katledilen ve çıplak bedeninin fotoğrafları yayınlanan Ekin Wan; 7 Eylül 2015'te Cizre'de katledilen ve defnedilmesine izin verilmediği için günlerce buzdolabında bekletilen 10 yaşındaki Cemile Çağırca; 3 Ekim 2015'te Şırnak'ta katledilen ve bedeni zırhlı araca bağlanarak sürüklenen Hacı Lokman Birlik; 21 Ekim 2015'te Dersim'de yaralı yakalanan ve Şahverdi köyünde işkenceyle katledilen Özgüç Yalçın; 19 Aralık 2015'te Silopi'de katledilen ve askerlerin ateş açması nedeniyle cenazesi bir hafta sokaktan alınamayan 57 yaşındaki Taybet İnan ve daha sayamadığımız yüzlerce örnek, devletin devrimcilere, yurtseverlere, Kürt halkına ve özel olarak da gerilla cenazelerine yönelik faşist ve katliamcı tutumunun göstergesidir.

HPG Komuta Konseyi Üyesi ve Botan Saha Komutanı Egîd Cıvyan'ın Hebun ve Canfeda adlı gerillalarla birlikte yaşamını yitirdiğini açıklayan HSM, “Egîd ve Zilanlar çizgisindeki fedai duruşu, hepimiz için gerçek bir örnek düzeyini ifade etmektedir” dedi.

“Komutan Egîd Cıvyan Yoldaşımızı Saygıyla Anıyoruz”

11 Eylül günü Van Çatak'ta yaşanan çatışmada yaşamını yitiren HPG Komuta Konseyi Üyesi ve Botan Saha Komutanı Egîd Cıvyan (Vahdettin Karay) ile Canfeda Goyi (Tekin Yıldırım) ve Hebûn Gırêspî (Xelîl Kavus) yaşamını yitirmişti. Halk Savunma Merkezi(HSM) Karargahı Komutanlığı da Egîd Cıvyan için açıklama yayınladı.

ANF'de yer alan ve HSM tarafından yapılan açıklamada çatışmaya ilişkin şu bilgilere yer verildi:

“Egîd yoldaş tarihi bir eylem kararı almış ve komutasındaki kahraman gerilla güçleriyle birlikte arazide tespit edilen düşmanın komuta kontrol merkezinin bulunduğu tepeye dönük olarak Apocu fedai ruhla kapsamlı bir saldırı eylemini geliştirmişlerdir. Sabah saat 06:30'da başlayan bu devrimci saldırı operasyonunu ulaşılan sonuçları ile tarihsel bir eyleme dönüşmüştür. Bu eylemde tespit edilebilen, Türk sömürgeci güçlerinin komuta-kontrol merkezindeki 5 üst düzey yetkili ile birlikte 10'u kesin olmak üzere çok sayıda sömürgeci-soykırımcı işgalci cezalandırılmıştır. Başarılı bir biçimde düşman hedeflerini imha etmeyi gerçekleştiren Egîd yoldaşın komutasındaki gerilla güçlerine kobra ve değişik hava araçlarının müdahalesiyle çatışmalar boyutlanmıştır. Gerçek bir kahramanlık destanına dönüşen bu tarihi eylemde Saha Komutanı Egîd Cıvyan, takım komutanı Canfeda Goyî ve takım komutanı Hebûn Gırêspî yoldaşlar şahadete ulaşmışlardır.”

Proletarya Partisi MK SB Üyesi ile Röportaj: “Savaşmaktan Başka Kurtuluş Yolumuz Bulunmamaktadır”

Proletarya Partisi MK SB üyesi Özgür Aren ile yapılan bir söyleşi yayımlandı. Aren, vermiş olduğu demeçlerde; birçok politik gelişmeye yönelik değerlendirmelerde bulunurken, Parti içi yaşanan süreçler hakkında birçok konuya değinildiği görünmektedir.

Proletarya Partisi MK SB üyesi Özgür Aren ile gerçekleştirilen ve tkpml.com'da 2 bölüm halinde yayımlanan röportajda Aren örgütsel, politik ve siyasal birçok meseleye ilişkin değerlendirmelerde bulundu. Söyleşi aslından kısaltılarak alınmıştır.

I

– Geçtiğimiz yıl 1. Kongrenizi yaptığınızı açıkladınız. Kongrenize nasıl bir ortamda hazırlık yaptınız hem Parti gündemleriniz açısından hem de ülkenizdeki durum açısından?

– Partimiz açısından oldukça sıkıntılı bir süreci geride bıraktık. Kongremiz, partimize yönelen düşman saldırılarını ve sol görünümü darbeci tasfiyeci saldırıyı karşıladı. Düşmanın her türden fiziki imha saldırısına, psikolojik savaş taktiklerine ve kara propagandasına yanıt oldu. Bunun yanında partimizi içten darbeleyen çizgiyle de arasına kalın bir çizgi çektik ve “Partiyle Devrim” sloganı etrafında kenetlendi. Bu, tarihsel önemde bir gelişmeydi. Nitekim başta dost devrimci örgütler olmak üzere taraftarlarımız, çevremiz, ileri kitleler bu adımımızı selamladılar.

Elbette –sorunuzla bağlantılı olarak–

kongremiz ülke gündeminden bağımsız değildi. Biliyor ve yaşıyoruz ki; ülkemizde ilerici güçlere, devrimci komünist harekete yönelik çok yoğun bir saldırı var. Bu saldırı faşizmin sıkışmışlığıyla, yöneteme kriziyle doğru orantılı.

Faşizmle uzlaşmayan, ona karşı mücadele içinde olan her anlayış, düşmanın hedefinde oldu ve oluyor. Bu uzlaşmazlığa bir de silahlı mücadele eklendiğinde faşizmin saldırganlığı daha da artıyor. Bunun elbette eşyanın tabiatı gereği olduğunu devrimci kamuoyu bilmektedir.

Vurgu yapmak istediğimiz nokta, bu saldırganlığın şiddetini özellikle 2015 parlamento seçimlerinin ardından adım adım yükselttiği gerçekliğidir. Partimiz de kongre öncesi ve sonrasında düşmanın hem fiziki hem de psikolojik saldırılarına hedef oldu. Bu saldırıların içinde kongresini gerçekleştirme başarısını gösterdi.

Düşman, 2015 karşı devrimci saldırısıyla partimizin sınıf mücadelesine yoğunlaşmasını, kendini daha üst boyutta yeniden örgütlemesini engellemek istedi. Sadece TC faşizmi değil, Alman emperyalizmi önderliğinde Avrupa çapında gerçekleştirilen karşı devrimci saldırı da bu amacı güdüyordu. Partimizin yalnızca TC faşizminin değil aynı zamanda emperya-

lizmin de hedefinde olduğunu pratikte bir kez daha deneyimledik. Öğretici bir düşman saldırısı oldu bu.

Sorunuzla bağlantılı olarak devam edersem; Partimiz kongresine hazırlanırken hem iç hem de dış düşmanla kuşatılmış durumdaydı. 2015 karşı devrimci saldırısı, sonrasında Partimizin birliğine yönelik saldırı ve hemen ardından halk ordumuzu ve parti güçlerimizi tümünden imhayı hedefleyen 24-28 Kasım 2016 saldırısı ve Dersim’de 12 yoldaşımızın katledilmesi çok önemli gelişmelerdir.

Ki bu imha saldırısına bugünden bakıldığında sınıf düşmanlarımızın partimize özel olarak yöneldiği anlaşılmaktadır. Bu olay partimizin tarihinde var olan ve aralarında delege yoldaşların da olduğu 9 yoldaşımızın katledilmesi olayıyla benzerlikler taşımaktadır. Bu gelişmeler partimizin sınıf düşmanlarınca adeta nefessiz bırakılarak boğulmak istendiğini ve tam bir imha saldırısı ile karşı karşıya olduğunu gösterdi. Amaç, partimizin komünist çizgisinin boğulması ve tümünden imhasıydı.

Biliyoruz ki, komünist partiler donmuş mekanizmalar değillerdir. Yaşayan, canlı örgütlenmelerdir. Onlar başta işçi sınıfı olmak üzere kitlelerle kurdukları bağlarla, sınıfın ve kitlelerin kendisini beslemesi ve denetlemesiyle yaşarlar. Partimiz, Büyük Proleter Kültür Devrimi’nin ürünü bir parti olarak, bu direniş ve isyanlarda açığa çıkan enerjiyi yeterince kendine çekemedi. Kitlelerin taleplerini karşılayamadı.

Daha doğru bir ifadeyle, partimizin önderliği, kitlelerin içinde bulunduğu duruma ve taleplerine yanıt olmaktan başarısız oldu. Bu çok net görüldü. Örneğin Gezi İsyanı’nda açığa çıkan dinamiklerden öğrenmek ve kendi stratejisini bu dinamikler üzerinden yeniden üretmek ve güncellemek yerine, meseleye genel geçer yaklaştı. Parti önderliğinin bu pozisyonuna rağmen özellikle kadın ve gençlik alanındaki yoldaşlarımız bu direnişten çok şey öğrendiler ve partimizin duruşunu sorgulamaya başladılar.

Zaten darbeci tasfiyeci saldırıya maruz kaldığımızda buna ilk karşı koyan temel yönetici organlarımız kadın ve gençlik alanlarımız oldu. Bu, bize şunu göstermektedir; sınıftan ve kitlelerden beslenen, sınıfın ve kitlelerin taleplerine yanıt olmaya çalışan, sınıfın ve kitlelerin durumunu analiz etmeye çalışanlar kendilerini ge-

liştirmiş ve pratikte farklılaşmışlardır. Bu durum, partinin 2015 ve sonrasında bütün gerçekliğinin ortaya çıkmasıyla birleşince, “artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak”tı.

– Kongrenizde programınızı oluşturup tüzüğünüzü güncellediniz. Programın önemi nedir?

Kaypakkaya yoldaş, bir partinin parti olabilmesi için ideolojik birlikteliğin yanında parti tüzüğü ve parti programından da bahsetmektedir. Partimiz, Kaypakkaya yoldaş sonrasında, 1. Konferansı’nda parti tüzüğünü oluşturmakla birlikte, programını oluşturmamış ve bu anlamıyla “gerçek anlamda bir parti” olmanın bir yanını eksik bırakmıştır. Bu eksiklik beraberinde, partinin daha sonraki tarihsel sürecinde kendisini her fırsatta hissettirmiş, özellikle örgütsel sorunların sağlıklı bir şekilde ele alınmaması ve partinin çizgisini güçlendirilememesini getirmiştir.

Bir partinin örgütsel faaliyeti açısından ideolojik birliktelik ve tüzük ne kadar gerekliyse bir program da gereklidir. 1. Kongremizde, bu son derece önemli eksiklik giderilmiş ve “herkesin gözü önünde yükselere bir bayrak çekilmiş” durumdadır.

Parti programımız hazırlanırken Kaypakkaya yoldaşın yukarıda ifade ettiğimiz “TİİKP Program Taslağı Eleştirisi”nden ve özellikle belirtmek isteriz ki Kaypakkaya yoldaşın katledilmeden önce notlar biçiminde kaleme aldığı “Savunma Taslağı”ndan yararlanılmıştır.

Parti programımız bu anlamıyla da özel bir anlam taşımaktadır. Deyim yerindeyse Kaypakkaya yoldaşın planlamasını yaptığı ve hazırlığına giriştiği ancak katledilmesi nedeniyle gerçekleştirmediği savunması, kısa ve net olarak parti programımızda ortaya konulmuş durumdadır.

Bu, bu anlamıyla önder yoldaşın vasiyetinin yerine getirilmesi olarak da tanımlanabilir.

–Nasıl yenilediniz programatik görüşleri?

Evet, okuyucuların daha iyi anlaması açısından konuya dair parti programımızın 29. maddesini aktarmama izin verin: “Bu tarihsel gerçekler ışığında Türkiye toplumsal formasyonunda ön plana çıkan başlıca çelişmeler olarak şunlar ifade edilebilir:

1- Emperyalizmle halk arasındaki çelişme

2- Halk yığınlarıyla feodalizm arasındaki gelişme

3- Proletarya ile burjuvazi arasındaki gelişme

4- Ezen ulusla ezilen ulus ve milliyetler arasındaki gelişme

5- Ataerkil sistemle ezilen cins arasındaki gelişme

6- Ezen inançla ezilen inançlar arasındaki gelişme

7- Sistemle ekolojik sistem arasındaki gelişme

8- Hakim sınıflar içindeki gelişme”

Çok net görüleceği üzere, partimiz kongresinde Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nın içinde bulunduğu sosyal ve ekonomik şartları tahlil etmiş ve gelinen aşamada Türkiye toplumunda belli başlı gelişmeler arasında yeni gelişmelerin varlığına işaret etmiştir. Örneğin ezen ulusla ezilen ulus ve milliyetler arasında gelişme, ataerkil sistemle ezilen cins arasındaki gelişme, ezen inançla ezilen inançlar arasında gelişme ve sistemle ekolojik sistem arasında gelişme...

- Az da olsa denk geldiğimiz için so- ruyoruz; bu bahsini ettiğiniz değişiklik- lere rağmen, programda “hiçbir şeyin değiştirilmediğine” yönelik bir algı da mevcut görünüyor, siz bunu nasıl değer- lendiriyorsunuz?

- 1. Kongremiz sonrasında bazı yol- daşlarımızda “hiçbir şeyin değiştirilme- diği” yönlü ortaya çıkan algı bizce doğru değildir. Her şeyden önce partimiz, ku- ruluşundan 47 yıl sonra programını oluş- turmuştur. Bu olgunun kendisi bile başlı başına ileriye doğru atılmış önemli bir adımdır. Bir yeniliktir ve devrimci adımdır. Sorun şimdi atılan bu devrimci adımın daha da ileriye taşınması ve zenginleştirilerek güçlendirilmesidir.

Diyebiliriz ki, kongre yükümlülükleri- mizin sadece bir adımıdır. Doğru kararlar, politikalar ve yönelim nihayetinde bugüne aittir ve geleceği ancak ve ancak şekillen- dirmeyle ilgilidir; yani geleceğin kendisi değildir. Geleceğin kendisi olmak için doğru karar, politika ve yönelimin kararlı- ca uygulanması, uygulama içinde geliştiri- lmesi ve tamamlanması gerekir. Kongre ancak bu şekilde ele alınırsa sorunların çözümüne yardımcı olmuş olur.

Bizce, “bizce yeni bir şey yok” algı- sında en belirleyici nokta, partimizin 1. Kongresinde sosyo-ekonomik yapı tartışmasına girmemesi, bu tartışmayı daha sonraya bırakmış olmasıdır. Öncelikle be- lirtelim; partimizin bu tartışmayı yapacak kapasitesi, yeterliliği ve birikimi vardır ancak önceliğini andaki koşullarda, parti- nin bir an önce merkezileşmesine vermiş,

böyle bir politik yaklaşım geliştirmiştir.

Şimdi 1. Kongre kararları ışığında, bu zemin üzerinde faaliyetini ve kendisini yeniden örgütleyecektir. Hata ve eksikliklerini ciddi bir komünist partisinin yaklaşımıyla ele alacak ve en önemlisi de kendisini yeniden ve daha sağlam temeller üzerinden örgütlemesinin tek yolunun, sınıf mücadelesinden kopmadan, başta işçi sınıfı olmak üzere kitle hareketleriyle devrimci temelde ilişkilenecekten geçtiği ve silahlı mücadelenin ülkemizde aldığı yeni biçimlerin daha üst boyutta yeniden örgütlenmesi gerekliliği bilinciyle hareket edecektir.

II

- Kongrenizin en önemli kararların- dan biri de KKB'nin oluşumu idi. KK- B'ye kadar gelen süreci ve bugün kadın özgürlük mücadelesinde partinizin duru- sunu özetler misiniz?

- Gerçeklikte Partimizin cinsiyet meselesine yaklaşımı, gerçekleştirdiği ilk konferansla ileri doğru atılmış önemli adımları da içeren ancak daha sonra bu meseleye cinsiyet köri bir yaklaşım geliştiren bir noktada olmuştur.

Komünist partilerin içinde bulunduğu toplumun çelişkilerinden bağımsız olmadığı gerçekliğini kabul etmediğinizde bu çelişkilerden ileriye temsil eden yönünde kendini değiştirmesi de kendiliğinden gerçekleşmemektedir. Yani evet, Partimiz kuruluşundan bu yana saflarında örgütlediği binlerce kadın kadro, militan ve taraftarına rağmen bu konuda komünist bir yaklaşım geliştirememiş, dönem dönem yaptığı çıkışlar ve harcadığı çaba ise meselenin özünü tartışmadığı için güdük kalmıştır.

Partimiz kuruluşundan bu yana, kadın- ların kurtuluşunun Partimiz saflarında örgütlenerek komünizme kadar sürece olan bir mücadele sonucunda gerçekleşeceğini ortaya koymuştur. Ancak 1. Konferans'ta karar altına aldığı “ayrı bir kadın örgütlenmesi” kararının 2. Konferans'ta iptal edilmesiyle birlikte bunun nasıl gerçekleşeceğine dair sistemli bir yaklaşım geliştirmemiştir.

Geçmiş, tarihimizi bir bütün yok say- mak olarak anlaşılmalıdır bu ifademiz. Ancak kadınlara kurtuluşun adresini gösterip meseleyi bununla sınırlandırmak, bunun yol ve yöntemlerini tartışmamak, araçlarını yaratmamak hatta ayrı bir kadın örgütlenmesini “cinsiyetçilik” olarak değerlendirmek, kadınları “yedek güç” olarak tasvir etmek vs. bir komünist partisinin devrim yapma ciddiyetiyle bağdaşmamaktadır.

Sonuç olarak, daha önceki tüm çabaları görmezden gelmesek de şunu söyleme-

liyiz ki, 8. Konferans'ta alınan karar, bu doğrultuda kurulan Kadın Komitesi ve bu Komitemizin öncülüğünde kararın uygulanması için dişini tırnağına takan kadın yoldaşlarımızın çabası Partimizi bu tarihi adımı atmaya götürmüştü ve 1. Kongremizde KKB'nin kuruluşu ilan edilmiştir.

Cinsiyet meselesi çok geniş bir konudur ve kadınlar özgürlüklerini kaybet- tikleri yerde, yani özel mülkiyetin ortaya çıktığı ve kendisi de özel mülkiyet olarak köleleştirildiği noktada özgürlüğünü kazanacaktır. Bu anlamıyla, Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm cinsiyetlerin özgürlüğünün çok büyük adımları olmakla birlikte, gerçek özgürlük komünizmin yaratacağı toplumsal yapıdadır.

Partimiz cinsiyet meselesine, sadece kadın-erkek eşittir genellemesi içinde bakmamaktadır. Diğer yandan, adına ne dersiniz deyin, tüm sömürücü sistemlerin temel kolonlarından birini cinsiyet sorunu oluşturur.

Yani o kolona yönelik her hamle, aynı zamanda sömürücü sistemi yıkmaya yöneliktir. Tam da bu gerçeklik içinde Kongremiz, cinsiyet sorununu temel meselelerden biri olarak ele almış ve oluşturduğu programda, toplumsal yapıya dair çelişkilerde hak ettiği yeri vermiştir.

- Yayınlarınızda ve açıklamalarınızda “yenilenme” bunun yanı sıra “gençleşme ve kadınlaşma” vurgunuz var. Bu tam olarak ne anlama geliyor? Partiniz nasıl gençleşip kadınlaşacak?

- Kaypakkaya yoldaş partinin ismini tartışırken Lenin yoldaşa atıfta sözlerini şu şekilde bitiriyor: “Ve biz kendi kendimizden mi korkacaktık! Biz, ‘her zaman’ giydiğimiz ‘sevgili’ pis gömleğimizle mi yetinecektik?... “Kirliliği çıkarıp atmanın zamanıdır, temiz çamaşır giymenin zamanıdır!”

...

Kaypakkaya'nın yöntemine, onun kit- lelerin hareketleriyle ilişkilenebilmesine, kendiliğinden kitle hareketlerine yaklaşımına ve genel olarak sınıf mücadelesi karşısında konumlanışına baktığımızda, onda yenilenmenin, bayatı atıp tazeyi almanın çok güçlü olduğuna tanık oluyoruz. Ne yazık ki Kaypakkaya yoldaşın katledilmesinden sonra, onun öğrencileri olarak bizlerin, onun bu yöntemini layıkıyla kavrayabildiğimiz ve hayata geçirdiğimiz söylenemez.

Elbette partimiz, Kaypakkaya yol- daştan sonra büyük fedakarlık ve bedeller ödeyerek mücadelesini sürdürmüştür. Kimi dönemler kitlelerin kendiliğindenci hareketi içinde yer almış ve kendisini bu hareketler içinde yeniden yeniden örgütlemiştir. Ancak bunu artan biçimde sürekli-

leştirebildiğimiz söylenemez. En azından sonuçtan hareketle bunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Örneğin Kaypakkaya yoldaşın tezle- rini ileriye sürdüğü dönemden günümüze neredeyse yarım asırlık bir süre geçti. Bu süreç içinde dünyada ve Türkiye toplu- munda önemli değişimler yaşandı. Prog- ram meselesine dair sorunuzda açmaya çalıştık. Ya da örneğin Kaypakkaya döneminde günümüzdeki gibi bir kadın hare- keti yoktu.

Yine Kürt ulusal sorunu bu derece yakıcı bir şekilde hissedilmeyordu. Veya çevre sorunu... Örnekler çoğaltılabilir. Şimdi partimiz bu çelişkilere dair bir şeyler söylemeyecek mi? Elbette devrim diye, iktidar diye bir sorunu olan parti, bu çelişkilere dair yeni şeyler söylemelidir. Yeni örgütlenmelere gitmeli, kendisini durmadan yenilemelidir.

- Yeri gelmişken Kürt hareketine dair tanımlamanızı yenilediniz. Ayrıca ulusla- rın kendi kaderini tayin hakkı kavramı ile birlikte Özgürce Ayrılma Hakkı ifade- sini de kullanıyorsunuz...

Bir sorunun, çelişkinin sınıfsal köke- nini teorik olarak çözümlenmek için sadece başlangıcıdır. Örneğin ulusal sorun tartış- masında sorunun esasını belirlemek bir adımken politik olarak baktığımızda ikin- ci ve esas adım dil, kültür, eğitim ve siyasi temsiliyet sorunları, fiziki baskı ve işken- ce, zorla göç ettirme vb.ne karşı somut ör- gütlenmeler yaratmak “somut koşulların somut tahlili”nden yola çıkarak politika ve hareket tarzı oluşturmaktır.

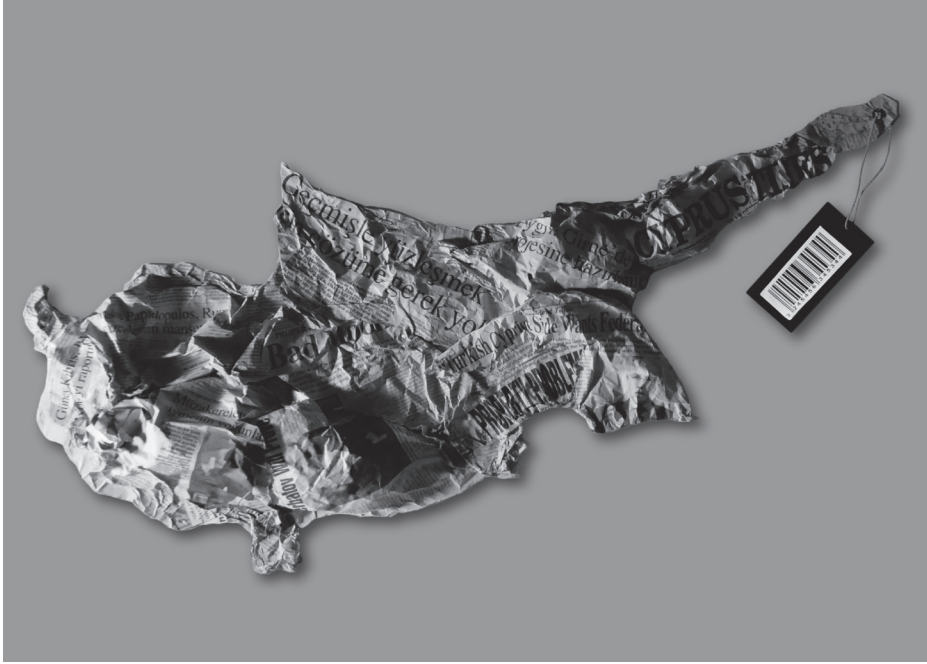
Sınıf mücadelesinde temel sorun Le- nin'den benzetmeyle söylersek tüm dere- cikleri tek bir ırmakta birleştirebilme ve iktidara yöneltebilme becerisini göster- mektir. Politika tamamen yaşamın içinde- ki çelişkiler dikkate alınarak yürütülür.

Burada tartıştığımız esas noktalardan biri de Kürt ulusal sorununda bizim nere- de durduğumuzdur. Asıl sorulması ve ce- vaplanması gereken budur. Yukarıda ifade etmeye çalıştığımız teorik çözümlenmelere karşın komünistlerin hareket noktası ne olmalıdır? Diğer bir ifadeyle bütün analiz ve teorik tespitleri Kürt ulusal özgürlük hareketine göre mi tanımlayacağız yoksa kendimize göre mi?

Çözümlememizi dışımızdaki bir güce göre yaparsak kendi rolümüzü silikleştirme tehlikesiyle karşı karşıya kalırız. Bu mese- lede partimiz kendi rolünü ve görevlerini ortaya koyarak sorumluluğumuzu yerine getirme göreviyle karşı karşıyadır.

Söyleşinin tam metinleri tkpml. com'da yer almaktadır.

Kıbrıs Seçimlerinin Ardından Çözüm: Birleşik, Bağımsız Bir Kıbrıs!

Kıbrıs, Akdeniz'de bulunan ve coğrafi konumundan dolayı tarihin her döneminde egemen güçlerin dikkatinden kaçmayan önemli bir ada olmuştur. Özellikle coğrafi konumundan dolayı adayı stratejik önem açısından öne çıkması, hakim güçlerin ilgisinin adaya yönelmesini de beraberinde getirmiştir. Kıbrıs, tarihi boyunca Akdeniz'deki çıkar ve güç ilişkilerinin odağı olmaktan kurtulamamıştır.

Kıbrıs, Doğu-Batı eksenli egemenlik ilişkilerini şekillendiren güç savaşlarının parçası haline geldi. Bu yüzden tarih boyunca birçok krallığın, imparatorluğun ve hakim güçlerin işgalleri, Kıbrıs adasının adeta değişmeyen kaderi oldu.

Kıbrıs tarihi, Antik çağlara kadar uzanır (burada elbette Kıbrıs'ın kaba tarihi üzerinden bir yazı kaleme alınmayacak ancak tarihine biraz olsun bakmak ada halkının bugün ki bölünmüşlüğüne anlamak açısından faydalı olacaktır). Birçok medeniyet hüküm sürmüştür. Ama hepsinden Kıbrıs'a miras kalan ise işgaller ve işgallerin ağır yüküdür. Dünden bugüne kadar da bu yük taşınmaktadır ve bu taşınmasının bedelleri ödenmektedir, ödetilmektedir.

Kıbrıs'ın ada tarihi milattan öncelere kadar dayanırken ada önce Finikeliler'in işgaline daha sonra Yunan, Asur, Pers ve Doğu Roma'nın işgallerine uğramıştır. Adanın demografik yapısı ise yapılan her işgalin ardından değiştirildi. Bu işgallerle sürekli yağmalanan ada, dönemin Katolik ve Ortodoks çekişmesine de maruz kaldı.

Ada, 1571'de ise Osmanlı'nın işgaline

uğradı. Osmanlı bu tarihten itibaren işgalci emellerine uygun olarak adanın sosyal, siyasal, kültürel ve idari yapısını çok yönlü olarak farklılaştırmıştır. Adadaki ilk ve en önemli değişim adada bulunmayan Müslüman ve Türk nüfusun işgalle birlikte adaya getirilmesi oldu. 1878 yılına kadar devam eden bu sürecin ardından Osmanlı, adayı 87.676 İngiliz Sterlini'ne İngiltere'ye kiraladı. 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda ise İngiltere adayı ilhak etti.

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda ise Kıbrıs, emperyalistler için, yeniden dizayn edilen Ortadoğu'ya bir kapı görevi görmesinden dolayı yine ön planda olmuştur. Başta ABD emperyalizmi ve İngiltere, Kıbrıs üzerinde fazlasıyla yoğunlaştırmıştır. Sovyetler Birliği'ne yakın olmasından dolayı adayı bir 'füze rampasına' çevirmek isteyen ABD, Türkiye ile Kıbrıs'ın ilhak edilmesi için temaslarda bulunmaktadır.

Tabii bu yoğunlaşma ABD'nin teşvikiyle 1974 yılındaki Türkiye işgaline yol açacak bir dizi olaya da sebep oldu. 1974'teki işgal de en az 200 bin insanın evlerinden göç etmesine sebep olurken, adayı neredeyse geri dönülemez bir ayrışmaya sevk etti.

Kıbrıs adası bugün ikiye bölünmüş halde; 'garantör' ismiyle Yunanistan ve Türkiye'nin gövde gösterisi için bir alan haline gelmiş durumda.

Adanın kuzey tarafında kurulan Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, günümüzde Türkiye için Avrupa ve Doğu Akdeniz'e

Erdoğan'ın, Ersin Tatar'a verdiği destek Tatar üzerinden Kıbrıs'ın iç siyasetine müdahil olma olanağıdır. Kıbrıs Türk devletinin bölgedeki son kozlarından biridir

yönelik bir koz, ada halkı ise 'yavru vatanın' yavru vatandaşları... TC'nin işgalden sonra gelen tüm iktidarları –Yunanistan'da öyle- Kıbrıs'ı bir sopa olarak kullanmış, ada halkının birlikte yaşama taleplerini kulak arkası etmiştir.

Bunun TC tarafından son örneği ise Kapalı Maraş (Varoşa) meselesi ve seçimlere müdahalesi ile AKP iktidarı olmuştur. Yoğun ekonomik buhran dönemindeki AKP iktidarı Kıbrıs'ı –öncülleri gibi- bir sopa olarak kullanmakla kalmayıp iç siyasete de alet etme çabası içine girmiştir.

AKP iktidarı 15 Temmuz 2016 darbe girişiminin ardından Ergenekon kliği ile başladığı iktidar yönetimine geçen 4 yılda harfiyen uyan bir pozisyonda devam ediyor. İç ve dış siyasetini de bu yönelim üzerine gerçekleştiren AKP iktidarı, isminde 'Türk' geçen her şeyin savunucusu rolüne bürünürken, o isminde 'Türk' geçenleri de aslında yok sayarak yayılmacı pozisyonunu da sürdürme gayreti içerisinde. Kıbrıs meselesi de diğer tüm dış politikalar gibi bunun bir tezahürüdür.

Son döneme bakılacak olursak (Libya Meselesi, Doğu Akdeniz kıta sahanlıkları, Navtex ilanları, Azerbaycan'a destek meselesi vs.) AKP iktidarının yaşadığı bu buhrandan çıkışı sahada savaşmak olarak gördüğü fark edilebilir. İktidar emperyalist-kapitalist çekişmelerin hemen hepsinde bir rol kapmaya çalışırken, bu gayretin masada da karşılık bulmasını ummaktadır. Ancak yaptığı çoğu hesap elinde kalmıştır.

Kıbrıs meselesi ise özelinde 'çözüm' için sahada olmaktan çok iç siyasete dönük bir 'milliyetçi' damarı hoplatmaya çalışıyor. Bilindiği gibi Kuzey Kıbrıs 11 Ekim'de Cumhurbaşkanı'nı seçmek üzere bir seçime gitti. Seçimden sadece 2 gün önce R.T Erdoğan, seçimlerde şahsının adayı olan Ersin Tatar'ı da yanına alarak 2 ayda bitirilmesi planlanan ancak ne hikmetse seçim öncesine kalan 'KKTC'ye su

taşıyan hattın açılış' törenini yaptı. Açılıştan ise yine bir 'müjde' vererek 46 yıldır kapalı olan Maraş'ı açtıklarını açıkladı. Erdoğan'ın bu hamlesi Kıbrıs halkı ve siyasetçiler için içişlerine karışılması olarak algılanırken Kıbrıs halkı kendi içinde de şoven ve milliyetçiliğin artmasına vesile oldu. (Kapalı Maraş 1974 işgalinden önce Rum halkının yaşadığı bir bölgeydi. Yaklaşık 200 bin Rum savaşa birlikte bölgeden ayrılıp Güney Kıbrıs'a gitmek zorunda kaldı)

Erdoğan'ın bu kozu Kuzey Kıbrıs'ta hükümet düşürürken, seçim yasağının da delinmesi anlamına geldi. Erdoğan, seçimde açık olarak Ersin Tatar'ı desteklerken, adanın en önemli adayı Mustafa Akıncı ise üstü kapalı olarak Türk medyası tarafından karalanmaya çalışıldı. Erdoğan'ın bu tutumunun nedeni ise Mustafa Akıncı'nın birleşik Kıbrıs siyasetinin öne çıkmasıdır.

Yapılan ilk tur seçimlerinde ise Erdoğan'ın adayı Ersin Tatar %32, Mustafa Akıncı ise %29 oy aldı ve seçim ikinci tura kaldı. İkinci turda yapılan seçimlerde ise Erdoğan'ın adayı Ersin Tatar kazandı.

Peki iktidarın Kıbrıs seçimlerine bu denli müdahaleci bir pozisyonda olmasının amacı nedir? Şüphesiz her seçim döneminde TC bir adayı desteklemiştir ancak AKP iktidarı için bu seçimin önemi önceki diğer seçimlere nazaran daha fazladır. AKP iktidarı 2 yıldır ülkenin içinde bulunduğu ekonomik krizin oy kaybına neden olduğunu biliyor. Bu krizden kısa vadede çıkış yolu olmadığını da biliyor. Döviz kurunun önlenemez yükselişi, enflasyonun halkı boğması ve işsizliğin yüzde 30'lara yaklaşması iktidara olan desteğin azalmasını da beraberinde getirdi. Erdoğan'ın kendine bağlı düşük profilli olan Ersin Tatar'ın kazanması, Erdoğan'ın Kuzey Kıbrıs üzerindeki vesayetinin artacağı anlamına geliyor.

İktidar ise devreye koyduğu savaş ve yayılmacı politikalarıyla hem gündemi saptırmaya çalışıyor, hem de iktidar ortakları Ergenekon kliğiyle ortak hareket etmenin hesaplarını yapıyor. AKP hükümeti, ülke iç politikasındaki Ayasofya hesabına benzer bir hesapla Kuzey Kıbrıs'ın ilhakını bile düşünecek bir pozisyona geldi. Erdoğan'ın, Ersin Tatar'a verdiği destek de aslında bu politikanın bir parçasını oluşturdu. Yani Kıbrıs Erdoğan iktidarının elindeki son kozlardan biri!

Sosyalistlerin ise çözümü son kertede tektir; çözüm birleşik, bağımsız bir Kıbrıs! Bunun dışında ne Yunan ne de Türk devletlerinin ada halkları üzerindeki vesayeti kabul edilemez.

Մենք Կ'հաղթենք! Biz Kazanacağız! (1)

70'li yıllarda Filistin halkının mücadelesi “zafere kadar devrim”di. Birkaç sene önce Kürt halkının Kobane Direnişi'nde yükselttiği şiar “Kobane düşmedi, düşmeyecek”ti. Ve bugün Ermeni halkı Karabağ'da (Արցախ/Artsakh) varlık ile yokluk arasında yeni bir soykırım saldırısı ile karşı karşıya kalırken “biz kazanacağız” şiarını yükseltiyor. Tamamen haklı ve meşru temelde yürütülen ezilen halkların bu mücadelesi tüm dünyada sevgi, sempati, dayanışma ruhu ile desteklenirken, geçmişten günümüze yağma, talan ve işgalden başka hiçbir özelliği bulunmayan faşist-hegemonyacı TC rejimi ise dünya halklarının tepkisi ile teşhir ve tecrit olmuş, lanetlenir duruma gelmiştir.

Filistin-Kürt ve Ermeni halklarına karşı girişilen ve yüzyıllardır devam eden Siyonist ve soykırımcı politikalar bugün de olduğu gibi devam etmektedir. Anadolu ve Ortadoğu coğrafyasında soykırımlarla yüz yüze kalmış bu halklara reva görülen hak-sızlıklar, emperyalist haydutların bölgesel çıkarlarından ayrı düşünülemez. Bütün savaşların kaynağı enerji kaynaklarını ele geçirme ve tek başına sahip olma savaşıdır.

Biz kazanacağız sloganının, Karabağ'da başlayıp Ortadoğu'da, Avrupa'da ve Amerika'da milyonlarca insan tarafından kabullenilerek sahiplenilmesi, Ermeni halkının davasında haklı olmasından ileri gelmektedir. 7'den 70'e, ulusal seferberlik ilan edilerek, bir karış toprak parçasının mücadelesi yürütülürken, durumun aynı zamanda ne kadar vahim olduğunun da işareti. Kitleler bunun farkına varmışlardır. Dün Batı-Ermenistan'da 1.5 milyon Ermeni soykırım ile yok edilirken, bugün var olan Ermenistan, Sovyet Devrimi'ne katılarak yok olmaktan kurtulmuştur. 1991 yılında SSCB'den koparak kendi bağımsızlığını ilan eden Ermenistan'a karşı bugün de yeni İttihatçılar, Ermeni düşmanlığı ve tahammülsüzlüğünü besleyerek yeni bir soykırım gerçekleştirme amacındadırlar. “Yeni”nin İttihatçıları AKP-MHP faşist rejimi, elinden gelse Ermenileri haritadan silmeyi hedeflemektedir. 21. yüzyılda Ermeniler yeniden soykırım tehdidiyle karşı karşıya kalmışlardır.

Azerbaycan ile Dağlık Karabağ arasında (Ermenistan) 1996 yılında ilan edilen ateşkenden sonra, 2016'da 4 günlük süren savaşın dışında önce Temmuz'da sonra 28 Eylül 2020'de başlayan çatışmalarla büyüterek devam etmektedir. 14 günlük savaştan sonra Moskova'da tarafların Dışişleri Bakanları aracılığıyla imzaladıkları ateş-

kese rağmen savaş bütün hızıyla devam ediyor. 18 Ekim'de açıklanan yeni ateşkese rağmen çatışmalar halen sürmektedir.

Bu savaşta Dağlık Karabağ Ermeni halkının kim veya kimlere karşı savaştığının açıklanması ihtiyaç haline gelmiştir. Savaş, Ermenistan-Azerbaycan arasında mı oluyor? Ermenistan-Türkiye arasında mı oluyor? Yoksa Ermenistan, Azerbaycan ve TC devletine karşı mı savaşıyor?

Ermeni halkı iki devlete karşı, soykırımının tamamlanmasını engellemek için varlık ile yokluk savaşı veriyor. Bunlar yetmiyormuş gibi Suriye ve Libya'dan getirilen paralı, selefi cihatçı örgütlere karşı savunma mücadelesi veriyor. Öyle ki, 27 Eylül sabahı Karabağ'a karşı başlatılan saldırıların 28 Eylül 1920 yani yüz yıl sonra, aynı tarihe denk getirilmesinin bir anlamı olmalıdır. Çeşitli defalar Ermenistan'a kılıç zoru ile seferler düzenleyen ve bir türlü Ermenistan'ı ele geçiremeyen İttihatçıların hevesleri kursaklarında kalmıştır. Kuzey'den Kızıl Ordu'nun gelmesiyle Ermenistan kurtarılmış, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne katılmış ve İttihatçıların ardından da Kemalistlerin “Ermenistan burada metfundur (gömülüdür)” rüyaları gerçek olmamıştır.

Kafkaslar'da savaşın sorumlusu Türkiye'dir!

Suriye, Libya, Doğu Akdeniz, Yunanistan'dan sonra ülke içerisinde politika üretmekte yaşanan tikanıklık, her geçen gün düşen oy oranı, işsizlik, ekonominin dibe vurması vb. sorunların üstesinden gelemeyen AKP-MHP-VP faşist rejimi, çareyi önce Ayasofya Kilisesi'nin ibadete açılmasında ve ardından Karadeniz'de “gaz bulmakta” bulmuş, böylelikle dayandığı kitle temelini milliyetçi-muhafazakar gericiliğini kendine dayanak yapmak istemiştir. TC rejimi bu gericiliği canlı tutabilmek amacıyla “kılıç seferleri”ni iktidarlarını sürdürübilmenin aracı olarak görmüşlerdir. Ayasofya minberinde kılıç ile yapılan gövde gösterisinden sonra Kafkaslar'da yeni bir savaşın işareti ile Ermeni halkına yönelik saldırının ve soykırımı tamamlamanın işareti verilmiştir. Fetihçi ve işgalci rejim “Turan seferi”ni yeniden başlatabilmek, savaşın Kafkaslar'a yayılması, Türk cumhuriyetleri ile yeni bağların kurulması, Turancı ve fetihçi zihniyetin amaçları arasında olmuştur.

Bunun için karşılarında Kafkaslar'a açılan en büyük kapı olan Ermenistan engelini aşılması gerekmektedir. Fetihçi ve işgalci rejim için Ermenistan, en büyük

problem olarak görülmektedir. Bu duvarın yıkılması yüzyıldır Osmanlı-Türk rüyası olmuştur. Bu duvarın herhangi bir şekilde yıkılması için bütün yollar denenmiştir. Son olarak Azerbaycan'ın Dağlık Karabağ Ermenilerine yönelik saldırısı bu yönlü ele alınmalıdır. Mesele, Azerbaycan'ın “kaybettiği toprakları geri alması” değildir. Mesele AKP-MHP faşist rejiminin işgalci-ilhakçı saldırısıdır. Ermenilerin yeniden soykırıma tabi tutulmasıdır. Bugün yeniden soykırım tehlikesi ile karşı karşıya kalan 3 milyon Ermeni halkı, tek yürek halinde Türk ve Azeri gerici faşist rejimleri ile varlık-yokluk savaşı ile karşı karşıyadır.

Kafkaslar coğrafyasına yüzyıllardır hakim olan Rusya'nın elindeki pazarların ABD-AB emperyalizmi tarafından ele geçirilmesi mücadelesi bugünkü savaşın Kafkaslar'da çıkmasının ana sebebi olmuştur. Rusya'nın zayıf düşürülmesi, güvenlik duvarlarının yıkılması ve teslim alınması çabası kendini Karabağ Savaşı'nda da göstermektedir. Karabağ Savaşı, ABD-Rusya arasında süregelen, pazar kavgası savaşlarından bağımsız değildir. İsrail'in güvenliği için, hedef tahtasında duran İran'ın kuşatılması için Türk-Amerikan ve İsrail çıkarları hesaplanarak savaş başlatma kararı verilmiştir. Türkiye'nin efendilerinin onayını almadan böyle bir savaşa girmesi mümkün değildir. İzin alınmıştır.

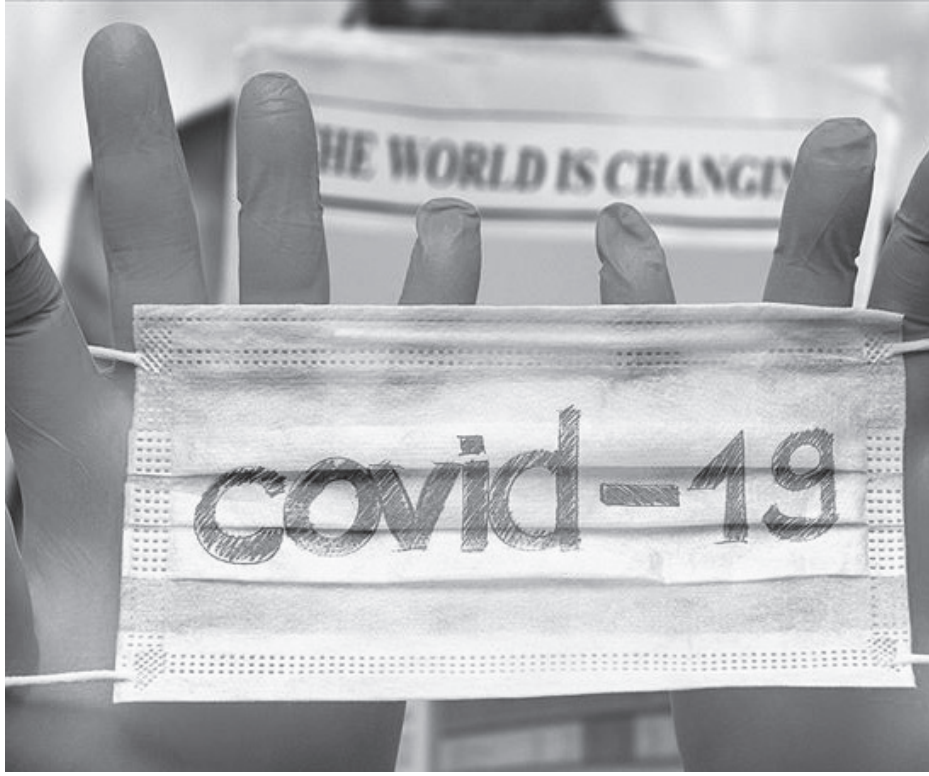
Savaş, emperyalist dalaşlardan bağımsız değildir!

Bütün cumhuriyetlerde istisnasız bütün seçimlerde muhakkak hile yapılarak seçimlerin kazanıldığı bugün ortaya çıkmıştır.

Ermenistan'da da hileli seçimler yaşanmış sosyal çalkantılara sahne olmuştur. Sonuçta “Kadife Devrimi” ile iktidarlar alaşağı edilmiştir.

Gümrü'den (Leninagan) Yerevan'a başlayan uzun yürüyüşten sonra Serj Sarkisyan iktidarını alaşağı eden Nicol Paşinyan iktidara gelmiştir. Belarus'ta, Azerbaycan'da, Kırgızistan'da, Ukrayna'da, Gürcistan'da çatışmaların, gösterilerin bir başka sebebi iktidarı ele geçirmek isteyen ABD-AB emperyalizmi yanlıları ile Rus emperyalizmi yanlısı güçler arasındaki iktidar savaşıdır. Ermenistan'da da iktidar çatışmaları muhakkak vardır ve her zaman var olacaktır. İktidarı kimin kazanacağı sorunu daha bitmemiştir. ABD'nin Bağdat'ta Ortadoğu'nun en büyük konsolosluk binasından sonra, Kafkaslar'da en büyük konsolosluk binasının ve binlerce çalışanın Ermenistan'da olması tesadüf değildir. ABD emperyalizmi Ermenistan'da iktidarı değiştirmek için bütün Ermeni kurumlarına nüfuz etmekte, bu amaç için yoğun bir faaliyet içerisinde bulunmaktadır.

Ermenistan gibi ufak bir ülkede, istihbarat faaliyetleri içerisinde bulunan ABD emperyalizminin faaliyetleri Rus emperyalizminin gözünden kaçmamıştır. N. Paşinyan hükümetinin Rus yanlısı Sarkisyan ile Koçaryan'ların tutuklanması, ABD-AB yanlısı güçlerin faaliyetlerine göz yumması elbette Rusları rahatsız etmiştir. Ama iktidara gelen N. Paşinyan ilk ziyaretini Putin'in onayını almak için Moskova'ya yapmıştır. (Devam edecek)

Şebnem Korur Fincancı'nın açıktan hedef alınarak "terörist" ilan edilmesi devletin önümüzdeki süreçte TTB'yi mevcut politikalarıyla uzlaşan bir çizgiye çekmeye çalışacağını ve barolarla birlikte eşzamanlı olarak hedefe oturtacağını gösteriyor.

Emperyalist-kapitalist sistem pandeminin dünya üzerinde yarattığı etkiyi kendi lehine çevirme kaygısıyla politikalarını şekillendirmeye devam ederken pandemi sebebiyle tüm dünyada binlerce insan yaşamını yitirmeye devam ediyor. Bu yılın başından bu yana kimi ülkelerde yükselen daha sonra düşüşe geçen ve ardından yeniden yükselen pandemi vakaları egemenlerin keyfiyetçi politikaları sonucunda binlerce insanın nasıl yaşamını yitirdiğini gözler önüne seriyor.

ABD'de pandemi vakalarının görülmesine başlamasının ardından 3 defa pik noktası olarak ifade edilen en yüksek vaka sayılarının görülmesi, Trump'ın defalarca pandeminin ciddiye alınacak bir şey olmadığı yönündeki beyanlarına rağmen pandemiye yakalanması krizin ne denli derinleştiğine işaret etmektedir. Egemenler açısından gerçekleşen ölümlere karşı pandeminin ciddiye alınmaması ve kitlelerin kaygılarının frenlenme çabası tüm dünyada pandeminin gittikçe yaygınlaşacağına işaret ediyor.

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Avrupa Direktörü Dr. Hans Kluge, tarafından koronavirüs vakalarının sürekli artması nedeniyle Avrupa'da birçok ülkede uygu-

lanmaya başlanan kısıtlayıcı önlemlerin "kesinlikle gerekli" olduğu ifade edildi. Avrupa'da salgının başlangıcından bu yana haftalık en yüksek vaka sayısının 700 bin olduğunu anımsatan Kluge, toplam vaka sayısının sadece 10 gün içerisinde 6 milyondan 7 milyona fırladığını, ölümlerin tüm Avrupa'da birini geçtiğini belirtiyor. Bunun ardından yapılan açıklamalarla önümüzdeki Ocak ayında geçtiğimiz Nisan ayına oranla vaka sayılarının 4-5 kat daha fazla artabileceği ifade ediliyor.

Egemenler açısından bu sürece halk sağlığını esasa alan bir müdahale gerçekleştirme kaygısı bulunmuyor. "Salgın, gidişatı kendi başına tersine çevirmeyecek. Bunu biz başaracağız." diyen DSÖ Direktörü Kluge, pandeminin Avrupa'da patlak verdiği ilk aylarda olduğu gibi ülkelerin tamamen kapatılmasına (olağanüstü hal uygulamaları) karşı olduğunu, bunun yerine salgına karşı "orantılı ve hedeflenmiş bir mücadele yürütülmesi" gerektiğini ifade ediyor. Ancak egemenler cephesinden atılan adımlar en kaba biçimiyle Fransa'da olduğu gibi OHAL olarak kitlelerin karşısına çıkıyor.

Kitleler tarafından esasta sürece sağ-

Pandemi Sürüyor, Devletler İzliyor

lıklı müdahale biçimleriyle yaklaşılması beklenirken devletler açısından bu durumun en kaba biçimlerde ele alındığı tüm dünyada öne çıkan yaklaşım olarak duruyor. DSÖ tarafından yapılan açıklamada bugün vaka sayılarında günlük artış daha fazla yaşanırken bunun artan test sayısıyla ilgili olduğu ifade ediliyor. Sağlık önlemlerinin pandemi açısından kritik bir yerde durduğu ifade edilirken önlemler açısından geç olmadığını ve adım atılmasının önemi belirtiliyor.

Türkiye'de pandemide son durum

Türkiye açısından durumu ele aldığımızda devletin Bilim Kurulu üzerinden süreci yönetmeyi hedeflediği ve doğrudan AKP-MHP hükümetinin ve sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda adımlar attığı görülüyor. AKP-MHP hükümeti açısından sürecin başında BM'den alınan ödenekler karşılığında önlemler atılsa da bugün kitleler sürü bağışıklığına mahkum edilmeye çalışılıyor. Devlet fabrikaları sürecin başından bu yana kapatmayarak üretimi sürdürmeye devam ederken, bugün artan vaka oranlarına rağmen üniversiteleri açarak fiziksel mesafenin sağlanamayacağı birçok alanı "normalleştirmeyi" hedefliyor. Bu durum pandemi karşısında adım atamayan pozisyonunun bir sonucu olsa da kitlelerin kaygılarını-öfkelerini geçiştirme adımı olarak ortaya çıkmaktadır.

TTB tarafından yapılan açıklamalarda vaka sayılarının gizlendiğinin ifade edilmesinin ardından önce vaka ve virüslü hastanın aynı şey olmadığını açıklayan Sağlık Bakanı, devletin nasıl manipülatif noktada durduğunu apaçık ortaya seriyor. Bu durum devlet açısından yeni bir kavramlaştırma hamlesi de olabilir belki, gerçek ise devletin kitleleri aldatmaya odaklandığıdır. TTB'nin toplam verilere ulaşamamakla birlikte ulaştığı verilerle devletin açıkladığı veriler arasındaki fark ciddi bir teşhir oluşturuyor. TTB'nin bu pratikleri sonucunda son kertede devletin ve kurmayları AKP-MHP iktidarının hedefine oturması kaçınılmaz bulunuyor. Bu anlamda geçtiğimiz günlerde Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı'nın açıktan hedef alınarak "terörist" ilan edilmesi devletin

önümüzdeki süreçte TTB'yi mevcut politikalarıyla uzlaşan bir çizgiye çekmeye çalışacağını ve barolarla birlikte eşzamanlı olarak hedefe oturtacağını gösteriyor.

Dünyadan gelişmeler

Diğer yandan dünyadan yaşanan kimi gelişmeleri şu şekilde özetleyebiliriz: Vaka sayısı ABD'de 8 milyon 53 bine, Hindistan'da 7 milyon 233 bine, Brezilya'da 5 milyon 105 bine ve Rusya'da 1 milyon 326 bine çıktı. Kazakistan'da salgın ve küresel ekonomik krizin etkisine rağmen reel sektörün bu yılın ocak-eylül aylarında yüzde 2,2 büyüdüğü iddia edildi! Kozmetik ve hijyen ürünlerinin yanı sıra tıbbi malzeme ve ilaç üreticisi Johnson and Johnson (J&J) firması, bir katılımcının hastalanması nedeniyle Kovid-19 aşısı denemesine ara verdi. Çekya'da hükümet son haftalarda Kovid-19 vakalarındaki artışın rekor seviyelere ulaşması nedeniyle kısmi karantina uygulanması kararı aldı. Ülkede günlük vaka sayısının 8 binin üzerine çıkmasının ardından harekete geçen hükümet başta okullar olmak üzere, kafe, bar ve restoranların 3 hafta süresince kapatılmasına karar verdi.

İtalya'da hükümet, son bir haftada günlük vaka sayılarındaki hızlı yükseliş nedeniyle yeni sıkı tedbirleri yürürlüğe koydu. Son kararnameyle, ülke genelinde açık alanları da kapsayacak şekilde zorunlu hale getirilen maske kullanımı ev içinde de önerildi! Salgına karşı önlemlerini artıran İspanya'da günlük vaka sayıları, yaklaşık iki hafta sonra 10 binin altına geriledi.

Çin'in devlete ait ilaç firması Sinopharm'ın Kovid-19 aşısı için rezervasyonlara başladığı bildirilirken, Afrika ülkesi Kenya'da Türkiye'de olduğu gibi salgın önlemleri kapsamında eğitime ara veren okulların yeniden açılmasıyla binlerce çocuk okula döndü.

Görüldüğü üzere salgın "normal"leşmezken egemenler kendi "normal"leri için salgının daha fazla genişlemesine imkan tanıyor, vakalar pik noktasına ulaşır da sermayeyi etkileyecek ve kitleleri so-kağa dökecek duruma gelene dek önlem almamakta diretiyor.

“Hayatta Kalarak Mücadele Etmeyi Seçtim”

KHK ile 15 Temmuz Darbe Girişimi sonrasında ihraç edilen Ömer Karakaya ile bir araya gelerek kendi sürecini, bu süreci nasıl yorumladığını, KHK platformlarının neler yaptığını konuştuk. Ömer Karakaya, kendisinin darbe girişimi öncesinde de sorgulamaya başladığını ve başına olumsuz şeyler geleceğini tahmin etmekte olduğunu dile getirdi.

- İlk olarak sizi tanıyalım ve ihraç sürecinizi, nedenini bize aktarır mısınız?

- Ben Ömer Karakaya, İngilizce öğretmeniyim. Pendik Belediyesi'nde eğitim memur olarak çalışıyordum. Olay şöyle oldu; bir soruşturma yapıldı yani hazırlanmış mülakat yapıldı. Orada sorular soruluyor size. Sonunda size “Kanun dışı örgütlerle irtibat şüphesi olduğu için sizi komisyona aktarıyoruz” şeklinde süreç başlatılıyor. Yüz binden fazla memura bu yapıldı.

Sabah sekizde çağırılıyorsunuz, yani habersiz ve savunmasız bir şekilde. Sizi İnsan Kaynakları Müdürlüğü'nde bir odada yapılan görüşmeye alıyorlar. Hazırlanmış sorular var. Yani siz bir şeyler olacağını biliyorsunuz, hissediyorsunuz. Ama nasıl olacağını bilmiyorduk. Ülke kaos içinde, darbe girişimi vs. işte... Ama öncesindeki süreçte dünya görüşüm nedeniyle dışlandım. Memur olarak çalışırken mobbing vardı zaten; farklı sendika üyesi olanlar, eleştirel düşüncesi olanlar zaten bir kıskaç altındaydı. 15 Temmuz dolayısıyla bir şey olacağını hissediyorduk. O gün odaya alındım; sorular daha çok sosyal medyadaki paylaşımlarım üzerine ve niyet sorgulayan sorulardı. Gezi'ye dair paylaşımlarım, yorumlarım soruldu, “Filanca kişiler terörist midir?” gibi.

Daha sonra açığa alındık ve komisyona havale edildi dosyamız. Bir yıl sonra da ihraç edildik. 3 yıl boyunca neden ihraç edildiğimi öğrenemedim. Yani filanca örgütlerle irtibatlı olma ihtimaliyle, yuvarlak bir şekilde yaftalandık. Detayları 3 yıl sonra öğrendik. Kurum sizi ihraç ettiğinde, komisyonda kurumunuzun hakkınızdaki görüşü kanunmuş gibi ele alıyor.

Tabi benim itirazım şimdi idari mahkemede daha sonra anayasa sonrasında AİHM var ama orada da benzer devletin verdiği karara uygunmuş diye ele alıyor. Hukuki olarak başvurup sonuç alabileceğiniz bir yer kalmıyor aslında.

- O süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

nuz? Bu döneme baktığımızda nasıl bir tablo görüyorsunuz?

- KHK ile ihraç edilenler açısından bir şeylerin çok öncesinden çalışıldığı, bir temizlik yapılacağı ve onun yerine bir düzen kurulacağı netleşti.

Biz ilk önce, devletin içinde bir çatışma yaşanacak ve birilerinin canı yanacak, onların içinde bizimki de yanacak, şekilde kabaca bir yorum içindeydik. Sonrasında bunun çok hazırlıklı olduğunu gördük. Biz ilk başta biraz bekleme halindeydik. Aslında rastgele seçilmedik. Bir kurum içinde bir temizlik yapılacak, o temizlikte de rakam belirlenmişse zaten cemaat diye tabir edilen direkt alınacak, yargılanacak, hapse atılacak; ama devamında ise muhalif kim varsa dahil edilecek.

Benim ilk olarak fark ettiğim şey şu oldu: Özellikle hapishaneden gelen işkence haberleriyle olayın vahşet boyutu ortaya çıkarken ile daha da büyüyeceği belli oldu.

O durumda kendime bir şemsiye, çatı aramam gerektiğini düşündüm. Ya kenara çekilip kendini tecrit edip yalnız bir şekilde aç-susuz şekilde hastalanıp ölüp gideceksin. Ya da bir şemsiye altında kendini savunacaksın. Ben şemsiye altında olmayı, mücadele etmeyi seçtim. Bu işin çok uzun süreceği belli. 1980'de 9 yıl sonra geri dönüşler oldu, yani bu süre hayatta kalmak için çok uzun süre. Yıllar uzadıkça hayatta kalma mücadelesi zorlaşıyor; zaten hayatta kalma, geçinme mücadelesi bilinçli olarak zorlaştırıldı.

Yani amaç sizi hayattan tamamen koparmak. Yapılacak şey kendini savunmak, hukuki mücadele vermek; bunun dışında bir seçenek kalmıyor.

- Bu dönemde sizin için düşünsel anlamda değişen şeyler oldu mu? Geçirdiğiniz sürece bakınca neler düşünüyorsunuz? KHK'luların direnişleri için ortaya koyulan dayanışmaya dair neler düşünüyorsunuz?

- Benimki biraz şahsi ve farklı bir süreç. Ben 15 Temmuz öncesi yıllarda bir şeyler fark eden, bir şeylerle yüzleşen biriydim. Yani ben devletlerin genelde kötü işler yaptığını düşünüyorum. Yani halk güçsüz ise bu hep böyle, bizde de hep devlet güçlü, halk güçsüz olmuş.

Ben örneğin Halife döneminden bu yana İslam kimliği ile devletin hep bastırma, susturma aracı olduğunu düşünüyorum.

SÖYLEŞİ | Ömer Karakaya

Bu şekilde düşündüğüm için ben zaten devlet aygıtına mesafeli bir anlayışta oldum, dolayısıyla devletlerin yaptığı şeylerin kötü olduğunu daha önce fark etmişim.

15 Temmuz sonrasında tabi fark ediş herkeste daha fazla oldu. Çünkü “bizim mahallenin insanları yapmaz”dan çıkıldı. Yani insan canına kıyılmaz, kast edilmez, işte vatan toprağı satılmaz, en azından bunu yapmaz dediğimiz şey buydu. Bunun yapıldığını gördüğümüzde “acaba bu inanç bir insanın daha kötü şeyler yapmasına, daha gaddar şeyler yapmasına engel olmuyor mu?” dedik.

Ben o kadar çok örnek gördüm ki... Bunu sorguluyorsun. Bazı arkadaşlar diyor, o kadar çok kötü örnek gördüm ki bizim inananlar içinden, artık inancımı sorguluyorum. Ama şimdi kimlik arayışı içine girenler, solcu olamam diyenler çıkıp ben TV'lerde yeni kimlik arıyorum diyemez, başka bir linçe uğrar. Kendini ifade edemiyor insanlar, çünkü biz Müslümanız diyenler içinden bu kadar vahşileşebileceğini gördükten sonra linç edileceklerini biliyorlar.

- Peki siz Türkiye'nin genel durumunu nasıl görüyorsunuz? Türkiye ve dünyada nasıl bir tablo var sizce?

- Bence dünya büyük krize giriyor. Daha önce de krizdeydi ama şu an dünyayı ateşe verebilecek ve insan neslini bile tehlikeye atacak bir şekilde ilerliyor. Batıda yaşanan bir şey Türkiye'yi etkileyecek. Yani bildiğimiz, beğenelim yada beğenmeyelim bu düzen var ilerleyen. Bu devlet sistemi, kendini yenileniyor ve

daha da vahşileşiyor. Örneğin ABD'ye baktığımızda hem gülüyorsunuz adama, hem de nefret ettiriyor. Ülkemizde aynı şey görüyoruz, yani tamam hukuk yoktu ama hukukta artık insanın görüşüne göre işler yapılıyor, “ben anayasa mahkemesini tanımıyorum” denilebiliyor.

- Son olarak neler söylemek istersiniz, neler yapılmalı?

- Bizi yönetenler açısından geri dönüşü olmayan bir şey. Komisyonunda kalanlara baktığımızda iade edilenler %10'dan az bir oranda. Burada bir hukuk olması mümkün değil, bu hukuksuzluktan dönmelerini beklemek de mümkün değil.

Yani onları geri dönmeye zorlayan bir şey var mı içeride? KHK direnişi, güçlü bir direnişçi cephe olsaydı başka olurdu. Yani bu, bizim ülke insanlarının mücadelesinin yeteneksizliği ile ilgili değil. Olanak yok, mücadele koşulu yok. Bir İngiltere değil burası, Türkiye. Adaletsizlik var deme koşulu bile yok.

Somut destek veren HDP'nin de fiziksel olarak verdiği destek dışında şans yok. Yani ben bu toplumun yakınları ile beraber iki buçuk milyonunun sorumluluğunu alıyorum diyen sendika, parti vs. yok. KHK Platformu bu açıdan önemli ilk işlev oynadı. KHK platformları, “biz buradayız, böyle sorun var” dedi. Ama bunun çözümü siyasi irade, çünkü bu siyasi mücadele ile olacak. Düzce, Yüksel Caddesi, Bakırköy gibi yerlerdeki direniş örnekleri ise KHK mücadelesinin kamusal alandaki en somut örnekleri oldu. Mücadelede kararlı olmak, buradan çıkışın yegâne formülü çok uzun sürse de.

PUSULA

Parçalı Önderlik

Parçalı iş yapma, parçalı devrimcilik, parçalı müdahale, parçalı planlama-düzenleme ve yöneticilik-önderlik yapmanın arkasında bilimsel temelde bütünlüklü olarak düşünememek vardır. Her şeyin başlangıcı ve temeli olarak yanlış ve katılığa düşmemek için gerçeğin bilgisine olabildiğince yakın olacak tarzda, onun bütün yanlarını, ara bağlantılarını inceleyecek şekilde düşünmek vardır. Yanlış ve hatalı düşünceye saplanıp kalmamak, beklenen ve istenilen sonucu elde etmek için işin başlangıcında göreve sıkı sıkıya sarılmak gerekir. Bunun için önce doğru düşünmeyi öğreneceğiz. Nasıl düşüneceğiz? Bir soruna, bir olaya, bir göreve ve yoldaşa nasıl yaklaşacağız? Sorunları nasıl çözeceğiz? Mesele tam da burada düşünülmektedir. Daha işin başında başarıyı örgütlemek için doğru düşünmek ve çözmek amaçlı yaklaşmayı esas almaktır.

Karşıtların birliği temelinde, çelişkinin her iki yanını, ara bağlantılarını ayrıntılı ve çok yönlü inceleyerek, hesaplayarak düşünmek ve bu tarzda işe başlamak gerekir. İşin sağlama ve güvenceye alınması için yöntem bu olmalıdır.

Parçalı iş, parçalı devrimcilik yapmanın temelinde tek yanlı düşünmek gelir. Askeri görevleri yerine getirirken politik görevleri unutup ihmal etmek gibi. Politik görevleri yerine getirirken örgüt yaratmayı unutmak gibi. Propaganda ajitasyon çalışması yaparken örgütlemeyi unutmak gibi. Basın yayın çalışması yürütürken felsefi ve ideolojik çalışmaları unutmak gibi. Yoldaşının hata ve zaafalarını düşünürken kendi hata ve zaafalarını unutmak gibi. Kısaca birini yaparken diğerini ihmal etmek, yapmamak ya da birkaçını yaparken diğer birkaçını unutmak gibi. Örnekler çoğaltılabilir...

Olabilecekleri hesaplarken o ana kadar olamayanları hesaplamamak, o ana kadar öngörülecek şeyleri, engelleri, aksaklıkları hesaplarken öngörülemeyen, düşünülmemen engelleri hesaplamamak; bir yoldaşın başarılı yanlarını hesaplarken başarısız yanlarının da olabileceğini hesaplamamak gibi bir dizi konuda tek yanlılığa düşülebiliyor.

Bileşenin karar ve sözlerinin yanında bir de bileşendeki herhangi bir faaliyetinin karar ve sözünün olması bileşenin

örgütsel ve iradi birliğini bozan parçalılıktır. Toplantılar yapılır, kararlar alınır. Bu kararlar esas alınarak, pratiğe ve uygulamaya geçilir. Bunun yanında herhangi bir katılımcının karar ve sözünün olması durumu yaşanabilir. Yani iki karar, iki söz, iki irade, iki müdahale hali "tek bir insan gibi yürümeyi" engelleyen yanlışlıklardır. Tek bir insan yerine iki insan karşımıza çıkar. Tek bir örgüt yerine iki örgüt; tek bir irade ve karar yerine iki ayrı karar ve irade ortaya çıkar. Bu durum, ne alınan kararların pratik yönelime geçmesini gerçekleştirir ne de güven verici bir durum yaratır.

Tek yanlılık aynı zamanda ben merkezilikten de kaynaklanır. Örgütün-bileşenin kararına güvenmemek, kendini örgütün merkezine-yönetimine koyarak kendi kararını ya da sözünü söylemek olarak ortaya çıkar. Bu kelimenin tam anlamıyla "ben merkezilik"tir! Militan kendi görüşünü ve sözünü örgütün-bileşenin görüş ve sözünden daha değerli ve daha doğru bulduğu için ikili tutuma düşecek tarzda hareket etmektedir.

Düşünsel tek yanlılık, devrimci parçalılık ben merkeziliktir. Aynı zamanda disiplinsizliktir. Hiçbir kadro ve militan örgüt ve bileşen gerçekliğinin üstünde ve önünde değildir. Bütün örgüt militanları ve kadroları unutmamalıdır ki, çok güçlü bir merkezizetçilik ilkesi, çelikten bir disiplin anlayışı olmadan kolektif güçlü yürüyemez. Tasfiyecilik ve darbecilik parçalı-zayıf örgüt zemini üzerinde kendini bulur ve örgütler. Bugün üzerinde durulup düşünülmesi gereken en temel konu parçalı önderlik anlayışı ve pratiğidir. Bu anlayış mutlaka yıkılmalıdır.

Hiçbir gerekçe ve bahane bu anlayışın yaşam bulmasına ve pratiğe geçmesine neden olmamalıdır. Hiçbir "daha mantıklı öneri" ve "daha doğru bir fikir" kolektifin üstünde olmamalıdır. Söz ve tartışma biter, tek bir insan gibi pratiğin örgütlenmesi başlar. Merkezizetçi disiplin önünde herkes önünü iliklemeli ve kararlarını yaratıcı ve zengin tarzda uygulamasına yoğunlaşmalıdır. Bugün pratiğin ve eylemin diline ihtiyaç vardır. Bugün sömürülen ve ezilen emekçilerin güven duyacakları bir örgütlenmeye ve devrimci eyleme ihtiyacı vardır.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Hasan Yaşar

Dersim Mazgirt doğumlu Hasan Yaşar, Proleterya Partisi militanlarıyla çalışmak için gittiği İzmit'te tanıştı. İzmit Gebze arasındaki otobanda, otoban yapım şantiyesi olan Bahattin Gören firmasında puantör olarak işe başladı. Burada işçi temsilcisi seçilen Yaşar 24 Ekim 1979 günü muhasebe odasında başına vurulan darbelerle katledildi.

Yaşar Yiğit

1963 Erzincan Refahiye doğumlu Yaşar Yiğit Proleterya Partisi'nin düşünceleriyle 1977 yılında tanıştı. Yaşar Yiğit Maltepe Süreyyapaşa Hastanesi'nin karşısındaki ormanlık alanda 30 Ekim 1980 tarihinde yoldaşlarıyla birlikte bomba eğitimi yaptıkları bir sırada elinde bombanın patlaması sonucu ölümsüzleşti.

Ahmet Yılmaz - Erdiç Yılmaz

Rize doğumlu Ahmet Yılmaz ve Erdiç Yılmaz kardeşler Proleterya Partisi ile 1970'lerin ortasında tanıştı. 80 AF-C'sinin ardından iradeleri dışında Parti ile bağları kopan kardeşler, memleketleri Rize Fındıklı'ya geçerken devletin kontra güçleri tarafından 2 Kasım 1980 yılında katledildiler. Erdiç Yılmaz Parti Aday Üyesi, Ahmet Yılmaz Parti İleri Militanı'ydı.

Tekin Çakmak (Altıparmak)

Dersim Hozat Tavuklar Köyü'nde 1959'da dünyaya geldi. Proleterya Partisi ileri militanı olan Altıparmak kod adlı Tekin Çakmak, 30 Ekim 1983 tarihinde Hozat Incıga Köyü kırsalında TC güçleriyle girdiği çatışmada ölümsüzleşti.

Huriye Çıtak (Özlem)

1968 Çorum doğumlu Huriye Çıtak'ın (Özlem) devrimci mücadeleye atılması İbrahim Kaypakaya'nın düşünceleriyle tanışması sayesinde olur. Gençlik içinde başladığı örgütlü yaşama 1989 yılında katıldığı gerillada devam eder. 28 Ekim 1991 günü Hozat'ın Koçeri Köyü'nde askerlerin ateşi sonucu ölümsüzleşir.

Tuncay Çarıkçioğlu (Çetin)

1962 Kastamonu doğumlu Tuncay Çarıkçioğlu (Çetin) Proleterya Partisi ile 1982 yılında tanıştı. Birçok alanda faaliyet yürütmesinin ardından 1989 yılında gerilla faaliyetine katıldı. 2-3 Kasım 1992'de Tokat'ın Almus ilçesi Arısu Köyü Eskici mezrasında saatler süren çatışma sonucunda ölümsüzleşti. Ölüm-

süzleştiğinde Proleterya Partisi üyesi olan Tuncay Çarıkçioğlu (Çetin), İsmail Oral'la birlikte TMLGB'yi ilk kuran önderler arasındadır.

Mehmet Yeşil

1980 yılında devrimci yaşamına TKP-ML Hareketi saflarında başlayan Yeşil, 12 Eylül AFC koşullarında Proleterya Partisi saflarında yerini aldı. Proleterya Partisi ileri militanı olan ve Halk Ordusu milisi olan Yeşil 24 Ekim 1993'de PKK gerillalarınca işkenceyle katledildi.

Aslan Yıldız

Proleterya Partisi militanı olan Aslan Yıldız, Dersim Ovacık Karaoğlan Köyü'nde dünyaya geldi. 1994 yılının Ekim ayında kontrgerilla tarafından kaçırılarak katledildi.

Ercan Eser

20 Şubat 1973 yılında Dersim Mazgirt'te dünyaya geldi. Proleterya Partisi militanı olan Ercan Eser, 22 Ekim 1998 tarihinde İstanbul Kağıthane yolu üzerinde asfalt kamyonunun içinde bulunduğu minibüse arkadan çarpması sonucu hayatını kaybetti.

Hızaralan Şehitleri

1 Kasım 1999 tarihinde Tokat'ın Erbaa ilçesi Hızaralan deresi mevkiinde TC askerlerinin pususu sonucu Halk Ordusu gerillaları Barış Aslan ve Cem Ergüldü ölümsüzleşti.

Muharrem Yiğitsoy (Deniz - Ahmet)

1970 Yozgat doğumlu Muharrem Yiğitsoy, Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde okurken Komsomol saflarında örgütlenmiştir. Devrimci yaşamında birçok görevi başarıyla yerine getirdikten sonra 2002 yılında Karadeniz gerilla alanına geçmiştir. 2 Kasım 2004 günü MKP ve Halk Ordusu gerillalarıyla TC ordusu arasında yaşanan çatışmada ölümsüzleşmiştir. Ölümsüzleştiğinde Proleterya Partisi üyesidir.

Şahverdi Şehitleri

21 Ekim 2015 akşamı bir görev neticesinde Ovacık Mercan'a bağlı Şahverdi köyüne giden Halk Ordusu gerillaları görev sonrası köyden çıkıp Mercan Vadisi'ne doğru ilerlerken düşman pususuna takılırlar. Çatışarak pusudan çıkmaya çalışırken Proleterya Partisi üyesi Cengiz İçli (Ünal), Parti İleri Militanı Hakan Çakır (Yurdal) ve Özgüç Yalçın (Sefkan) ölümsüzleştiler.

Zengin Bir Devrim Tarihine Sahip Endonezya Sarsılıyor: *Reddet! İsyan et!*

Kovid-19 salgını ve pandemisi sadece dünya çapında bir sağlık sorununu ifade etmiyor. Aslında salgının çıktığı andan itibaren ortaya çıkan veriler, pandeminin bu şekilde ele alınmayacağını, yani salt sağlık meselesiyle sınırlandırılmayacağını gösteriyordu. Kaldı ki, emperyalist-kapitalist sistemin kâr ve rant odaklı küreselleşme gelişimindeki aşama, kapitalizmin son 10 yıllık kriziyle derinleşen sınıfsal çelişkilerin varlığı; pandemi döneminde tek başına sağlık alanında da çok ciddi sorunların yaşanacağını, neo-liberal politikalarla kâra açılan sağlık sektörünün çökeceğinin, toplu ölümlerin yaşanacağını önceden bilinmesini kehanet olmaktan çıkarıyor. Sağlık hakkına erişimin giderek zorlaştığı, yoksulluğun derinleştiği, doğanın yok edildiği bir sistemden başkaca ne beklenebilir ki?!

Ancak emperyalist-kapitalist sistem ve özellikle onun bekasını korumayı görev edinen devletler açısından pandemi aynı zamanda bir "fırsat" olarak değerlendirildi, değerlendiriliyor. Dünya halklarının pandemi bilinmezliği karşısındaki duruşunu, otoriter rejimlerini sağlamlaştırmak için kullanan devletler; pandemiyi halklara dönük bir darbe olarak değerlendirdiler. Sermayenin yaşadığı ekonomik ve sınıfların domine edilmesi konusundaki tıkanıklığı aşmak için hayata geçirilmesi gereken uygulamalar, kemer sıkma politikaları, sosyal hak ve güvencelerin tırpanlanması ve kitleler arasındaki dayanışma olasılıklarının azaltılması... gibi adımlar konusunda kitlelerde meşruluk yaratmada pandemi bir araç işlevi gördü. Meşrulaşmanın yetmediği yerde otoriterleşen devletlerin kolluk güçleri, gözaltı-tutuklama terörü, katliamlar, ırkçılık ve savaş çığırıklıkları devreye sokuldu. Tüm bunlar sistemin yeni yöntemleri değil, tıpkı halk kitlelerinin bu yöntemlere verdiği tepki gibi... Uzun lafın kısası sınıflar kendi "normal"iyle hareket ediyor. Bakınız; Omnibus yasasına dönük isyanla sarsılan ENDONEZYA!

Endonezya halkının "normal"i

Endonezya Cumhuriyeti, Güneydoğu Asya ve Okyanusya'da yer alan ve 17.508 adadan oluşan bir ülke. 250 milyon nüfusuyla dünyanın en kalabalık dördüncü ülkesi ve aynı zamanda en kalabalık Müslüman ülkesidir. Endonezya'da parlamentarist sistem Türkiye'dekine benzer biçimde bir

meclis ve devlet başkanından oluşmaktadır. Ülkenin başkenti Cava adasındaki Cakarta (Jakarta) şehridir. Sınır komşuları Papua Yeni Gine, Doğu Timor ve Malezya'dır. Diğer komşu ülkeleri Singapur, Filipinler, Avustralya, Andaman ve Nikobar adalarıdır. Endonezya ASEAN'ın kurucu üyesi ve G20 üye ülkelerindedir. Üner bir devlet olmakla birlikte otuz üç eyaletten oluşur. Çok büyük nüfusuna rağmen Endonezya, el değmemiş doğa alanlarıyla dünyanın en büyük ikinci biyo çeşitliliğine ev sahipliği yapar. Çok zengin doğal kaynaklarına rağmen, şaşırtıcı olmayacaktır ki, yoksulluk oldukça yaygındır.

Endonezya'nın ASEAN'ın kurucu üyesi olmasına özellikle dikkat çekmek gerekir. Çünkü ASEAN, Asya'daki devrim ve komünizm mücadelesinin bastırılması için yapılan büyük devlet katliamlarının deneyimleri üzerine bir kuruluştur. Açılımı "Association of Southeast Asian Nations" yani "Güneydoğu Asya Uluslar Birliği" olan bu kuruluşta, 8 Ağustos 1967'de Vietnam Savaşı ile devrim ve komünizm mücadelesinin genişlemesine karşı olarak Filipinler, Malezya, Tayland, Endonezya ve Singapur yer almaktadır. Bu kuruluşta, Endonezya'nın öncülük etmesi ise şaşırtıcı değildir.

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası dek Hollanda sömürgesi olan Endonezya'da devrimci ilk nüve 1914 yılında Endonezya Sosyal-Demokrat Birliği adıyla ortaya çıkar, ardından 1920'li yıllarda bu birlik Endonezya Komünist Partisi'ne evrilir. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı dönemine dek ciddi darbe ve yenilgiler sonrası oldukça zayıf bir alanda etki gücüne sahip olan parti, bu savaşta Japon işgaline karşı gerilla savaşı verir. Hem kitleleşir hem de savaş tecrübesi kazanır. Savaş sona erdiğinde ise bu kez hedefte yeniden sömürgeci Hollanda vardır. Sömürgeciliğe karşı büyük başarılar kazanan devrimciler, emperyalist ABD ve Batılı devletlerin hedefi haline gelirler.

Bir dönem SSCB ile işbirliği halinde görünerek buradan silah ve kaynak temin eden ve bu yönüyle TC devletinin kurucu lideri Mustafa Kemal'in politikalarına benzer politikalarla hareket eden Endonezya'nın ilk devlet başkanı Achmed Sukarno (Ahmed Şükranı, devlet başkanlığı dönemi 1945-1967) tarafından defalarca ihanete ve katliamlara uğrayan Endonezya Komünist

Partisi'nin, 1965-1966 yılları arasında büyük bir katliamla (parti üyesi ve sempatizanı milyonu aşkın insanın katledilmesinden söz edilir) ortadan kaldırılması hedeflenir. Çünkü Endonezya Komünist Partisi, SSCB ve Çin Halk Cumhuriyeti'nden sonra dünyanın en kitlesel komünist partisi olarak 3 milyon üyeye sahiptir ve siyasi olarak ciddi bir otonomiye sahiptir. Ülkedeki nüfusun neredeyse beşte birine denk gelecek şekilde geniş olan kadın, gençlik, kültür-sanat odaklı kitle örgütleri üzerinde de etkili olan Endonezya Komünist Partisi, adeta devleti olmayan bir devlet gibiydi.

Endonezya'yı kısaca tanımak Ekim ayının başından itibaren ülkede yaşanan isyanları anlamak açısından önemlidir. Çünkü yaşananlar; devrim ve demokrasi mücadelesinde büyük başarılar kadar büyük yenilgiler de alan bir halkın yeni bir isyan dalgası başlatması, üzerindeki tozu toprağı atma çabasıyla birebir ilgilidir.

Reddet! İsyan et!

Endonezya'da "Tolak Omnibus law!" yani "Omnibus yasasını reddet!" şiarıyla milyonlarca insan günlerce sokakta, polis şiddetine karşı direnişeydi.

Nedir bu Omnibus yasası? Omnibus yasası, yalnızca yeni bir yasa değil, aslında var olan yasaların yüzde 76'sında yapılacak değişikliği kaplayan bir torba yasa. Bu torba yasada neler yok ki?!

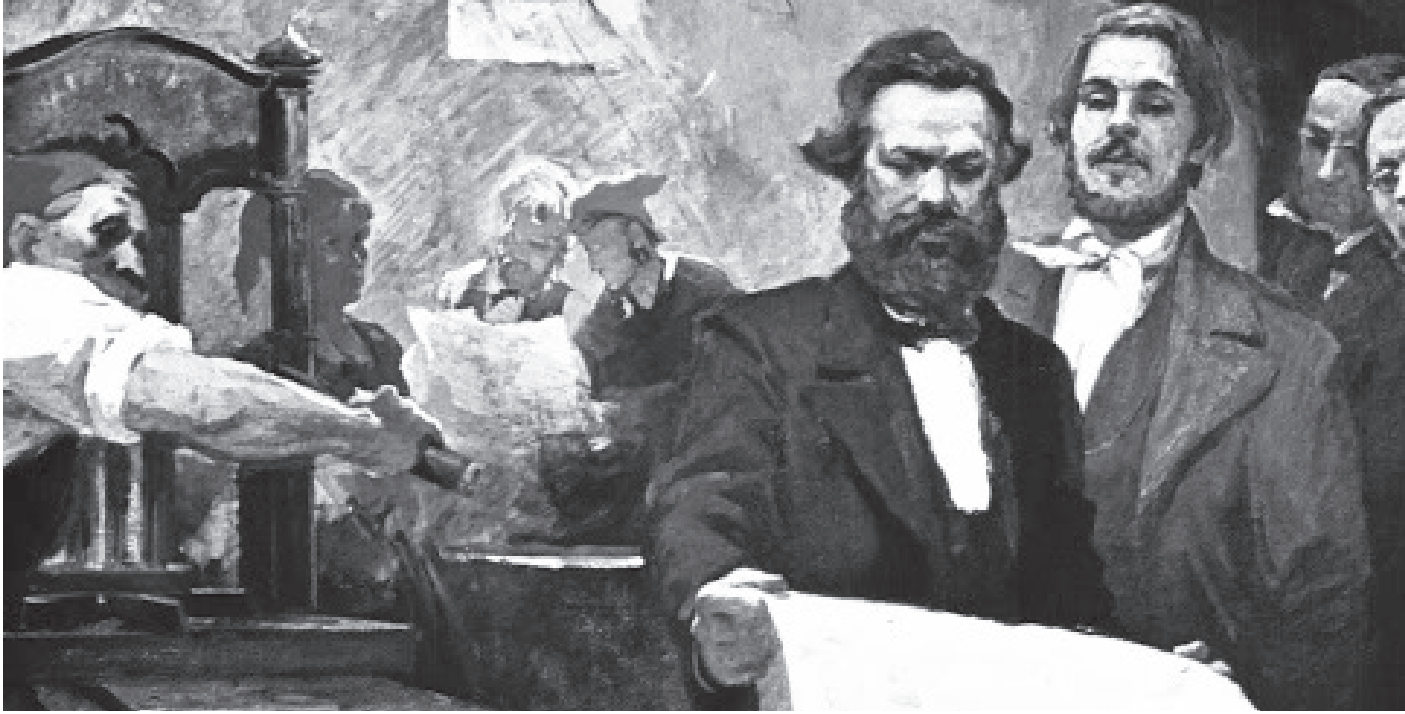
İlk olarak 2019 yılının sonunda ve 2020 yılının ilk zamanlarında gündeme getirilen bu yasa ülkedeki zengin doğal kaynaklar ve yağmur ormanlarını uluslararası sermayeye, maden şirketlerine sıfır vergi ve

ömür boyu kiralama hakkı ile birlikte peşkeş çekmektedir. Ayrıca işçi ve emekçilerin kazanımlarına dönük adeta bir katliama girişen bu yasa ile kıdem tazminatı ortadan kaldırılmakta, asgari ücret düşürülmekte, uzun çalışma saatleri getirilmekte, doğumdan kaynaklı haklar tırpanlanmakta ve işçiler güvencesizliğe terk edilerek ömür boyu sözleşmeli çalıştırılması hedeflenmekte... Yani Endonezya Devlet Başkanı Joko Widodo tarafından gündeme getirilen Omnibus yasası ile uluslararası şirketlerin önündeki tüm taşlar kaldırılmaktadır.

2020'ni Ocak ayında ilk olarak öğrenci ağırlıklı protestolarla geri çekilen torba yasa pandemi bahane edilerek bu kez de "pandemi nedeniyle zayıflayan ekonomiyi şahlandırma" adıyla gündeme getirildi ve 6 Ekim'de Endonezya Halk Meclisi'nde kabul edildi. Ancak Ağustos ayından bu yana yasanın geri çekilmesi için çağrı yapan işçi ve emekçiler, kadınlar, öğrenciler, çevre savunucuları yasanın görülmeye başlandığı günden itibaren yüzbinlerle sokaklara döküldü. Devlet polise özel talimatlar yayarak isyanın bastırılmasını istedi. Binlerce insan gözaltına alınıp işkence görse da dört gün boyunca şehirler felç edildi, karakollar yakıldı, yollar kullanılmaz hale getirildi.

Dört günün ardından protestolara katılım azalsa da isyan devam ediyor. Yasanın geri çekilmesi tartışılırken polis şiddeti kitlelerde öfke uyandırıyor. Devlet, yakılan otobüs durakları ile ilgili zararını hesaplıyor, kitleler ise haklarının ve doğanın katledilmesinin kendilerine olan zararını... Bu uzlaşmaz savaş; Endonezya'da devrimcilerin kitlesel katliamının ardından geçen 50 yıl sonra deviyeniden uyandırıyor.

Yeni Başlayanlar İçin Çelişki

Marksizm, kapitalist toplumda kapitalist sömürü ilişkilerinden doğan uzlaşmaz karşıtlığın bir tarafı olan işçi sınıfının bu uzlaşmaz karşıtlığı ancak devrimci bir müdahale ile çözebileceğini söylediği için ve devrimin yol ve yöntemlerinin zaman ve mekana göre farklı biçim ve yöntemlerde gerçekleşeceğini söylediği için devrimci bir ideolojidir.

Evrendeki her şey sürekli hareket halindedir. Bu hareketin kendisi de bir çelişkinin nedeni olurken aynı zamanda bir çelişkinin sonucunda ortaya çıkmıştır. Şeylerin hareketinin yönünü belirleyen, içerdikleri çelişkinin karakteridir.

Hareket, kavram olarak canlılığı ifade eder. O halde, harekete neden olan çelişki canlılığın da temel koşuludur. Harekete yön veren, canlılığı sağlayan çelişki, canlılığı sağladığı gibi ölümü de getirebilir. İşte bu da çelişkinin zaman ve koşula göre etkilerinin izafi olmasının sonucudur.

Hareket halindeki her şey sürekli bir oluş ve yok oluş halindedir. Bu, olaylar ve bunların sonucunda ortaya çıkan olgular incelenerek görülebilir. Yani her olay ve olgunun temelinde çelişkiler vardır ve olayın yaratacağı olgunun biçimini belirleyen de aslında içerdikleri çelişkinin özgül durumu ile saptanabilir. Bir maddenin, olayın seyredeceği yönü tayin eden ve diğer çelişkiler üzerinde doğrudan etkisi bulunan bu çelişkiye baş-esas çelişki adını veriyoruz. Nesnelere ve olaylar ve bunların ilişki ve çelişkileri sonrası beliren olgular farklı türde ve boyutta çelişkiler barındırabilirler. Ancak tekrarlayacak olursak, hareketin ana yönünü belirleyen baş çelişkidir.

Marksizm, dünyayı anlamak üzere tarihsel diyalektik ve materyalist yöntemi kullanır. Böylece nesnelere, olaylara, olgulara dair bilgi edinmek istediğimizde o nesne, olay ve olgunun tarihsel gelişim sürecini, ilişki ve çelişkilerini inceler;

başka nesne olay ve olgular üzerindeki etkilerini araştırırız. Bu yapılmadan sadece nesne, olay ve olgunun algılanan haliyle, yani sadece duyumsadıklarımızdan oluşturmak duyumsadıklarıdır ve diyalektik bağlamdan uzaktır. Bu tür düşünüş tarzı subjektivizmin de temelidir.

Yine benzer şekilde, bilginin salt nesnel olay ve olguların içerdikleri sembollerle eş tutulması, bilginin gerçek kökenine dokunmayan (ontolojik ve etimolojik temelden yoksun) bilgiyi var eden, bağlamsallıktan uzak, bilginin gerçek anlamını bizlere göstermeyen bir yaklaşımdır ki bunun da adı amprio-sembolizmdir. Şeylerin “diyalektik bağlam içinde ele alınması” son derece önemlidir. Zira yukarıda sayılan yanlış bilgi teorilerinin de ortaya çıkış nedeni diyalektik bağlamanın kavranamaması ile ilgilidir. Bilginin dar-deneyci bir yaklaşımın sınırlarına hapsedilmesi (amprio-kritisizm) olay ve olguların doğru analiz edilmesini zorlaştıracığı gibi, olguların ilişki ve çelişkilerinden hareketle gelecekte nasıl bir yol izleyebileceklerini de söylemeyi imkansız hale getirir. Bu durum ise bilincizlik (agnostizm) olarak adlandırılan, bilgiyi edindiğimiz olguların gelecekte ne hal alacağını bilemeyeceğimizi ifade eden diğer bir metafizik düşünme biçiminin ortaya çıkmasına neden olur.

Komünist Partisi, diyalektik materyalist yöntemi kullanarak olguları, bunlar arasındaki ilişki ve çelişkileri açıklar, bunların gelecekte alabilecekleri şekle göre stratejisini oluşturur ve buna uygun

olarak da pratik geliştirir. Temel bir Marksist ideolojik tez olarak; kapitalist toplumda, kapitalist mülk edinmeye dayalı üretim ilişkileri içerisinde, kapitalistler hesabına mülkiyet üretip, kapitalist sermayeyi büyütürken kendisi yoksullaşan yalnızca işçi sınıfıdır ve bu olgudan hareketle kapitalist toplumda baş-ana çelişki kapitalist ile işçi sınıfı arasındadır ve kapitalist toplumun içerdikleri bu temel çelişkiyi yani emek-sermaye çelişkinin devrimci bir müdahale ile çözebilecek yegane güç işçi sınıfıdır.

Görüleceği üzere işçi sınıfının kapitalist toplumdaki gerçek devrimci güç olduğunu, işçi sınıfının devrimci hareketinin burjuvaziye iktidardan indirip, iktidarı işçi sınıfı ve emekçiler yararına yeniden kurarken kapitalist topluma ait cinsel kimlikler, milliyet ve inanç grupları, çevre sorunu gibi çelişkileri çözebilecek olanın da yalnızca işçi sınıfının devrimci hareketi olacağını söylerken toplum, sınıf ilişki ve çelişkilerini tarihsel süreçleriyle birlikte ele alarak söylüyoruz. Öznel, hayali bir tasavvur değil; bilimsel, diyalektik gerçekliğin analizi ve bunun sonucunda oluşturduğumuz sentez uyarınca bunu ifade ediyoruz.

O halde; yarın toplumsal çelişkiler ne kadar farklı biçim ve boyutta farklı örnekler öne çıkaracak olsa da, baş çelişki değişmediği ve değişmeyeceği için (çünkü değişecek olursa işçi emeğinin sömürsünden ya da burjuvazinin artan oranda sömürülmüş işçi emeği biriktirmekte olduğundan bahsedemeyiz ki o

zaman bu toplumsal-ekonomik sistem artık kapitalist bir sistem olmaktan çıkmıştır) hareketin yönü Marksistler için bilinemez, kestirilemez değildir ve işçi sınıfının devrimci hareketi toplumsal alt-üst oluş için, gerçek bir devrim için önem ve zorunluluğunu, esas mücadele olması zorunluluğunu devam ettiriyor olacak demektir.

Marksizm, kapitalist toplumda kapitalist sömürü ilişkilerinden doğan uzlaşmaz karşıtlığın bir tarafı olan işçi sınıfının bu uzlaşmaz karşıtlığı ancak devrimci bir müdahale ile çözebileceğini söylediği için ve devrimin yol ve yöntemlerinin zaman ve mekana göre farklı biçim ve yöntemlerde gerçekleşeceğini söylediği için devrimci bir ideolojidir. Yani Marksizm’in devrimciliği, toplumsal-ekonomik üretim ilişkilerini ve buradan doğan çelişkileri doğru analiz edebilmiş olmasından gelmektedir. Yoksa tarihin bir anında, bir yerlerde birkaç insanın bir araya gelerek Marksizm’in devrimci olduğunu benimsemelerinden değil.

Komünist Partisi komünizmi programına bir hedef olarak koyar, işçi sınıfının tarihsel devrimci rolünü oynaması için ona öncülük yaparken devrimci misyonunu yerine getirir. Bu misyon işçi sınıfının ve burjuva sınıfının yani bugünkü kapitalist toplumdaki emek-sermaye çelişkinin oluşturduğu sınıfların ortadan kalmasıyla son bulacaktır. O halde; Komünist Partisi bir çelişkinin ürünüdür ve görevi o çelişkiyi devrimci zor aracılığıyla çözmesi için işçi sınıfına öncülük

etmek, kapitalist devlet aygıtının parçalanması ve Proletarya Diktatörlüğü'nün inşası sürecinde işçi sınıfı ve emekçi kitlelere yol göstermek; yeni dönem ve koşullarda ortaya çıkabilecek çelişkileri (kafa emeği ile kol emeği arasındaki çelişki, işçilerle köylüler arasındaki çelişki, aydın emeği ile işçi emeği arasındaki çelişki, "değer zorunluluğundan kurtarılmış ama aynı zamanda da nitelikli ürün üretimi gibi) çözecek ve bu çelişkiler artık eski toplumun yani kapitalizmin bir daha asla geri gelmemesini sağlayacak yeni bir biçim ve boyuta evrildiklerinde varlığı son bulacaktır. Bu haliyle, Komünist Partisi'nin "ölmek üzere doğduğu"nu söyleyebiliriz. Yani Komünist Partisi'nin ortaya çıkmasına neden olan çelişki onun uzun bir dönem yaşamasını sağlayacak ancak bu çelişkinin ortadan kalkmasıyla Komünist Partisi de görevini tamamlayıp, tarihe karışacaktır.

Komünist Partisi'nin zorlu tarihsel yolculuğunda, bu çetin görevinde başarılı olabilmesi onun devrimci özelliklerini korumasına bağlıdır. Zira Komünist Partisi'ni ortaya çıkaran çelişki devrimci bir müdahaleyi gereksindiği için, tarihsel süreçte olay ve olgularla ilişkilerinde, Marksist diyalektik ve materyalist yaklaşıma uygun hareket edemeyen, olay ve olgular arasındaki ilişkileri ve çelişkilerin nedensellik bağını kavrayamayan Komünist Partisi devrimci özelliklerini yitirmeye başlar.

Basit bir formülasyon olarak; Marksizm'e devrimci özelliğini veren işçi sınıfının devrimci misyonunu tarihsel diyalektik ve materyalist yaklaşımla analiz etmiş olması ise; o halde, Komünist Partisi'nin devrimci niteliğini korumasının yolu işçi sınıfı ile güçlü örgütsel, ideolojik bağlar kurmasından geçer. Diğer bütün belirleyici olmayan çelişkiler esas çelişkiye göre konumlanıp doğru strateji ve doğru taktikler geliştirebilen Komünist Partisi'ni zayıflatmaz, güçlendirir. Tarihimize çokça örneğini gördüğümüz Komünist Partisi içerisindeki ayrılıkların temel nedeni MLM bilimini yeterli derecede kavrayamamak, işçi sınıfı ile ideolojik ve örgütsel yeterince bağ kurulamaması gibi nedenlere dayandırılmaktadır. Hemen her türlü sağ ve sol sapmaların, kimi Avro-Komünist kavram ve yaklaşımların, Batı Akademilerinde üretilmiş ama Marksist ideoloji ile temelden çelişen kavramların Komünist Partisi'nde görülebilir olmasının nedeni buradadır.

Komünist Partisi'nin çelişkileri ve ilişkileri doğru kavrayıp, doğru strateji ve taktikleri uygulamasıyla ileriye doğru yapacağı her atılım bir hareket anlamına gelecek ve bu hareketin sonucunda hem kapitalist devlet aygıtı ve kapitalist toplumla hem de Komünist Partisi'nin içinde yeni, başka çelişkiler ortaya çıkacaktır.

Yanlış bir tahayyül olarak kişilerin ya da örgütlerin bir kere devrimci bir programı benimsedikten sonra hep devrimci kalacakları yanılgısı, çelişkilerin dönüştürücülüğünün kavranamaması ile doğrudan ilgilidir. Geçmişte devrimci özelliklere sahip olan örgüt ve kişilerin bugün o özelliklerini yitirmiş olmalarının nedeni çelişkileri ve ilişkileri doğru analiz edemeleri ile ilgilidir.

Başta da söylediğimiz gibi hemen her şey sürekli oluş ve yok oluş halindedir. Hareketin sürekli olması değişimin de bu sürekliliği takip etmesini zorunlu kılar. Aksi halde toplumsal koşulların başlangıçtan çok başka bir noktaya ulaşmasına rağmen, kişi ve örgütlerde buna uygun değişimin olmaması ortaya çıkar ki, işte bu noktada ilişki ve çelişkileri -en başta doğru kavramış ve bundan kaynaklı devrimci özelliklere sahip olsa da -devrimci müdahale ile çözmeye öncülük edecek yeterliliği yitirmiş, hatta olay ve olguların

ortaya çıkardığı yeni durum karşısında eskide geride kalmış olma hali ortaya çıkar. Kimileri geride kalmakla birlikte geride kalmalarına neden olan çelişkileri çözmek yerine mevcut konumlarını sürrekli hale getirmeye çalışırlar ki işte bu da gericileşmeye neden olur. Dün, bugün, yarın Komünist Partisi içerisinde, diğer devrimci örgütler içinde yer almış ama zamanla geriye düşmüş, gericileşmiş kişi ve kurumların olmasının nedeni işte budur.

Bir başka yanılgı da sosyalist toplumla ilişkilidir. Şöyle ki, örneğin 1 Kasım 2020'de Türkiye'de bir devrim yaşanacak olsa sanki 2 Kasım 2020 Türkiye'sinin bambaşka bir toplum olacağı tahayyül edilmektedir. Oysa, toplumsal sistem biçimsel ve öz olarak değişme yönünde ilerliyor olsa bile toplum hala eski alışkanlıkları, eski tutumlarıyla birlikte var olacaktır. Sosyalist toplum imgesinin ifade ettikleri ile eskinin alışkanlıklarını sürdüren toplum arasındaki büyük fark bir başka çelişkiyi ortaya çıkarır ki bu da Komünist Partisi - işçi sınıfı birliğiyle toplumun geriye kalan kesimi arasındaki çelişkidir. Bugün ilerici görünen pek çoğunun yarın nasıl gerilediğini, gericileştiğini çelişkilerin çözülüp yerlerini yeni başka çelişkilere bırakması sayesinde göreceğiz.

Komünist Partisi'nin sosyalist devrim sonrasında da devrimci özelliklerini koruması işçi sınıfı ile ideolojik örgütsel bağlarının güçlü olmasına bağlıdır. Başarısız sosyalizm deneyimlerinin ortaya çıkardığı bütün çelişkilerin ve bunların görüngülerinin (bürokratism, denetlenmezlik vb.) temelinde de işçi sınıfı ile ideolojik bağların aşınması vardır.

Bir çelişkinin ve onun etrafındaki ilişki-çelişkiler bütününe doğru kavranması devrim mücadelesi için önemlidir. Tüm bu çelişkilerin baş çelişki esas alınarak ve ona bağlı kılınarak çözümü devrimci çizginin temelidir. Salt bu tür çelişkileri çözmeyi kendisine temel alan hiçbir hareket uzun süre devrimci çizgide tutunamaz, reformizmin batağına saplanır ve reformlar sonrasında sosyalist bir devrim için devrimci sınıf hareketini örgütlemek yerine kapitalizm sınırlarındaki mücadelesini öne çıkarır. Böylelikle niyetinden bağımsız olarak gericileşir hale gelir.

Devrim kitlelerin eseridir; Komünist Partisi kitlelerin devrim sürecinde ve sonrasında yeni toplumun inşasında yol göstericisidir. İşçi sınıfının ve kitlelerin içindeki çelişkileri doğru analiz eden, güçlü bir programa göre oluşturulan strateji ve buna uygun taktikle tarihsel misyonunu yerine getirecek bir kolektifi inşa etmek görevi hepimizin omuzlarındadır.

Marksizm'e devrimci özelliğini veren işçi sınıfının devrimci misyonunu tarihsel diyalektik ve materyalist yaklaşımla analiz etmiş olması ise; o halde, Komünist Partisi'nin devrimci niteliğini korumasının yolu işçi sınıfı ile güçlü örgütsel, ideolojik bağlar kurmasından geçer.

Amanoslar'da Yangın Talanı

Emperyalist-kapitalist düzenin bir başka sömürüsü de ekolojik kıyım olarak sürmekte. Egemenlerin sömürü düzeni, canlıların yaşam alanlarını tahrip ve yıkımla ranta açmaya devam ediyor. Amanoslar'da ise yaz aylarında başlayan yangınlarla ormanların kıyımı sürüyor. Geçtiğimiz aylarda Samandağ ve Antakya'daki orman yangını sonrasında yaklaşık 3500 hektar orman yok olmuş, bu bölgeler maden sahasına açılmıştı. Yine benzer bir talan projesi, Hatay'ın ilçelerinde "orman yangınları" konseptiyle sürmekte.

9 Ekim'de Hatay'ın Belen ilçesine bağlı Sarımaç Mahallesi'nde yerleşim yerlerine yakın alanda çıkan orman yangını, İskenderun ve Arsuz ilçelerine kadar yayıldı. Yangının yerleşim yerlerine ulaşmasıyla birlikte bazı mahallelerde yerleşim yerleri ve işyeri boşaltılırken; Belen ve İskenderun ilçeleri arasında Karahüseyinli ve Nergizlik mevkiilerinde de yangın etkili oldu. Üç ilçenin yerleşim bölgelerine kadar genişleyen orman yangını, 33 saat sonra kontrol altına alınıp söndürüldü. Yangından geriye ise yerleşim alanları, işyerleri ve hayvanların doğal yaşam

alanlarının büyük bir tahribatı kaldı.

Orman yangını ile ilgili valilik ve çeşitli haber ajansları tarafından spekülatif açıklamalar yapılmıştı. Yangının çıktığı bölge ve çevresi için kısa bir süre önce Hatay Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü tarafından "maden projesi" planlaması Bakanlığa sunduğu proje açığa çıktı. Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü köy muhtarlarına resmi yazı göndererek 12 Ekim tarihinde Arsuz ilçesine bağlı Hüyük Mahallesi'nde krom madeni projesi için ÇED toplantısı yapılacağını, orman yangınından çok daha öncesinde, 30 Eylül tarihinde bildiriyor.

Orman yangını sonrasında bölgede yapılacak olan ÇED toplantısı bölge halkı tarafından protesto edildi ve toplantı tepkilerden kaynaklı iptal edildi. Hüyük Mahalle Muhtarı Rıdvan Dural, "Biz, yanan-yakılan ormanlarımızın acısını yaşıyor, rant sevici Hüyük'te hepimizin o muazzam doğasına hayran kaldığımız sıcak-soğuk su şelalesini de kapsayan alanda maden arama ve işletme derdindedir" diyerek rant uğruna, bir avuç insa-

nın cebi dolsun diye, doğanın bu talanına izin vermeyeceklerini dile getirmekte.

Mezopotamya Haber Ajansına konuşan Çevreci Mimar Ercüment Kimyon ise, "Kentleşme adına talan edilen 2-B arazisi olarak orman dışına çıkartılan bu yerlerin yapılaşmaya açılması bu tür tehditlerin yaşanmasına ve yangınların çıkmasına sebep olmaktadır" sözleriyle bölgedeki rant dikkat çekti.

Özellikle yaz aylarında artan orman yangınlarının çıkış sebebinin rant ve talan olarak özetlerken, aynı zamanda orman yangınına yapılan geç müdahaleyle yangının yayılmasına nasıl göz yumulduğuna da değinmek gerekir.

CHP Hatay Milletvekili Suzan Şahin'in TBMM'de yaptığı açıklama ile, Hatay'da Orman Bölge Müdürlüğü olmadığını ve orman yangınlarına müdahale için araçların 3 saat uzaklıktaki Kahramanmaraş Bölge Müdürlüğü'nden geldiğini ifade ederek, yangına yapılan geç müdahalenin sonuçlarına değindi.

İHD İskenderun Şubesi yangın bölgesinde yaptığı araştırma-inceleme sonrasında hazırladığı raporda, yangına geç müdahale edildiği ve rüzgarın etkisiyle çok çabuk yayıldığını, yangın söndürme helikopteri ve uçaklarının azlığı nedeniyle ayrıca yangın uçağı ve helikopterlerin gece müdahale edemediklerinden yangının daha geniş bir alana yayıldığı sözleriyle bölge halkının gözlemlerini aktardı.

Amanos Dağları'nın yoğun orman örtüsüne sahipken Hatay'da Orman Bölge Müdürlüğü'nün olmaması; yine yangınla birlikte canlılarının yaşam alanı ormanların, çevresindeki yerleşim bölgeleri ve işyerleri büyük zarar görürken bu bölgenin afet bölgesi ilan edilmemesi bölge övgülündeki rant politikasının boyutunu göstermektedir.

Siyanür Havuzu Kurulmak İstenen Bölgede Yangın!

Artvin'in Murgul ilçesine bağlı Damar köyü yakınlarındaki ormanlık alanda, sabah 8.30 sıralarında bilinmeyen bir nedenle yangın çıktı.

Sendika.Org konuşan yerel kaynaklar, orman yolu olmadığı için yangına hala müdahale edilemediğini belirterek, "Yangın daha geniş bir bölgeye yayılmaya devam ediyor. Rüzgarın da etki-

siyle yangın ikiye bölündü. Yangının çıkış sebebi tam olarak bilinmemekle birlikte resmi olarak da bir açıklama yapılmış değil. Yangının daha geniş bir alana yayılmaması, daha fazla canlının zarar görmemesi ve civar köylere yangının sıçramaması için bir an önce yangına müdahale edilmesini bekliyoruz" dedi.

Damar köyü, uzun bir süredir Cen-giz Holding'in siyanür havuzu kurmak için göz diktiği bir bölge.

Geçtiğimiz haftalarda AKP'li Murgul Belediye Başkanı Hasan Çavuş, 2014'te Murgul Siyanüre Hayır Platformu'nun direnişi ile geri çektilen projesi yeniden gündeme getirerek halkı ikna çabasına girişmişti.

"Ayrımcı Uygulamalar Artıyor"

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi, 17 Ekim Göçmenlerin Ulusötesi Mücadele Günü dolayısıyla mültecilere yönelik Ocak ve Eylül 2020 tarihlerini kapsayan 9 aylık hak ihlalleri raporunu açıkladı.

"Mülteciler hastanelere gidemiyor"

23 Eylül 2020 tarihi itibarı ile Türkiye'de geçici koruma altındaki 3 milyon 621 bin 968 kayıtlı Suriyeli dışında 400 bin dolayında diğer ülkelerden kayıtlı mülteci ve tahminlere göre 1 milyonun üzerinde düzensiz göçmen bulunduğunu ifade eden İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri, özellikle salgın sürecinde kadınlara ve çocuklara yönelik artan şiddet ve istismara dikkat çekti.

Yoleri, yaşanan hak ihlallerine ilişkin acil önlemlerin alınması gerektiğini vurguladı. Salgın sürecinde Geçici Barınma Merkezleri'nde kalan Suriyeli sayısının son 3 yılda 228 binden 60 bine gerilemesinin altını çizen Yoleri, mültecilere yönelik koruma mekanizmalarının ihtiyacı karşılamadığını ifade etti.

"Çalışma izni verilen Suriyeli 31 bin"

Genç nüfusun Türkiye'de kendisine bir gelecek göremediği ve bu nedenle Avrupa ülkelerinde şansını denemek istediğini dile getiren Yoleri, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın 31 Mart 2019 tarihinde açıkladığı verilere değinerek, 4 milyon Suriyeli mülteci içinde Türkiye'de çalışma izni verilen Suriyeli sayısının 31 bin 185 kişi olduğunu söyledi.

Yoleri, 18 Mart 2016 tarihinde Türkiye ile AB arasında düzensiz göçün önlenmesi adına yapılan Geri Kabul Anlaşması çerçevesinde Türkiye, kendi toprakları üzerinden Ege'deki Yunan adalarına geçen bütün düzensiz göçmenleri geri almayı kabul ettiğini fakat İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun 3 Mart 2020 günü yaptığı açıklamada Edirne üzerinden Türkiye'den ayrılan göçmen sayısının 130 bin 469 kişi olduğunu açıkladığı söyledi.

Kürt Tiyatrosu Üç Direk ve Bir Perdenin Olduğu Her Yerdedir!

Covid-19 salgını nedeniyle gelirleri kesilen özel tiyatrolara destek amacıyla İstanbul Büyükşehir Belediyesi ekim ayında belediyeye bağlı Şehir Tiyatroları'nın sahnesini açmıştı. Bu kapsamda Teatra Jiyana Nû/Yeni Yaşam Tiyatrosu Dario Fo'nun "Yüzsüz" oyununu "Beru" adıyla Kürtçe olarak 13 Ekim'de Gaziosmanpaşa Sahnesi'nde sahneleyecekken oyun Gaziosmanpaşa Kaymakamlığı tarafından yasaklanmıştı. Kaymakamlık tarafından tebliğ edilen kararda yasağı gerekçelendirme-ye dahi gerek duyulmazken ardından İstanbul Valisi Ali Yerlikaya ile İçişleri Bakan Yardımcısı İsmail Çataklı sosyal medya üzerinden yaptıkları açıklamalarla gerekçeyi oldukça net açıkladılar: Oyun "PKK propagandası" içeriyordu!

Devletin Kürdü olduğun sürece sıkıntı tinne!

Dünyanın her yerinde defalarca çeşitli dillerde sahnelenen Dario Fo'nun oyununun Kürtçe dilinde sahnelendiği takdirde bir anda PKK propagandası muhtevası taşıması olayın komedi tarafını oluşturuyor kuşkusuz. Kürt'ün varlığına tahammülsüzlüğünü her fırsatta ortaya koyan devletin bir yansıması olarak yaşanan bu olay şaşırtıcı değil. Çok uzağa gitmeye gerek yok, Wan'da Osman Şiban ve Servet Turgut'un helikopterden askerler tarafından atıldığı, olayı haberleştiren Kürt gazetecilerin tutuklandığı bir süreçten geçiyoruz nitekim. Ya da HDP'li

Kars Belediye Eşbaşkanları'nın yerlerine kayyım atandığı, eşbaşkanların ise tutuklandığı günler bunlar. Devletin Kürt'e dair tahammülsüzlüğünün şovenizmi körüklemesiyle Kürt mevsimlik işçiler Sakarya'da saldırıya uğradı daha bir ay önce mesela. Örnekler o kadar fazla ve çoğaltılabilir ki. Ancak hepsinin gösterdiği tek bir gerçek var; o da Kürt'ün kimliğinin ve varlığının yok edilmek istenmesi.

İçişleri Bakan Yardımcısı İsmail Çataklı Kürtçe oyunun serbest olduğunu ancak PKK propagandasına hangi dille olursa olsun müsaade etmeyeceklerini açıklarken devletin Kürt'e dair yaklaşımını netlikle ortaya koyuyor. Evet, Kürtçe yasak değil! TRT Şeş var mesela değil mi? Yada üniversitelerde Kürt Dili ve Edebiyatı bölümleri... Zaten Kürt olup da siyasette yer alan Turgut Özal vardı mesela, ki cumhurbaşkanı olmuş bir zattan bahsediyoruz. Ona kayyım falan atanmadı sonuçta. Devletin Kürdü olduğun sürece sıkıntı tinne!

106 yıllık tarihte bir ilk olacaktı

Meselemize, yani 13 Ekim günü yaşananlara geri dönecek olursak... Dilaver Zeraq'ın Kürtçe'ye çevirdiği, Nazmi Karaman'ın yönetip Rugeş Kırıcı, Ömer Şahin, Rewşan Apaydın ve Cihat Ekinci'nin rol aldığı "Beru" oyunu, Şehir Tiyatroları'nın 106 yıllık tarihinde bilinen ilk Kürtçe oyun olacaktı. CHP'li büyükşehir belediye başkanı Ekrem İmamoğlu'nun seçim-

leri kazanmasında Kürtlerin oyunun nasıl kritik bir noktada durduğu bilinirken belediyelerde Kürtçe kursların açılması ve bu oyuna yer verilmesi oyları koruma kaygısı ile alakalı. Milyonlarca Kürt'ün yaşadığı İstanbul'da attığı bu adımları geleceğe yatırım olarak ele alan İmamoğlu'nun Kürt'ün varlığı ve kimliğine dönük CHP politikalarından bağımsız hareket ettiğini söyleyemeyiz elbette.

Diğer yandan Kürt'ü asimilasyon ve sindirme politikalarını yaşamın her alanında sistematik bir şekilde uygulayan devletin saldırılarının bir parçası olarak devlet tiyatro oyununun yasaklanmasına karşı hiçbir kararın, hiçbir kararın tebliğatının Kürt dilinin ve tiyatrosunun önüne geçemeye-

ceğini biliyoruz. Üç direk ve bir perdenin olduğu her alan Kürt tiyatrosunun mekanıdır, HDP'nin açıklamasında belirttiği gibi. Dolayısıyla getirilen bu yasak ne Kürtçe'nin ne de Kürt tiyatrosunun engellenebileceği anlamına gelmektedir.

İşkenceyi Ortaya Çıkaran Gazeteciler Cezalandırılıyor!

Van'ın Çatak ilçesinde 11 Eylül'de operasyona çıkan askerlerce iki köylünün işkenceyle gözaltına alınıp helikopterden atıldıklarını belgeleriyle kamuoyuna duyurulmasının ardından tutuklanan Jinnews muhabiri Şehriban Abi ve Gazeteci Nazan Sala'nın, tutsak buldukları Van T Tipi Hapishanesi'nde maruz kaldıkları hak ihlali devam ediyor.

Mezopotamya Ajansı'nın haberine göre, gazeteciler Abi ve Sala'nın, Covid-19 salgını gerekçesiyle Van T Tipi Kapalı Hapishanesi'nde erkek adli tutukluların bulunduğu koridorda karantınada kalmaya devam ettiği öğrenildi. Abi ve Sala'ya çay ve su verilmezken, kuş pisliği ve kusmuğun olduğu koğuşlarının temizlenmesi için sadece bir fırçanın verildiği bildirildi.

Abi ve Sala'ya, 1 hafta boyunca verilmeyen çarşaf ve yastıkların 2 gün önce verildiği, akşam yemeğinin yanında sabah kahvaltısı için bir parça peynirin verildiği aktarıldı.

Şengal'de Binlerce Êzidî KDP-Irak Anlaşmasına Karşı Yürüdü

Geçtiğimiz günlerde kamuoyuna sunulan Federe Kürdistan Yönetimi ve Irak merkezi hükümeti arasında Şengal'in yeniden inşası, idaresi ve güvenliği konusunda Şengal halkına danışılmadan bir anlaşma imzalandı. Anlaşmayı binlerce Êzidî, yürüyüş düzenleyerek protesto etti.

Federe Kürdistan Bölgesi İçişleri Ba-

kanı Reber Ahmet ve Irak Ulusal Güvenlik Müsteşar Yardımcısı Hamid Raşid Felih'in, Birleşmiş Milletler (BM) Irak Özel Temsilcisi Jeanine Hennis-Plasschaert'in gözetiminde imzaladıkları anlaşmada, Şengal'e bağımsız bir kişinin kaymakam olarak seçileceği, seçilen kişinin yasalar karşısında herhangi bir engelinin bulunmamasının esas alınacağı, kaymakamın belirlenmesinin ardından her iki taraf arasında kurulacak ortak komisyon tarafından bölgedeki diğer idari makamların gözden geçirileceği, yalnızca yerel polis ve Ulusal Güvenlik Müsteşarlığı ile Ulusal İstihbarat Servisi'nin ilçenin güvenliğinden sorumlu olacağı ve diğer tüm silahlı güçlerin Şengal'den uzaklaştırılacağı, içgüvenlik güçlerinin

desteklenmesi amacıyla 2 bin 500 kişilik bir güvenlik gücü oluşturulacağı, Şengal ve çevresinde PKK ve ona bağlı güçlerin varlığına son verileceği, PKK'ye bağlı güçlerin bölgede herhangi bir rol üstlenmesine müsaade edilmeyeceği ve Şengal'in yeniden inşası için Irak ve Kürdistan Bölgesi hükümetleri tarafından ortak bir komisyon kurulacağı kararları yer aldı.

Şengal Demokratik Özerk Meclisi Eşbaşkan Yardımcısı Heso İbrahim, anlaşmaya ilişkin değerlendirmesinde Şengal halkının KDP-Türkiye ittifakından rahatsız olduğunu dile getirerek "Şengal halkının sözü olmadığı ve içinde yer almadığı kararları bu halk kabul etmiyor, etmeyecektir" dedi.

PÊŞEROJA AZAD | ÖZGÜR GELECEK | Sayı 223

Nisan Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. Yönetim Yeri: Katip Mustafa Çelebi Mahallesi Tel Sokak No: 25 Kat: 3 Daire: 9 Beyoğlu/İstanbul Tel: 0212 293 73 76 Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Vedat Yeler
Baskı: Kuzey Veb Ofset Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tayakadın Yassıören Cd. No: 75/1 Tayakadın Köyü Arnavutköy/İstanbul Tel: 0212 682 61 62 Küçükköy V.D. 6010823413 YAYGIN SÜRELİ - ISSN: 2148-7367
Twitter | ozgur_gelecek Facebook | ozgur.gelecek.gazetesi

Dayanışma Yaşatır, Gerçekler Özgürleştirir!

Özgür Gelecek gazetesi olarak 2 aylık bir süreci kapsayan, dayanışma ve sahiplenme kampanyasının startını veriyoruz.

Dayanışma, "sosyal mesafe" adı altında birbirinden yalıtılmak, birbirine yabancılaştırılmak istenen ezilenler için tüm bunlara karşı geliştirdiği bir panzehir işlevi gördü. Dayanışmanın, ezilenlerin inceliği ve gücü olduğu pandeminin tavan yaptığı süreçlerde günlük yaşamda bir kez daha ispatlandı. Salgın karşısında hiçbir önlem almayan devlete inat ezilenler, kendi öz örgütlenmelerini, tabandan gelişen inisiyatiflerini inşa etti.

Bu bağlamda 'dayanışma' gerek devrimci-demokratik, yurtsever güçler gerekse de emekçi kitleler açısından geleceği örme ve kazanma mücadelesinde önemli bir rol oynamaktadır. Ezilenlerin söz konusu inceliğini, dayanışmasını ilmek ilmek örmek, bunun için mümkün olan tüm yol ve yöntemleri araçları kullanmak, bugün sürecin öne çıkan temel halkalarından biri olmak durumundadır.

Kuşkusuz bunu yaparken özellikle de salgın sürecinde kitlelerin kafasında yaratılan yoğun bilgi kirliliği ve dezenformasyona karşı güçlü bir mücadele yürütmemiz gerekiyor.

Tüm yoğunluğuyla devam eden bu süreçte, gerçek ve doğru bilgi, devrimci bir bakış açısıyla ortaya konulan analiz ve yorumlar söz konusu karanlığın parçalanmasında çok önemli bir rol oynuyor. Devrimci, sosyalist ve yurtsever basının 'gerçekler devrimcidir' mottosuyla ortaya koyduğu duruş ve çaba son derece anlamlı ve değerlidir.

Bu tablo içinde, dayanışmanın, ezilenlerin direniş ve mücadelesinde örgütlenmesi ve büyütülmesi ile doğru bilgiye, gerçeğe ulaşmanın adresi olarak devrimci ve sosyalist basının/medyanın rolünü birlikte tartışmak gerekiyor.

Bu iki öznenin birbirinden beslenen,

birbirini tamamlayan bir içeriğe sahip olduğu açık. Süreci, gerçeğin peşindeki odaklardan, halktan yana olan aktörlerden takip etmek ezilenlerin dayanışmasına katkı sunacaktır.

Kuşkusuz bunun andaki karşılığı devrimci-sosyalist ve yurtsever basındır.

Bu bağlamda devrimci basınımıza-medyamıza yönelik ele alığımız aynı zamanda onun özgürleştirici, değiştiren, ezilenlerin gündelik yaşamına bir yanıyla da müdahale eden özelliğiyle ele alınmak durumunda. Bu, devrimci yayının, halk demokrasisi ve sosyalizm fikriyatının kolektif bir ajitatörü olmasının yanında kolektif örgütleyici olduğu gerçeğine de uygundur.

Bugünkü durumda, devrimci-sosyalist medyamızın kitleler nezdindeki kolektif örgütleyici misyonunu, dayanışma bağlamında tartışmak yerinde olacaktır.

Devrimci basın, karanlığa yakılan bir meşale olduğu kadar kitlelere kendi sorunlarını aktarır, buradan hareketle demokrasi ve özgürlük mücadelesinin koordinatlarına ilişkin birtakım ipuçları veren bir niteliğe sahiptir. Ezilenlerin dayanışmasının örülmesine hizmet etmek, bu bağlamda kolektif örgütçü olarak daha aktif kılınmak üzere gazetemizin öne çıkması elzemdir.

Kolektif Örgütleyici Olarak Devrimci Basın!

Devrimci yayının gücü, açık ki sesi olduğu, sorunlarına dokunduğu, işçi ve emekçilerin, kadın ve LGBTİ+lerin, Kürtlerin ve Alevilerin sahiplenmesiyle artacaktır. Bu ilişki beraberinde devrimci yayının temasta olduğu kitlelerin daha fazla bir arada durmasına ve örgütlenmesine de hizmet edecektir.

Kampanyamız, gazetemiz Özgür Gele-

cek başta olmak üzere tüm yayınlarımızın kitlelerin eleştiri ve önerilerine açılmasını hedefleyecektir. Gerek sosyal medya platformları gerekse de basılı halde yayınlarımıza yönelik her türlü görüş ve öneri bizi besleyecek, ileri taşıyacaktır.

Kampanyamız, pandeminin yarattığı koşullar dikkate alınarak örgütlenecektir. Bu bakımdan geniş bir araya gelişleri, toplantı ve etkinlikleri önemsemekle birlikte yöntem anlamında daha küçük gruplarla-atölyeler şeklinde de örgütlenbilir. Söz konusu atölyelerde, yazılı ve görsel medyamıza dair tartışmalar yürütmek buna paralel şekilde bizi takip eden yoldaşlarımızın/okurlarımızın birliği ve dayanışmasını örgütlemek hedefimizdir.

Özgür Gelecek'i takip eden okurlarımız aynı zamanda benzer bir ideolojik-politik iklimi paylaşmaktadır. Bu, dayanışmanın temel taşlarından da biridir. Çağrımız okurlarımız ve yoldaşlarımızın arasındaki bağın güçlendirilmesine, dayanışmanın büyütülmesine ve elbette bizimle iletişim ve ilişkilerin güçlendirmelerine yöneliktir.

Gazetemizin ister basılı ister görsel medyada niteliğini artırmasının, bir odak olmasının yolu da toplumsal yaşamın çe-

şitli katmanlarından ve alanlarından beslenmesiyle olacaktır.

Kampanyamız kabaca, ekim ayının sonlarında başlayacak ve aralık sonunda bitecektir.

Bir araya gelişlerin öne çıkan yönü, devrimci yayınının kolektif örgütçü yanı ve kitlemizle ilişkilerinin güçlendirilmesi ve ondan daha fazla beslenmesine dönük olacaktır. Sosyal medyamızın mevcut durumuna dair tartışmalara ek olarak basılı gazetemizin ileri kitlemiz nezdinde bir araç olarak kullanılmasını yeniden gündeme taşımakta hedeflerimizden biri olacaktır. Özgür Gelecek, ezilenler arasında dayanışmanın inşa edilmesi için güçlü bir araç, bir zemin olabilir; Çağrımız buna yöneliktir!

Çalışma boyunca her alanın özgünlüğünü dikkate almak ve her alanın öne çıkan ihtiyacı üzerinden bir tartışma yürütmek doğru olacaktır.

Kampanyamız; gazetemizin kitlemizle bağını güçlendirmeyi, onların eleştiri ve önerilerini doğrudan almayı amaçlamaktadır. Kampanya kapsamında devrimci basının kolektif örgütleyici misyonunu, dayanışma temelinde tartışmaya açmayı-yaşama geçirmeyi hedefliyor.